

ПРОГРАМ НАСТАВЕ И УЧЕЊА ЗА ЧЕТВРТИ РАЗРЕД ОСНОВНОГ ОБРАЗОВАЊА И ВАСПИТАЊА

1. ЦИЉЕВИ ОСНОВНОГ ОБРАЗОВАЊА И ВАСПИТАЊА СУ:

- 1) обезбеђивање добробити и подршка celovитом развоју ученика;
- 2) обезбеђивање подстицајног и безбедног окружења за celovити развој ученика, развијање ненасилног понашања и успостављање нулте толеранције према насиљу;
- 3) свеобухватна укљученост ученика у систем образовања и васпитања;
- 4) развијање и практиковање здравих животних стилова, свести о важности сопственог здравља и безбедности, потребе неговања и развоја физичких способности;
- 5) развијање свести о значају одрживог развоја, заштите и очувања природе и животне средине и еколошке етике, заштите и добробити животиња;
- 6) континуирано унапређивање квалитета процеса и исхода образовања и васпитања заснованог на провереним научним сазнањима и образовној пракси;
- 7) развијање компетенција за сналажење и активно учешће у савременом друштву које се мења;
- 8) пун интелектуални, емоционални, социјални, морални и физички развој сваког ученика, у складу са његовим узрастом, развојним потребама и интересовањима;
- 9) развијање кључних компетенција за celоживотно учење, развијање међупредметних компетенција за потребе савремене науке и технологије;
- 10) развој свести о себи, развој стваралачких способности, критичког мишљења, мотивације за учење, способности за тимски рад, способности самовредновања, самоиницијативе и изражавања свог мишљења;
- 11) оспособљавање за доношење ваљаних одлука о избору даљег образовања и занимања, сопственог развоја и будућег живота;
- 12) развијање осећања солидарности, разумевања и конструктивне сарадње са другима и неговање другарства и пријатељства;
- 13) развијање позитивних људских вредности;
- 14) развијање компетенција за разумевање и поштовање права детета, људских права, грађанских слобода и способности за живот у демократски уређеном и праведном друштву;
- 15) развој и поштовање расне, националне, културне, језичке, верске, родне, полне и узрастне равноправности, развој толеранције и уважавање различитости;
- 16) развијање личног и националног идентитета, развијање свести и осећања припадности Републици Србији, поштовање и неговање српског језика и матерњег језика, традиције и културе српског народа и националних мањина, развијање интеркултуралности, поштовање и очување националне и светске културне баштине;
- 17) повећање ефикасности употребе свих ресурса образовања и васпитања, завршавање образовања и васпитања у предвиђеном року са минималним продужетком трајања и смањеним напуштањем школовања;
- 18) повећање ефикасности образовања и васпитања и унапређивање образовног нивоа становништва Републике Србије као државе засноване на знању.

2. ПРОГРАМИ ОРИЈЕНТИСАНИ НА ИСХОДЕ И ПРОЦЕС УЧЕЊА

Структура програма свих наставних предмета је конципирана на исти начин. На почетку се налази циљ наставе и учења предмета за први циклус образовања и васпитања. У табели која следи, у првој колони, дефинисани су предметни исходи за крај четвртог разреда, у другој колони дате су области и/или теме, а у трећој се налазе предметни садржаји. Иза табеле налазе се кључне речи садржаја програма и препоруке за остваривања наставе и учења конкретног предмета под насловом *Упутство за дидактичко-методичко остваривање програма*.

Програми наставе и учења засновани су на општим циљевима и исходима образовања и васпитања и потребама и могућностима ученика четвртог разреда. Усмерени су на процес и исходе учења, а не на саме садржаје који сада имају другачију функцију и значај. Садржаји више нису циљ сами по себи, већ су у функцији остваривања исхода који су дефинисани као функционално знање ученика тако да показују шта ће ученик бити у стању да учини, предузме, изведе, обави захваљујући знањима, ставовима и вештинама које је градио и развијао током једне године учења конкретног наставног предмета, у овом случају током четвртог разреда. Овако конципирани програми подразумевају да оствареност исхода води ка развијању компетенција, и то како општих и специфичних предметних, тако и кључних.

Прегледом исхода који су дати у оквиру појединих програма наставе и учења може се видети како се постављају темељи развоја кључних и општих међупредметних компетенција које желимо да наши ученици имају на крају основног образовања. Та потреба да се образовање и васпитање усмере ка развијању компетенција био је један од разлога увођења и пројектне наставе као облика образовно-васпитног рада. Пројектна настава се у данашње време све више фокусира на остваривање образовних стандарда и исхода и, како показују резултати најновијих истраживања, прати друштвене промене својом усмереношћу на развијање знања и способности ученика кроз активности планирања, истраживања и тимског рада у оквиру предметног и међупредметног повезивања садржаја. Поред тога, једна од битних особина савременог приступа пројектном раду у настави односи се на коришћење ИКТ у пројектним активностима што обезбеђује ефикасније учење и развијање знања, али и развијање понашања правилног и безбедног коришћења рачунара и интернета. Детаљније препоруке за планирање и остваривање пројектне наставе дате су у поглављу 7 – *Упутство за реализацију пројектне наставе*.

На путу остваривања циља и исхода кључна је улога наставника који добија значајан простор за слободу избора и повезивање садржаја; метода, поступака и техника наставе и учења и активности ученика. Оријентација на процес учења и исходе брига је не само о резултатима, већ и начину на који се учи, односно како се гради и повезује знање у смислене целине, како се развија мрежа појмова и повезује знање са практичном применом.

Програми наставе и учења намењени су, пре свега, наставницима који непосредно раде са ученицима, али и онима који на по-

средан начин узимају учешће у образовању и васпитању. Зато треба имати у виду да терминологија, која је коришћена у програмима наставе и учења, није намењена ученицима и треба је приликом дефинисања конкретних наставних јединица, било за непосредан рад са ученицима, било за потребе уџбеничких и дидактичких материјала, прилагодити узрасту ученика. Програми наставе и учења су наставницима полазна основа и педагошко полазиште за развијање образовно-васпитне праксе: за планирање годишњих и оперативних планова, непосредну припрему за рад као и оквир за преиспитивање праксе развијања планова, остваривања и праћења

и вредновања наставе и учења кроз сопствена промишљања, разговор са колегама итд.

Образовно-васпитна пракса је сложена, променљива и не може се до краја и детаљно унапред предвидети. Она се одвија кроз динамичну спрегу међусобних односа и различитих активности у социјалном и физичком окружењу, у јединственом контексту конкретних одељења, конкретне школе и конкретне локалне заједнице. Зато, уместо израза реализовати програм, боље је рећи да се на основу датих програма планира и остварује настава и учење које одговара конкретним потребама одељења.

3. ОБАВЕЗНИ ПРЕДМЕТИ

Назив предмета	СРПСКИ ЈЕЗИК
Циљ	Циљ учења Српског језика јесте да ученици овладају основним законитостима српског књижевног језика ради правилног усменог и писаног изражавања, негујући свест о значају улоге језика у очувању националног идентитета; да се оспособе за тумачење одабраних књижевних и других уметничких дела из српске и светске баштине, ради неговања традиције и културе српског народа и развијања интеркултуралности.
Разред	Четврти
Годишњи фонд часова	180 часова

ИСХОДИ	ОБЛАСТ/ТЕМА	САДРЖАЈИ
По завршетку разреда ученик ће бити у стању да:		
<ul style="list-style-type: none"> – чита са разумевањем различите врсте текстова; – укратко образложи свој утисак и мишљење поштујући и другачије ставове; – разликује књижевне врсте: шаљиву народну песму, басну и причу о животињама, приповетку, роман за децу и драмски текст; – одреди тему, редослед догађаја, време и место дешавања у прочитаном тексту; – именује позитивне и негативне особине ликова; – уочи и издвоји основне елементе лирске песме (стих, строфа, рима и ритам); – тумачи идеје књижевног дела; – препозна ситуације кршења/остваривања права детета и стереотипе у књижевним делима; – уочи персонафикацију и разуме њену улогу у књижевном делу; – разликује описивање, приповедање (у 1. и 3. лицу) и дијалог у књижевном делу; – преприча текст из различитих улога/перспектива; – уочи основни тон књижевног текста (ведар, тужан, шаљив); – уочи супротстављеност лица у драмском тексту; – чита текст поштујући интонацију реченице/стиха; – изражајно рецитује песму и чита прозни текст; – изводи драмске текстове; – усвоји позитивне људске вредности на основу прочитаних књижевних дела; – повеже граматичке појмове обрађене у претходним разредима са новим наставним садржајима; – разликује речи које мењају облик (именице, заменице, придеви, бројеви, глаголи) и уочи оне које су увек у истом облику; – одреди основне реченичне чланове; – разликује врсту речи од службе речи у реченици; – поштује и примени основна правописна правила; – правилно пише сва три модела управног говора; – употреби основне облике усменог и писменог изражавања: препричавање, причање и описивање; – употреби речи истог облика, а различитог значења, као и речи истог значења, а различитог облика; – препозна значење речи и фразеологизама који се употребљавају у свакодневној комуникацији; – напише разгледницу, честитку, приватно писмо; – прилагоди језички израз комуникативној ситуацији – формалној и неформалној; – повеже информације исказане у линеарном и нелинеарном тексту и на основу њих изводи закључак; – правилно структурира текст; – учествује у предлагању садржаја и начина рада. 	КЊИЖЕВНОСТ	<p>ШКОЛСКА ЛЕКТИРА</p> <p>Поезија</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Шаљива народна песма <i>Женидба врапца Подунавца</i> 2. Војислав Илић: <i>Јесен</i>/Владислав Петковић Дис: <i>Зима</i> 3. Момчило Мошо Одаловић: <i>Молтва за маму</i> 4. Мирослав Антић: <i>Космонаутска песма</i> 5. Бранко Милковић: <i>Песма о цвету</i> 6. Добрица Ерић: <i>Завичај/Отаџбина је наша очевина</i>/Момчило Мошо Одаловић: <i>Птице косовчице</i> 7. Мирослав Антић: <i>Прва љубав/Најљубавнија песма</i>/Алексије Марјановић: <i>Љубав</i> 8. Бранко Ћопић: <i>Месећ и његова бака</i>/Десанка Максимовић: <i>Пауково дело</i> 9. Бранислав Црнчевић: <i>Кад би ми дали један дан</i> 10. Владимир Андрић: <i>Дај ми крила један круг</i> 11. Народна песма <i>Милош у Латинима</i> 12. Народна песма <i>Јетрвица адамско колена</i> <p>Проза</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Народна прича о животињама: <i>Међед, свиња и лисица</i> 2. Народна приповетка: <i>Најбоље задужбине</i> 3. Народна приповетка: <i>Ветар и сунце</i> 4. Народна бајка: <i>Пепељуга</i> 5. Бранислав Нушић: <i>Прва љубав</i> (одломак из <i>Аутобиографије</i>) 6. Бранислав Црнчевић: <i>Босоноги и небо</i> 7. Гроздана Олујић: <i>Стактарева љубав</i> 8. Светлана Велмар Јанковић: <i>Стефаново дрво</i> 9. Лав Николајевић Толстој: <i>Врабац и ласте/Два мрза</i> 10. Драган Алексић: <i>Позориште на небу</i> 11. Весна Алексић: <i>Детективско срце</i> 12. Ханс Кристијан Андерсен: <i>Ружно Паче – читање у наставцима</i> <p>Драмски текстови</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Гвидо Тартаља: <i>Подела улога</i> 2. Љиљана Крстић: <i>Кад пролеће дође</i> 3. Дејан Алексић: <i>Слава</i> <p>Научнопопуларни и информативни текстови (из књига, енциклопедија и часописа за децу)</p> <ul style="list-style-type: none"> • о нашим знаменитим књижевницима, сликаркама и научницима; • о природним лепотама и културним знаменитостима Србије; • о занимљивим пределима, народима, обичајима у свету • бонтон. <p>ДОМАЋА ЛЕКТИРА</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Милован Данојлић: <i>Избор из поезије за децу</i> 2. Драган Лукић: <i>Избор из поезије за децу</i> 3. Јасминка Петровић: <i>О дугмету и срећи</i> 4. Рене Гијо: <i>Бела Грива</i> 5. Ерик Најт: <i>Леси се враћа кући</i> 6. Александар Поповић: <i>Пепељуга</i> <p>ДОПУНСКИ ИЗБОР (са наведеног списка или по сопственом избору бирају се три дела)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Избор драмских текстова за децу 2. Бранко В. Радичевић: <i>Песме о мајци</i> 3. Светлана Велмар Јанковић: <i>Књига за Марка/Очаране наочаре</i> 4. Горан Петровић: <i>Разлике</i> 5. Едмондо де Амичис: <i>Срце</i> 6. Јохана Шпири: <i>Хајди</i> 7. Михаел Енде: <i>Бескрајна прича</i> (одломак) 8. Астрид Линдгрен: <i>Птица Дуга Чарана</i> 9. Златко Васић: <i>Чаробно путовање</i> 10. Урош Петровић: <i>Мартинина велика загонетна авантура</i>

		<p>11. Гордана Тимотијевић: <i>Сличице/Владимир из чудне приче</i> 12. Угљеша Шајтинац: <i>Чарна и Несвет</i> 13. Момо Капор: <i>Сања</i> 14. Весна Алексић: <i>Брљиво срце</i></p> <p>Књижевни појмови: – шаљива народна песма, – прича о животињама, – особине народне епске песме, – приповетка, – роман за децу, – персонификација, – опис природе и ликова, – приповедање у 1. и 3. лицу, – сукоб драмских лица.</p>
	<p style="text-align: center;">ЈЕЗИК Граматика и правопис</p>	<p>Речи које у писању и говору мењају облик; речи које не мењају облик (без именовања врста непроменљивих речи). Реченица и реченични чланови (subjekat, predikat, objekat, prilozhke odredbe). Појам subjekta; различите врсте речи (именице и личне заменице) у функцији subjekta; изостављени subjekat. Појам predikata (glagolski predikat). Појам objekta (именице у функцији objekta). Прилошке одредбе за време, место и начин. Речи и групе речи у функцији subjekta, objekta и прилошких одредаба; придев уз именицу у служби атрибута у оквиру групе речи која има службу subjekta или objekta. Управни говор (treћи модел). Велико слово: имена становника држава и насеља; називи улица и тргова; имена из уметничких дела – примери из обрађених дела (нпр. <i>Ружно Паче...</i>); устаљена и посебно наденута имена животиња; називи институција, предузећа и установа, манифестација; устаљена имена историјских догађаја и личности (усклађено са предметом Природа и друштво). Речца <i>ли</i>; скраћени упитни облик <i>је ли (је л')</i> према узрочном везнику <i>јер</i>. Предлог <i>са</i> уз заменице (нпр. <i>са мном, с њом и сл.</i>). Писање вишечланих бројева.</p>
	<p style="text-align: center;">ЈЕЗИЧКА КУЛТУРА</p>	<p>Основни облици усменог и писменог изражавања: препричавање текста у целини и по деловима (по датом плану); причање у дијалогској форми (уношење дијалога, управног говора у структуру казивања); описивање односа међу предметима, бићима и појавама; описивање природе, личности, књижевних ликова и сл. Речи истог облика, а различитог значења; речи истог значења, а различитог облика (на примерима књижевних текстова); устаљени језички изрази. Разгледница, честитка, писмо. Књижевни и други текстови (линеарни и нелинеарни) у функцији унапређивања језичке културе. Говорне вежбе: рецитовање, изражајно читање, сценско приказивање драмског/драматизованог текста и сл. Правописне вежбе: диктат; управни говор (сва три модела); наводници; велико слово; заменица <i>Ви</i> из поштовања; спојено и одвојено писање речи (речца <i>ли</i>, предлог <i>са</i>, вишечлани бројеви). Језичке вежбе: допуњавање реченица предикатом у садашњем, прошлом и будућем времену; проширивање реченица; укрштене речи; асоцијације. Лексичко-семантичке вежбе: одређивање значења устаљених израза; састављање речи на основу датог почетног и последњег слова; допуњавање низа речима које су повезане са датом речу. Два школска писмена задатка – један у првом и један у другом полугодшту.</p>

Кључни појмови: књижевност, језик, језичка култура.

УПУТСТВО ЗА ДИДАКТИЧКО-МЕТОДИЧКО ОСТВАРИВАЊЕ ПРОГРАМА

Програм наставе и учења *Српског језика* заснован је на исходима, односно на процесу учења и ученичким постигнућима. Исходи представљају опис интегрисаних знања, вештина, ставова и вредности које ученик гради, проширује и продубљује кроз све три предметне области.

I. ПЛАНИРАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Планирање наставе и учења обухвата креирање годишњег и оперативних планова, као и развијање припрема за час/дан/седмицу. Годишњи план садржи број часова по областима распоређених по месецима, а у складу са школским календаром, планираним фондом часова по областима и годишњим фондом часова.

Програм наставе и учења предмета *Српски језик* у четвртој разреду основне школе чине три предметне области: *Књижевност*, *Језик* и *Језичка култура*. Препоручени број часова по предметним областима је: *Књижевност* – 80 часова, *Језик* – 50 часова и *Језичка култура* – 50 часова. Све области се прожимају и ниједна се не може изучавати изоловано и без садејства са другим областима.

Уз годишњи план, формира се листа распоређених текстова по месецима, као и домаћа лектира. Дистрибуција текстова по месецима, као и до сада, заснована је на груписању и повезивању текстова према различитим критеријумима: природа и улога књижевног дела, врсте текста, сврха текста: за читање/разумевање/препричавање/тумачење, брзина напредовања ученика, годишња доба, значајни датуми и празници, посебности ученичког колектива, школе и локалне заједнице, предметна и међупредметна повезаност садржаја и исхода, међупредметне компетенције итд.

Корелативност је омогућена комбиновањем текстова у сродне тематско-мотивске целине према различитим критеријумима.

Могући примери функционалног груписања и повезивања по сродности дела обавезног и допунског корпуса школске и домаће лектуре могу бити следећи (никако и једини):

– одрастање у различитим временима и културама (Бранислав Црнчевић: *Кад би мени дали један дан*, *Босоноги и небо*, Гвидо Тартаља: *Подела улога*, Драган Лукић: избор из поезије за децу, Јасминка Петровић: *О дугмету и срећи*, Ерик Најт: *Леси се враћа кући*, Рене Гијо: *Бела Грива*, Горан Петровић: *Разлике*, Јохана Шпири: *Хајди*, Астрид Линдгрен: *Путу Дуга Чарана*, Весна Алексић: *Брљиво срце*, Владимир Антић: *Дај ми крила један круг*, Бранко Миљковић: *Песма о цвету*, Михаел Енде: *Бескрајна прича* (одломак), Љиљана Крстић: *Кад пролеће дође*, Дејан Алексић: *Слава*, Едмондо де Амичис: *Срце*);

– дете и породица (Момчило Мошо Одаловић: *Молитва за маму*, Мирослав Антић: *Космонаутска песма*, Бранко В. Радичевић: *Пеше о мајци*, Народна песма *Јетрвица адамско колена*, Јохана Шпири: *Хајди*, Едмондо де Амичис: *Срце*);

– хумор (шаљива народна песма *Женидба вратица Подунавца*, Бранко Ћопић: *Месећ и његова бака*, народна прича о животињама: *Мећед, свиња и лисица*, Дејан Алексић: *Слава*, избор из драмских текстова за децу);

– описивање бића и простора у различитим временским условима (Војислав Илић: *Јесен* или Владислав Петковић Дис: *Зима*, Десанка Максимовић: *Пауково дело*, Лав Николајевич Толстој: *Врабац и ласте/Два мраза*, Љиљана Крстић: *Кад пролеће дође*, Милован Данојлић: избор из поезије за децу, Драган Лукић: избор из поезије за децу);

– бајковити свет (народна бајка: *Пепељуга*, Александар Поповић: *Пепељуга*, Гроздана Олујић: *Стактарева љубав*, Ханс Кристијан Андерсен: *Ружно Паче – читање у наставама*, Златко Вашић: *Чаробно путовање*, Гордана Тимотијевић: *Владимир из чудне приче*, Михаел Енде: *Бескрајна прича* (одломак), Драган Алексић: *Позориште на небу*);

– поучне приче (народна приповетка: *Најбоље задужбине*, народна приповетка: *Ветар и сунце*, Лав Николајевић Толстој: *Врабац и ласте*, Два мраза, Весна Алексић: *Детектиско срце*, Ханс Кристијан Андерсен: *Ружно Паче*, Угљеша Шајтинац: *Чарна и Несвет*);

– родољубље, неговање традиције, културног и националног идентитета (Добрица Ерић: *Завичај/Отаџбина је наша очевина* или Моша Одаловић: *Птице косовчице*, народна песма *Милош у Латинима*, народна приповетка: *Најбоље задужбине* Светлана Велмар Јанковић: *Стефаново дрво*, Светлана Велмар Јанковић: *Књига за Марка/Очаране наочаре*, значајне личности српског језика, књижевности, уметности, науке и културе);

– рађање прве љубави (Мирослав Антић: *Прва љубав* или *Најљубавнија песма* или Алексије Марјановић: *Љубав*, Бранислав Нушић: *Прва љубав* (одломак из *Аутобиографије*), Љиљана Крстић: *Кад пролеће дође*).

Наведени примери показују како се књижевноуметнички текст може повезивати са другим текстовима на различите начине, према различитим мотивима или основном тону.

Окосницу програма књижевности чине текстови из лектуре. Лектира је разврстана по књижевним родовима – поезија, проза и драмски текстови и употпуњена из избором научнопопуларних и информативних текстова о правилима лепог понашања, о природним лепотама и културним знаменитостима Србије и о занимљивим пределима, народима, обичајима у свету. Избор дела је заснован на принципу прилагођености узрасту.

У четвртном, као и у претходним разредима, постоји читање у наставима на часу. Чита се и проучава дужа верзија Андерсенове бајке *Ружно Паче*, целовита бајка. На неколико планираних часова, према плану који учитељ/учитељица самостално осмисли и одговарајућом динамиком, ученици читају и анализирају тај књижевни текст.

Уз текстове које је потребно обрадити на часу, дат је и списак домаће лектуре. Циљ обраде дела у оквиру домаће лектуре је

формирање, развијање и неговање читалачких навика код ученика. Током читања домаће лектуре ученици негују истрајност у читању и у усвајању доминантних естетских и васпитних вредности књижевноуметничких текстова.

Новина програма за четврти разред јесте допунски избор лектуре који омогућава учитељима да са наведеног списка или по сопственом избору бирају три дела која ће на часовима обрађивати. Изборни део допушта наставнику већу креативност у достизању исхода. Обимнија дела ученици могу читати у слободно време, чиме се подстиче развијање континуиране навике читања. Повећан број дела у допунском избору лектуре указује и на могућност обраде појединих предложених садржаја на часовима додатне наставе.

Приликом креирања годишњег и оперативних планова неопходно је водити рачуна о школском календару и активностима које прате живот школе. Оперативни план садржи рубрику са операционализованим исходима, дефинисаним наставним јединицама, рубрику за планирану међупредметну повезаност и рубрику за евалуацију квалитета испланираног, као и друге елементе према процени наставника. Припрема за час подразумева дефинисање циља часа, дефинисање исхода у односу на циљ часа, планирање активности ученика и наставника у односу на циљ и дефинисане исходе, планиране начине провере остварености исхода, избор наставних стратегија, метода и поступака учења и подучавања.

II. ОСТВАРИВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

КЊИЖЕВНОСТ

У настави књижевности најважније је код ученика развијати способност читања књижевних текстова са разумевањем, подстицати љубав према читању, градити осећај за лепо и вредно, васпитавати укус и неговати истрајност у читању и доживљавању књижевног дела. У разговору са ученицима треба неговати способност ученика да опишу доживљај прочитаних књижевних дела, изнесу мишљење о њима, да разумеју најразличитије особине и поступке ликова и донесу суд о њиховим поступцима и особинама, као и о различитим догађајима у тексту. Читање захтева време, истрајност и посвећеност, а неговање ових карактеристика представља основ за сва даља учења. Посебно је важно што књижевност код ученика развија емпатију, тиме што се ученици уживљавају у естетски свет дела и емотивно га проживљавају. Настава књижевности јача национални и културни идентитет ученика, кроз упознавање своје књижевности и културе, као и књижевности и културе других народа.

Школска лектира је разврстана по књижевним родовима – поезија, проза, драмски текстови за децу и обогаћена избором научнопопуларних и информативних текстова. Обавезни део школске лектуре састоји се, углавном, од дела која припадају основном националном корпусу, али и репрезентативних дела за децу из светске књижевности. Домаћа лектира обухвата значајна поетска и прозна дела деце књижевности.

Уз обавезни списак дела за обраду додат је допунски избор текстова за домаћу лектуру (предлози за читање). Избор дела школске и домаће лектуре примерен је узрасту ученика.

Поред дела из белетристике, програмом се подстиче и упознавање ученика са нашим знаменитим списатељицама, уметницама, научницама које су оставиле значајан траг у српској култури; са природним лепотама и културним знаменитостима Србије; са занимљивим пределима, народима, обичајима у свету, са правилима лепог понашања у породици и школи, кроз избор научно-популарних текстова из књига, енциклопедија и часописа.

У допунски корпус лектуре уведена су бројна савремена књижевна дела за децу, која су по својој мотивској или тематској сродности блиска ученицима. Циљ је био да се пружи могућност ученицима и учитељима да се обрадом таквих дела развија имагинација и емпатија, чиме се богати читалачко искуство ученика и осавремењује приступ у настави.

Текстови из допунског дела лектуре могу да послуже учитељу и при обради наставних јединица из граматике, као и за обраду

и утврђивање садржаја из језичке културе. Дела која неће обрађивати, наставник треба да препоручи ученицима за читање у слободно време.

Током обраде књижевних текстова ученици развијају прва литерарно-естетска искуства и формирају своје ставове о делу које слушају или читају. Учитељ подстиче ученике да износе своје ставове и образлажу их примерима из текста.

При тумачењу текстова из школске и домаће лектире треба разликовати књижевне врсте: шаљиву народну песму, басну и причу о животињама, приповетку, роман за децу и драмски текст; одредити тему, редослед догађаја, време и место дешавања у прочитаном тексту; именовати позитивне и негативне особине ликова; уочити битне појединости у описима бића и природе; уочити природу хумора у књижевном тексту и разумети идеје књижевног дела.

Ученик треба да уочи основне одлике лирске песме (стих, строфа, рима и ритам), запази персонификацију у књижевном делу и разуме њену улогу; разликује описивање, приповедање и дијалог у књижевном делу; прави разлику између приповедања у 1. и приповедања у 3. лицу у књижевном тексту; уочи основни тон књижевног текста (ведар, тужан, шаљив) и уочи супротстављеност лица у драмском тексту. Развијање књижевних појмова код ученика не подразумева учење дефиниција, већ именовање и описно образлагање појма и уочавање улоге одређеног појма у књижевноуметничком тексту. Књижевни појмови се најпре уочавају у одговарајућем тексту, а затим се тумачи њихова функција.

Приликом обраде лирских, епских и драмских текстова за децу ученици се мотивишу на читав низ стваралачких активности које настају поводом дела (изражајно рецитовање лирске песме, читање прозног текста интерпретативно, сценски наступ – извођење драмског текста, драмска игра, драмски дијалози, гледање дечје позоришне представе и филмова за децу, снимање и комментисање драматизованих одломака).

Часови књижевности могу се употпунити коришћењем дигиталних садржаја. Наставницима и ученицима могу бити од велике помоћи аудио записи, на којима се чује како глумци изражајно и интерпретативно назују изабране текстове. Такође, у наставу треба увести разноврсне стваралачке активности којима се врши систематизација обрађених садржаја (игре асоцијација, креативне слагице, интерактивни задаци и квизови).

Књижевна дела која су доживела позоришно извођење или екранизацију могу послужити за компаративну анализу и уочавање разлике између књижевне и позоришне/филмске (адаптиране, измењене) фабуле и сценског израза (народна бајка *Пепељуга* и Поповићева драма *Пепељуга*, екранизација бајке *Ружно Паче*, романа *Леси се враћа кући*, *Аутобиографије*, *Пути Дуга Чарана*), чиме ученици упознају природу различитих медија и развијају своју медијску писменост. Путем упоредне анализе филма и књижевног дела, ученици ће увидети да је филм независно уметничко остварење, као и да је књижевни текст инспиративан предлог за ново, оригинално уметничко дело.

Корелативност је омогућена адекватним комбиновањем обавезних и изборних дела. Исти текст може се повезивати са другима на различите начине, према различитим мотивима или основном тону, у склопу пројектне наставе, која се базира на исходима, а не на садржајима учења. Међупредметну повезаност учитељи успостављају, пре свега, са наставом природе и друштва, ликовне културе, музичке културе, верске наставе и грађанског васпитања.

Препоручује се да ученици у настави користе електронски додаток уз уџбеник, уколико за то постоји могућност у школи.

ЈЕЗИК

У настави језика ученици овладавају граматичким и правописним правилима стандардног српског језика која ће примењивати у писаној и говорној комуникацији.

Грамматика

Како би се приступило усвајању нових садржаја, неопходно је да се добро утврде знања из морфологије: врсте речи и њихове

граматичке категорије.

У оквиру нових садржаја потребно је на примерима показати да неке речи мењају облик, а неке не (ту се пре свега подразумева промена именица, заменица и придева по падежима, и глагола по временима). Важно је да ученици уоче речи које не мењају свој облик (ту пре свега мислимо на прилоге који немају компарацију, предлоге, везнике и типичне речце, без навођења њихових назива).

Пре увођења нових садржаја из синтаксе треба обновити знања о реченици и разликовању различитих врста реченица по облику и значењу.

У четвртог разреду уводи се појам реченичних чланова и појам службе (функције) речи у реченици. Служба субјекта усваја се на примерима именица и личних заменица. Треба јасно указати на разликовање врсте речи (именица, заменица) и службе (субјекат). Глагол као врста речи јавља се у служби предиката. Усвајање предиката треба започети са примерима глагола у презенту, а затим са примерима глагола у прошлом и будућем времену, уз указивање на разликовање простих облика у садашњем и сложених у прошлом и будућем времену. Посебно треба истаћи примере типа *Дечак је јуче читао* (када помоћни глагол није уз нелични глаголски облик). Именице поред службе субјекта могу имати и службу објекта. На јасним и неспорним примерима објаснити појам објекта (нпр. *Дечак чита књигу*). Уз обраду објекта може се указати и на промену облика речи (*књига: књигу*). Атрибут треба објаснити преко примера када је придев уз именицу, у оквиру групе речи са службом субјекта или објекта (не у оквиру прилошких одредаба). Кроз примере треба показати да у служби субјекта, објекта и прилошких одредаба за место, време и начин могу бити речи и групе речи. Усвајање реченичних чланова треба да иде постепено од најједноставнијих примера ка сложенијим. Прво се дају примери са једном речу у служби субјекта/објекта, а затим групе речи у истој функцији. Уз усвајање нових садржаја потребно је стално указивати на разликовање врста речи и њихове службе (функције) у реченици.

У претходним разредима обрађен је први и други модел управног говора тако да је неопходно направити систематизацију, а затим увести и трећи модел. Неопходно је моделе управног говора повезати са правописним правилима и употребом знакова навода и запете.

Наставу граматике треба повезивати са наставом књижевности тако што књижевни текстови из програма могу послужити за граматичку анализу и послужити као пример употребе врста речи у реченици, службе речи у реченици и различитих врста реченица по облику и значењу. Примери треба да буду једноставни за анализу. Учитељ може и да прилагоди текст, тако да примери буду типични.

Правопис

Правописна правила ученици треба да усвајају постепено, уз понављање и вежбање већ наученог и уз усвајање нових садржаја, и то путем различитих вежбања како на нивоу речи тако и на нивоу реченице и краћих текстова.

Писање имена становника држава и насеља, имена улица и тргова, назива институција, предузећа и установа, манифестација, као и писање устаљених имена историјских догађаја и историјских личности потребно је повезати са наставом предмета Природа и друштво. Писање имена из уметничких дела и писање имена животиња потребно је повезати са наставом књижевности и обрадити на основу примера из обрађених дела (нпр. *Ружно Паче*, *Путу Дуга Чарана*, *Леси* и сл.).

Писање речце *ли* обрађено је у другом разреду, а сада се уводе и мало сложенији примери. Због честе погрешне употребе пожељно је посебно указати на разликовање скраћеног упитног облика *је ли* (*је л*) и узрочног везника *јер* (честе грешке: *Јер имаш оловку?* уместо *Је л' имаш оловку?* и сл.). Писање предлога *са* уз заменице обработити само уз типичне примере *са мнош, с њом, с тобом* и сл. Писање вишечланих бројева треба повезати са наставом математике.

Систематизација знања из правописа најбоље се постиже вежбањем на тексту, исправљањем грешака у тексту, диктатима и сл.

ЈЕЗИЧКА КУЛТУРА

Један од основних задатака наставе језичке културе односи се на усавршавање језичкоизражајних средстава код ученика, односно на развијање, богаћење и унапређивање њихове језичке способности. Област *Језичка култура* обухвата усмено и писмено изражавање. Наставни рад у овој области реализује се у садејству са другим двама областима: са језиком и књижевношћу, али и кроз самосталне наставне јединице. Ваљано усмено и писмено изражавање омогућава ученику да успешно учи и савлада и друге школске предмете.

Основни облици усменог и писменог изражавања (препричавање, причање, описивање) представљају темељне програмске садржаје за усавршавање и неговање језичке културе ученика. У четвртој разреди требало би подстицати ученике да препричавају, причају и описују и на сажет и на опширан начин како усмено, тако и писмено.

Препричавање је један од најпопуларнијих облика усменог и писменог изражавања у млађим разредима основне школе. Да не би постало импровизовано, свако препричавање мора да има свој циљ и планско усмеравање. Унапред би требало да се зна које ће садржаје ученик препричавати у наставним околностима. Избор треба да обухвати различите врсте текстова/садржаје. Потребно је усмеравати ученике како да одаберу чињенице, како да одвоје главно од споредног и мање битног и како да следе хронолошки ток садржаја. Потом, требало би водити рачуна о томе да се препричавају само они садржаји који испуњавају програмске захтеве и који су ученицима претходно протумачени/анализирани, предочени, објашњени. Будући да у четвртој разреди настава језичке културе усложњава и повећава захтеве на плану овог облика изражавања ученика, требало би их подстицати, између осталог, да препричавају текстове/садржаје у целини и по деловима, али имајући у виду план препричавања. Потребно је и вредновати препричавање, тј. упутити ученике на мање или више успеле сегменте овог облика изражавања.

Причање представља стваралачко изражавање без обзира на то да ли је у питању стварност или фантазија, тј. да ли је реч о репродуковању неког доживљаја, догађаја и замишљеног садржаја (из света дечије маште). Најчешће се почиње са причањем доживљаја, па потом догађаја. За причање је потребан посебан интелектуални напор и развијеност језичке компетенције на одређеном нивоу што ће се одразити на избор тематске грађе и њених значајних појединости и на начин језичког уобличавања свих структурних елемената приче. Потребно је указати ученицима да могу слободније да изнесе личне доживљаје, ставове, да буду маштовити и оригинални, да се емоционално и сликовито изражавају. Требало би водити рачуна о поштовању основних методичких начела која се односе на организацију овог вида језичког испољавања ученика: планирање, подстицање, усмеравање и вредновање. У четвртој разреди је посебно значајна корелација са садржајима из других двеју области (језика и књижевности), због чега би предност требало дати причању у дијалогској форми, односно уношењу дијалога, управног говора у структуру казивања.

Описивање јесте најсложенији облик језичког изражавања на овом узрасту. Међутим, у мањој или већој мери, заступљено је у свакодневној комуникацији и зато је неопходно посветити му посебну пажњу. Због бројних узрастних ограничења у раду са најмлађим ученицима, овој врсти језичког изражавања потребно је приступити одговорно и уз поштовање принципа наставне условности и поступности приликом постављања захтева: оспособљавати ученика да пажљиво посматрају, уочавају, откривају, упоређују, па тек онда дати предметност да мисаоно заокруже и језички уобличе. Будући да се описивање често доводи у блиску везу са читањем и тумачењем текста (посебно књижевноуметничког), требало би стално усмеравати пажњу ученика на она места у овој врсти текстова која обилују описним елементима (опис односа међу предметима, бићима и појавама; описивање природе, личности, књижевних ликова и сл.), јер су то и најбољи образци за спонтано усвајање описивања као трајне вештине у језичком испољавању.

Да би се ученици навикли да се клоне стереотипа при описивању, потребно их је подстицати да пишу о ономе што је њима блиско или што је на њих дубоко деловало. Циљеве и задатке ове врсте вежбања требало би постепено усложњавати – од једнолинијске дескрипције видљивог до промишљеног, аналитичког изражавања доживљаја стварности у којој ће бити истакнута самосталност и индивидуалност ученика. Стога се понекада описивање може комбиновати са методом разговора, графичким представљањем или са методом посматрања. Остали општи методички приступи овом значајном облику језичког изражавања исти су или слични као и код препричавања и причања (од планирања, преко реализације планираних активности, до вредновања постигнутог и функционалног повезивања са сродним садржајима какви су и усмена и писмена вежбања за стицање, усавршавање и неговање језичке културе ученика).

Обрада наставних садржаја који се односи на *речи истог облика, а различитог значења и речи истог значења, а различитог облика, као и на устаљене језичке изразе* требало би да се заснива на бројним примерима који су ученицима познати, јер би им помогли да боље разумеју и да употребљавају дате лексеме у спонтаној комуникацији, што би допринело обогаћивању њихове језичке продукције и унапређивању њихове комуникативне компетенције. Изузетно је значајно да се ове лексеме и устаљени изрази не изучавају изоловано, изван контекста, већ је потребно указати ученицима на њихову функцију у стварној језичкој употреби. Требало би, између осталог, разговарати са ученицима о посебним (стилским) ефектима које ове лексеме и фразеологизми имају у одређеном тексту. Ово градиво би требало повезати са наставом књижевности, будући да књижевно дело обилује лексичким слојевима, којима се изграђује и књижевни и језички укус ученика.

Наставној јединици *Разгледница, честитка, писмо* требало би приступити функционално. Требало би подстицати ученике да сами напишу разгледницу, честитку или писмо, али би им требало, најпре, предочити одређена правила која се односе на ове облике писане комуникације. Пажњу би посебно требало усмерити на адресирање писма и разгледнице. Пожељно је повезати ово градиво са одговарајућим наставним јединицама из правописа.

Помоћу књижевних и некњижевних текстова ученицима би требало указати на различите могућности употребе речи, синтагми и реченица у формалним/неформалним језичким ситуацијама, као и на промену њиховог значења у зависности од контекста. Током практичне наставе језичке културе ученицима би требало указати да је неопходно говорити онако како то захтева комуникативна ситуација и са њом ускладити језичке механизме.

Изучавањем различитих врста текстова – линеарних и нелинеарних – кроз осмишљавање, организовање и реализовање бројних активности, код ученика би требало унапређивати читалачку компетенцију. Посебно би их требало усмеравати на то да промишљају о текстовима, да их анализирају, да језички исправно и јасно искажу своје мишљење о одређеном тексту, као и да повезујући информације изнете у тексту, изведу закључак. Пожељно је код ученика подстицати стратегије које читалац користи у сусрету са текстом, као што су, на пример: проналажење информација; повезивање и интерпретирање; промишљање и евалуирање. Не занемарујући узрастне и индивидуалне карактеристике ученика, требало би их оспособити да примене знања и вештине које ће им омогућити да коректно реше проблемске ситуације у различитим контекстима у којима се читање одвија.

Кохерентност представља значајно обележје текстуалне структуре и упућује на континуални карактер неког текста. Стога би у настави језичке културе требало оспособљавати ученике да правилно конципирају/структурирају текст/састав. На пример, требало би да састављају логички смислене текстове на основу задатих речи или да састављају текстове чија ће дужина бити ограничена. Такође, требало би их подстицати да осмисле више различитих почетака текста на исту задату тему или да осмисле више различитих завршетака наменски припремљеног и према захтеву прилагођеног недовршеног текста; да успостављају нарушен хронолошки или смислени поредак у задатом тексту и слично.

Свака од програмских вежби (правописне, језичке, лексичко-семантичке и говорне вежбе) планира се и реализује у наставном контексту у коме постоји потреба за функционалним усвајањем и функционалном применом датих језичких законитости и појава у новим комуникативним ситуацијама, као и потреба за утврђивањем, обнављањем или систематизовањем знања стеченог током наставе језика и наставе књижевности.

Говорне вежбе код ученика подстичу машту и креативност, али и дивергентно мишљење, због чега би их требало чешће примењивати у настави језичке културе. Потребно је да буду прецизно испланиране и детаљно организоване. Говорне вежбе су у функцији изграђивања доброг језичког укуса, елоквентности и флуентности у изражавању. На овом узрасту адекватне могу бити следеће говорне вежбе: рецитовање, изражајно читање, сценско приказивање драмског/драматизованог текста и слично.

Системска примена адекватних правописних вежби омогућава да теоријско правописно знање благовремено пређе у умење, као и да се стечена навика примене правописних правила испољи у практичној и спонтаној намени. Правописне вежбе представљају најбољи начин да се правописна правила науче, провере, као и да се уочени недостаци отклоне. У овом узрасту требало би примењивати просте правописне вежбе које су погодне за савлађивање само једног правописног правила из једне правописне области. Приликом припреме правописних вежби требало би поштовати принцип поступности, систематичности, јединства теорије и праксе. Како би се успешније савладала програмом предвиђена правописна начела, погодне могу бити следеће правописне вежбе: диктат; управни говор (сва три модела); наводници; велико слово; заменица *Ви* из поштовања; спојено и одвојено писање речи (речца *ли*, предлог *са*, вишечлани бројеви).

Врсте језичких вежби потребно је одабрати у контексту наставног садржаја. То могу бити допуњавање реченица предикатом у садашњем, прошлом и будућем времену; проширивање реченица; укрштене речи; асоцијације и слично.

Применом лексичко-семантичких вежби код ученика се ствара навика да промишљају и траже адекватан језички израз за оно што желе да искажу (у зависности од комуникативне ситуације) и

повећава се фонд таквих израза у њиховом речнику. Врсте ових вежби треба усагласити са интересовањима ученика и наставним садржајима. Развијању смисла за прецизно изражавање и разумевање значења речи и израза доприносе различите вежбе, на пример: одређивање значења устаљених израза; састављање речи на основу датог почетног и последњег слова; допуњавање низа речима које су повезане са датом речју.

Писмени задаци представљају најсинтетичнији облик деловања у развијању језичке културе ученика и могу недвосмислено указати на ефекте наставе српског језика и књижевности у целини. У четвртог разреда ученици израђују два школска писмена задатка – један у првом и један у другом полугодишту. Оба писмена задатка требало би писати ћириличким писмом. Пожељно је да исправак првог писменог задатка ученици пишу ћириличким, а другог латиничким писмом.

III. ПРАЋЕЊЕ И ВРЕДНОВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Праћење напредовања и оцењивање постигнућа ученика је формативно и сумативно и реализује се у складу са *Правилником о оцењивању ученика у основном образовању и васпитању*. Оцењивање би требало да буде усмерено на добијање информација о обрасцима мишљења и условима под којим ученик може да примени знање стечено током наставе језичке културе у свакодневной формалној и неформалној комуникацији.

Процес праћења и вредновања једног ученика треба започети иницијалном проценом нивоа постигнућа ученика. Акцент би требало да буде на учениковим способностима – на ономе што ученик може или покушава да учини. Током процеса наставе и учења учитељ континуирано и на примерен начин указује ученику на квалитет његовог постигнућа тако што ће повратна информација бити довољно јасна и информативна, како би била подстицајна за даље напредовање ученика. Свака активност је добра прилика за процену напредовања и давање повратне информације, а ученике треба оспособљавати и охрабривати да процењују сопствени напредак у остваривању исхода предмета, као и напредак других ученика.

Назив предмета **СРПСКИ КАО НЕМАТЕРЊИ ЈЕЗИК**

ПРОГРАМ А ЗА УЧЕНИКЕ ЧИЈИ МАТЕРЊИ ЈЕЗИК ПРИПАДА НЕСЛОВЕНСКИМ ЈЕЗИЦИМА И КОЈИ ЖИВЕ У ХОМОГЕНИМ СРЕДИНАМА (основни ниво стандарда)

Циљ **Циљ учења српског као нематерњег језика** јесте оспособљавање ученика да се служи српским језиком на основном нивоу у усменој и писаној комуникацији ради каснијег успешног укључивања у живот заједнице и остваривања грађанских права и дужности, као и уважавање српске културе и развијање интеркултуралности као темељне вредности демократског друштва.

Разред **Четврти**
Годишњи фонд часова **108 часова**

ИСХОДИ По завршеној теми/области ученик ће бити у стању да:	ОБЛАСТ/ТЕМА	САДРЖАЈИ
<ul style="list-style-type: none"> – разуме и користи предвиђени лексички фонд; – разуме и користи граматичке конструкције усвајане у претходним разредима и проширује их новим језичким садржајима; – исказе радњу у будућности; – разуме молбу, захтев и налог; – састави реченице с неправим објектом; – користи фреквентне одредбе за узрок и начин; 	ЈЕЗИК	<p>Око 150 нових пунозначних и помоћних речи;</p> <p>Грамматички садржаји из претходних разреда (понављање и увежбавање на познатој и новој лексици);</p> <p>Футур I глагола (сва три лица и оба броја);</p> <p>Императив (2. лице једине и множине најфреквентнијих глагола);</p> <p>Именица у дативу у функцији неправог објекта уз глаголе давања и говорења;</p> <p>Присвојне заменице за сва три лица једине и множине – слагање с именицом у једини;</p> <p>Прилози <i>сутра, ујутру, увече</i>;</p> <p>Узрочна реченица с везницима <i>јер</i> и <i>зато што</i> (на нивоу разумевања);</p> <p>Фреквентни прилози за начин;</p> <p>Творба именица са значењем вршиоца радње, имаоца занимања изведене суфиксима: <i>-ар, -ац, -ач</i>;</p> <p>Именице које означавају женску особу изведене суфиксима: <i>-ица, -ка</i>;</p>

<ul style="list-style-type: none"> – разуме кратке песме и одабране одломке прозних текстова, по потреби адаптиране; – напамет казује кратке песме и краће литерарне форме; – уочи мелодију стиха и одреди речи које се римују; – издвоји главни догађај у књижевном тексту; – опише једноставним исказима карактеристичне особине књижевног јунака; 	<p>КЊИЖЕВНОСТ</p>	<p>Народна прича: „Цврчак и мрав” Момчило Тешић: „Руке” Љубивоје Ршумовић: „Имам право” Војислав Станојчић: „Деда и унук” Иван Пудло: „Два солитера” Селимир В. Милосављевић: „Домаћи задатак” Доситеј Обрадовић: „Пас и његова сенка” (адаптација) Душан Радовић: „Тужибаба” Велимир Милошевић: „Најдража шетња” Драган Лукић: „Фифи”; „Свеједно” Избор из часописа за децу</p> <p>По слободном избору (у складу са интересовањима ученика), наставник бира још два текста која нису на овој листи.</p> <p>Наставник бира 7 текстова за обраду.</p>
<ul style="list-style-type: none"> – разуме информације, захтеве и налоге изговорене разговетно и спорим темпом или написане; – учествује у дијалогу на задату тему усклађену с тематским областима; – чита у себи с разумевањем кратке линеарне и нелинеарне текстове с познатом лексиком и граматиком; – пише кратак текст (ћирилицом или латиницом) у складу с предвиђеном ортографском нормом. 	<p>ЈЕЗИЧКА КУЛТУРА</p>	<p>I. Лично представљање: основне информације о себи – месец рођења, узраст, место и улица становања II. Породица и људи у окружењу: чланови шире породице и основне информације о њима III. Живот у кући: простор у коме се учи и одмара; радни дани и викенд; подела послова и обавеза у породици IV. Храна и пиће: избор хране и пића, воће и поврће, послastiце V. Одећа и обућа: одевни предмети за одређене прилике (свечана и спортска одећа) VI. Здравље: лекарски преглед и интервенције; најчешће болести VII. Образовање: учење и школске обавезе; излет, екскурзија VIII. Природа: домаће и дивље животиње; основни географски појмови, стране света IX. Спорт и игре: спортови и основна спортска опрема X. Насеља, саобраћај и јавни објекти: делови града; на путу до школе, учесници у саобраћају; пекара, послastiчарница XI. Нетематизована лексика: присвојне заменице; везници, прилози, упитне заменице и заменички прилози, речце XII. Комуникативни модели: давање и тражење информација; захтев; допадање/недопадање; тражење допуштења; привлачење пажње</p>

Кључни појмови садржаја: српски као нематерњи језик, слушање, разумевање, говор, читање, писање.

ПРОГРАМ Б
ЗА УЧЕНИКЕ ЧИЈИ МАТЕРЊИ ЈЕЗИК ПРИПАДА СЛОВЕНСКИМ ЈЕЗИЦИМА И КОЈИ ЖИВЕ
У ВИШЕНАЦИОНАЛНИМ СРЕДИНАМА
(средњи–напредни ниво стандарда)

<p>Циљ</p>	<p>Циљ учења <i>српског као нематерњег језика</i> јесте оспособљавање ученика да води усмену и писану комуникацију са говорницима српског као матерњег језика ради каснијег пуног укључивања у живот заједнице и остваривања грађанских права и дужности, као и упознавање српске културне баштине и развијање интеркултуралности као темељне вредности демократског друштва.</p>
<p>Разред</p>	<p>Четврти</p>
<p>Годишњи фонд часова</p>	<p>108 часова</p>

<p style="text-align: center;"><i>ИСХОДИ</i></p> <p>По завршеној теми/области ученик ће бити у стању да:</p>	<p style="text-align: center;">ОБЛАСТ/ТЕМА</p>	<p style="text-align: center;">САДРЖАЈИ</p>
<ul style="list-style-type: none"> – разуме и користи предвиђени лексички фонд; – разуме и користи граматичке конструкције усвајане у претходним разредима и проширује их новим језичким садржајима; – користи фреквентне одредбе за узрок и начин; – користи сложени предикат с модалним глаголима; 	<p>ЈЕЗИК</p>	<p>200–250 нових пунозначних и помоћних речи; Граматики садржаји из претходних разреда (понављање и увежбавање на познатој и новој лексици); Узрочна реченица с везницима <i>јер</i> и <i>зато што</i>; Фреквентни прилози за начин; Сложени глаголски предикат с модалним глаголима: <i>треба ти, морати, моћи, смети, желети</i>; Творба именица изведених суфиксима: <i>-ар, -ац, -ач</i> са значењем вршиоца радње и назива занимања; Именице изведених суфиксима: <i>-ица</i> и <i>-ка</i> које означавају женску особу;</p>

<ul style="list-style-type: none"> – именује ауторе обрађених књижевних текстова; – разуме кратке песме и одабране одломке прозних текстова, по потреби адаптиране; – напамет казује кратке песме и краће литерарне форме; – уочи мелодију стиха и одреди речи које се римују; – издвоји главни догађај у књижевном тексту; – опише једноставним исказима карактеристичне особине књижевног јунака; – прати временски след догађаја у књижевном тексту и одреди место догађаја/збивања у литерарном тексту; 	<p>КЊИЖЕВНОСТ</p>	<p>Ј. Ј. Змај: „Што волим” Милена Михајловић: „Свет у мени и око мене” (одломци о чулу мириша) Добрица Ерић: „Наш повртњак” Љубивоје Ршумовић: „Имам право” Душко Радовић: „Замислите” Народна пословица: „Не кажи све што знаш...” Војислав Станојчић: „Деда и унук” Селимир В. Милосављевић: „Домаћи задатак” Доситеј Обрадовић: „Пас и његова сенка” Душан Радовић: „Тужибаба” Велимир Милошевић: „Најдража шетња” Јасминка Петровић: „Кажи тети „Добар дан”” (одломак из приче „Кажи тети „Добар дан””) Перо Зубац: „Добар друг ти вреди више” Избор из часописа за децу</p> <p>По слободном избору (у складу са интересовањима ученика), наставник бира још два текста која нису на овој листи.</p> <p>Наставник бира 10 текстова за обраду.</p>
<ul style="list-style-type: none"> – разуме информације, захтеве и налоге изговорене разговетно и спорим темпом или написане; – иницира и води дијалог; – исказе своје потребе или планове; – чита линеарне и нелинеарне текстове с претежно познатом лексиком; – пише кратак текст (хирилицом или латиницом) у складу с тематским областима и препорученом лексиком поштујући ортографску норму. 	<p>ЈЕЗИЧКА КУЛТУРА</p>	<p>I. Лично представљање: основне информације о себи и члановима породице – место и улица становања, узраст; лична интересовања</p> <p>II. Породица и људи у окружењу: чланови шире породице (теча, ујна, стрина)</p> <p>III. Живот у кући: опис просторија у кући/стану; радни дани и викенд; подела послова и обавеза у породици; одлазак у госте и дочек гостију</p> <p>IV. Храна и пиће: избор хране и пића, воће и поврће, послатице; помоћ у припремању хране</p> <p>V. Одећа и обућа: одевни предмети за одређене прилике (свечана и спортска одећа)</p> <p>VI. Здравље: лекарски преглед и интервенције; најчешће болести</p> <p>VII. Образовање: настава, учење и школске обавезе, језици (које ученик говори, учи, разуме), домаћи задаци; слободне активности, зимски и летњи распуст</p> <p>VIII. Природа: домаће и дивље животиње и њихови младунци, биљке у окружењу (трава, дрвеће, цвеће); основни географски појмови</p> <p>IX. Спорт и игре: спортови, основна спортска опрема</p> <p>X. Насеља, саобраћај и јавни објекти: делови града, улице и тргови; учесници у саобраћају, најчешћи саобраћајни знаци; пекара, послатичарница</p> <p>XI. Нетематизована лексика: датуми; казивање пуних сати; називи математичких ознака (пута и подељено); мерне јединице; предлози, везници, прилози, упитне заменице и заменички прилози, речце</p> <p>XII. Комуникативни модели: давање и тражење информација; захтев; допадање/недопадање; тражење допуштења; привлачење пажње</p>

Кључни појмови садржаја: српски као нематерњи језик, слушање, разумевање, говор, читање, писање.

УПУТСТВО ЗА ДИДАКТИЧКО-МЕТОДИЧКО ОСТВАРИВАЊЕ ПРОГРАМА

Предмет *српски као нематерњи језик* похађају ученици који наставу слушају на неком од језика националних мањина. Међу тим ученицима постоје изразите разлике у степену овладаности српским језиком приликом поласка у школу и у темпу и обиму којим могу напредовати током школовања. Ова разлика условљена је различитим матерњим језицима од којих су једни блиски српском језику (разлике међу њима су такве да не морају ометати комуникацију), док су други структурно толико различити да, без елементарног познавања једног од њих, комуникација међу говорницима није остварива. Осим тога, на ниво којим ученици реално могу овладати српским језиком утиче и средина у којој живе (претежно хомогена или хетерогена средина).

Имајући ово у виду, за предмет *српски као нематерњи језик* сачињена су два програма.

Према постављеном циљу, очекиваним исходима и датим садржајима, први програм (А) примерен је ученицима чији се матерњи језици изразито разликују од српског, који живе у претежно језички хомогеним срединама и имају мало контаката са српским језиком, а у школу полазе готово без икаквог предзнања српског језика.

Други програм (Б) предвиђен је за ученике који живе у језички мешовитим срединама, који могу брже и у већем обиму да савладавају српски језик, односно да, у складу с узрастом, достигну виши ниво владања српским језиком.

Оба програма за предмет *српски као нематерњи језик* садрже три области: Језик, Књижевност и Језичку културу. Оне су функционално повезане, прожимају се и међусобно допуњују. Стога их треба разумети као делове комплексне целине који доприносе остваривању исхода овог предмета, сваки са својим специфичностима.

Наставник је обавезан да се упозна са исходима и програмским садржајима првог циклуса образовања или претходних разреда.

I. ПЛАНИРАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Наставни програм оријентисан на исходе наставнику даје већу слободу у креирању и осмишљавању наставе и учења. Улога наставника је да контекстуализује дати програм потребама конкретног одељења имајући у виду: састав одељења и могућности ученика; уџбенике и друге наставне материјале које ће користити; техничке услове, наставна средства и медије којима школа располаже; ресурсе, могућности, као и потребе локалне средине у којој

се школа налази. Полазећи од датих исхода и садржаја, наставник најпре креира свој глобални план рада, на основу кога ће касније развијати своје оперативне планове. Исходи дефинисани по областима олакшавају наставнику даљу операционализацију исхода на ниво конкретне наставне јединице. Сада наставник за сваку област има дефинисане исходе. Од њега се очекује да за сваку наставну јединицу, у фази планирања и писања припреме за час, дефинише пирамиду исхода на три нивоа: оне које би сви ученици требало да достигну, оне које би већина ученика требало да достигне и оне које би требало само неки ученици да достигну.

На овај начин постиже се индиректна веза са стандардима на три нивоа постигнућа ученика. При планирању треба, такође, имати у виду да се исходи разликују, да се неки лакше и брже могу остварити, али је за већину исхода потребно више времена, више различитих активности. У фази планирања наставе и учења веома је важно да наставник приступи уџбенику као једном од наставних средстава које је пожељно богатити и проширивати додатним, самостално израђеним наставним материјалима. Поред уџбеника, као једног од извора информација, на наставнику је да ученицима омогући увид и искуство коришћења и других извора сазнавања.

II. ОСТВАРИВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

ЈЕЗИК

Област **Језик** обухвата лексику и граматичке моделе српског језика. У садржајима и исходима ове области налазе се оквирни број речи и граматички елементи којима ученик треба да овлада у сваком разреду. У овој области програма тежиште је на постепеном усвајању система српског језика почев од 1. разреда. Језик почиње да се усваја помоћу минималног броја речи употребљених у основним реченичним моделима с јасним комуникативним контекстом. Односно, речи и њихови облици не усвајају се изоловано, већ у реченичном, односно комуникативном контексту. За продуктивну употребу језика нефункционално је ванконтекстуално учење парадигми (учење самих облика речи).

Усвајање граматике српског језика у почетним фазама на млађем узрасту претежно је несвесно – у разноврсним активностима ученици слушају исказе на српском језику, понављају их и комбинују у одговарајућим познатим и блиским контекстима. У наредним фазама наставник може ученицима да уоче језичка правила и почну да их примењују.

Да би ученик овладао одређеним фондом речи и граматичким елементима, неопходно је да их разуме и дуготрајно увежбава. На тај начин стварају се предуслови да их примени у одговарајућој комуникативној ситуацији. Формално познавање граматичких правила не подразумева и способност њихове примене, те је такво знање корисно само уколико помаже бољем разумевању неких правилности система. Односно, савладавање граматичких правила није само себи циљ. Објашњење граматичких правила, уколико наставник процени да је корисно, треба да буде усклађено с узрастом ученика, његовим когнитивним способностима, предзнањима у матерњем језику и сведено на кључне информације неопходне за примену. Учениково познавање граматичких правила процењује се и оцењује на основу употребе у контексту, без инсистирања на њиховом експлицитном опису.

На нижем нивоу владања језиком (средине у којима се реализује А програм) важно је да се код ученика развије способност разумевања и конструисања исказа који садрже елементе одређене програмом. Притом је у продукцији (састављању и казивању исказа) на овом нивоу битно да значење поруке буде разумљиво, док се граматичка исправност постиже постепено. На том нивоу очекују се типичне грешке изазване интерференцијом и недовољном савладаношћу материје. Грешке нису само знак непознавања градива, већ су управо показатељ да је ученик спреман да се упусти у комуникацију, што наставник треба да подстиче. То не значи да грешке уопште не треба исправљати. Наставник одлучује о томе када ће, на који начин и које грешке исправљати, водећи рачуна истовремено и томе да ученика мотивише за комуникацију и о томе да се грешке постепено редукују.

Управо су часови из области Језик погодни за усмерено, циљано усвајање појединих сегмената, граматичких елемената српског језика. Током ових часова препоручује се динамичко смењивање различитих активности: различити типови вежби слушања, провера разумевања слушаног, понављање, граматичко и лексичко варирање модела, допуњавање, преобликовање потврђених у упитне и негиране форме и сл.

Реализација наставе *српског као нематерњег језика* према Б програму подразумева одређено владање српским језиком од почетка школовања, односно могућност бржег напредовања у току школовања. У таквим околностима очекује се мања заступљеност грешака и њихово брже исправљање. Примена Б програма подразумева овладаност садржајима А програма и подизање језичке компетенције на виши ниво, те је настава језика у функцији оспособљавања ученика за правилно комуницирање савременим стандардним српским језиком у складу с језичким и ванјезичким контекстом.

Будући да ученици који похађају наставу *српског као нематерњег језика*, похађају и наставу матерњег језика, сврсисходно је у одговарајућим приликама користити трансфер знања стечених на матерњем језику и о матерњем језику. Настава *српског као нематерњег језика* треба да буде у корелацији с наставом матерњег језика.

Језичка грађа се из разреда у разред постепено проширује и усложњава, она је кумулативна и надовезује се на претходну. Увођење новог елемента подразумева овладаност претходним, што значи да се нова грађа ослања на претходну која се континуирано увежбава. Следећи примери краћих текстова илуструју примену језичке материје поштујући поступност и увођење нових језичких садржаја у сваком разреду у А програму:¹

1. разред (презент глагола у 1, 2. и 3. лицу једнине (потврдни и одрични облик); проста реченица с именским делом предиката; личне заменице 1, 2. и 3. лица једнине у функцији субјекта; проста реченица с глаголским предикатом; именице у локативу једнине с предлозима у и на уз глагол *јесам*): *Здраво! Ја се зовем Марија. Ја сам у школи. Ово је учионица. Ученик је у учионици. Он црта. То је учитељица. Она седи на столицу.*

2. разред (проста реченица с придевом у именском делу предиката; акузатив именица без предлога; локатив с предлозима у и на; акузатив с предлозима у и на са глаголом *ићи*; презент глагола за сва три лица и оба броја; личне заменице 1, 2. и 3. лица множине у функцији субјекта; присвојне заменице за 1. и 2. лице једнине сва три рода у функцији атрибута и именског дела предиката): *Ово је моја школа. Ми смо ученици. Идемо у школу. Имамо торбе. Торбе су велике. Дечац се играју у дворишту. Они имају лопту. Они воле фудбал.*

3. разред (перфекат глагола (сва три лица и оба броја); присвојне заменице за треће лице једнине сва три рода; прилози *сада*, *данас* и *јуче*): *Марија данас слави рођендан. Ово је њена мама. Она је јуче правила торту. Ово је њен тата. Тата је правио сендвиче. Дошли су гости. Марија је весела.*

4. разред (футур I глагола (сва три лица и оба броја); императив (2. лице једнине и множине најфреквентнијих глагола); именица у дативу у функцији неправог објекта уз глаголе давања и говорења; присвојне заменице за сва три лица једнине и множине – слагање с именицом у једнини; прилози *сутра*, *ујутру*, *увече*; узрочна реченица с везницима *јер* и *зато што*; фреквентни прилози за начин (*брзо*, *полако*, *лепо*); творба именица са значењем вршиоца радње, имаоца занимања изведених суфиксима: *-ар*, *-ац*, *-ач*; именице које означавају женску особу изведене суфиксима: *-ица*; *-ка*): *Мој разред ће сутра ујутру ићи на излет. Ја ћу устати у седам сати. Направићу сендвич. Учитељица је рекла ученицима: „Понесите воду јер ће бити топло”. Брзо ћу се спаковати. Возач Иван ће возити аутобус.*

5. разред (узрочна реченица с везницима *јер* и *зато што*; одредбе за начин исказане фреквентним начинским прилозима; сложени глаголски предикат с модалним глаголима: *требати*, *морати*, *моћи*, *смети*, *желети*; именице у генитиву с предлозима

1 У загради су наведени садржаји области Језик за сваки разред.

испред, иза, изнад, испод, поред у функцији одредбе за место; конгруенција атрибута и именице у номинативу и акузативу; творба именица којима се означавају називи спортиста; творба прилога од придева): *Ја желим да играм кошарку. Треба много тренирати. Једног дана бићу кошаркаш. Поред моје куће је кошаркашки клуб. Уписују нове чланове. Моја старија сестра тренира пливање. Она је добра пливачица и вредно тренира.*

6. разред (именице у генитиву с предлозима *од* и *до* у функцији одредби за место и време; прилози *рано, касно, увек, никад, понекад, често, ретко, цео* (дан), *дуго, зими, лети*; конгруенција атрибута и именице у номинативу и акузативу; именица у инструменталу са значењем средства и друштва; компаратив и суперлатив придева и прилога; присвојни придеви на *-ов/ев, -ин* (у номинативу); називи земаља и регија изведени суфиксима: *-ија, -ска*): *Имам дванаест година и идем у шести разред. Волим модерну музику. Свирам гитару од четвртог разреда. У јуну ћу ићи на такмичење у Италију. Имам добре другове и другарице. С њима идем у школу аутобусом јер је школа далеко. Увек се добро забављамо. Лети често идемо на базен бициклима. Мој најбољи друг се зове Марко. Он је нижи од мене и бољи је ученик јер више учи. Маркова сестра се зове Мирјана.*

7. разред (именице у генитиву с предлозима *са, из, око, између* у функцији одредбе за место; именице у генитиву с предлозима *пре* и *после* у функцији одредбе за време; локатив у функцији неправог објекта уз глаголе говорења и мишљења; именичке, бројне и прилошке синтагме са значењем количине; конгруенција атрибута и именице у дативу, инструменталу и локативу; најфреквентније збирне именице са суфиксом *-је*; творба именица за означавање места (простора и просторија) на којем се врши радња: *-иште/-лиште, -оница*); творба именица са значењем етника (примери из окружења): *Моја породица живи у кући. Око куће имамо цвеће. Наш сусед је Мађар. Између наше и његове куће налази се мало игралиште. С друговима често идем тамо после школе. Понекад купимо флашу сока и неколико кесица семенки, седимо на дрвеним клупама и разговарамо о новим филмовима, строгим наставницима, музици и разним другим стварима. Прошле недеље смо помагали нашем старом суседу да поправи љулашке и клацкалице. Тако ће и млађој деци бити летице.*

8. разред (зависне реченице: временска (с везником *кад*), мерна (с предикатом у презенту), изрична (с везником *да*) и односна (са заменицом *који* у функцији субјекта); творба придева суфиксима *-ски* и *-(и)ји*): *Луче сам имала много домаћих задатака. Кад сам их завршила, укључила сам телевизор. После пола сата у собу је ушао мој брат и променио канал. Хтео је да гледа утакмицу. Рекла сам му да ја желим да гледам омиљену серију која почиње за пет минута. Он је рекао да је утакмица веома важна, јер играју српска и мађарска репрезентација. Нисмо хтели да се свађамо. Договорили смо се да он иде у дневну собу и тамо гледа утакмицу.*

КЊИЖЕВНОСТ

Програм А предмета *српски као нематерњи језик* намењен је хомогеној средини, ученицима који веома ретко имају контакта са говорницима чији је матерњи језик српски. Познавање језика је на основном (елементарном) нивоу, комуникација на српском језику се тешко остварује, граматички модели су неувежбани пошто ученици немају прилике да користе српски језик, њихов речник не садржи велики број речи, речи веома лако из активног фонда прелазе у пасивни и буду заборављене, лексика се усваја спорије него код ученика хетерогене средине, интерференцијске грешке се често појављују у толиком обиму да ометају разумевање реченице; из ових разлога би акценат требало да буде на лексички и језичким обрасцима (моделима) који ће им обезбедити темељ за једноставну комуникацију на српском језику.

У сваком разреду ученицима је понуђено више текстова од броја који је обавезујући. Основни критеријум за избор текстова је ниво познавања језика. Поред одабраних текстова, обрађују се и текстови по слободном избору, при чему се води рачуна о ни-

воу познавања језика и интересовањима ученика. Уз оригиналне књижевне текстове планирана је и обрада конструисаних текстова који треба да буду у функцији обогаћивања лексике неопходне за свакодневну комуникацију на основном нивоу. Предлаже се да наставник планира најмање три часа за обраду једног текста кроз теме. Песме које се певају не захтевају обавезно обраду, граматичка и лексичка објашњења језичких појава.

Област наставног програма Књижевност доприноси постизању комуникативне функције језика. Основна функција књижевно-уметничких текстова, односно адаптација, поред оспособљавања ученика за комуникативну употребу језика, јесте и упознавање ученика са културом, историјом и традицијом српског народа, као и с књижевним делима значајним за српску књижевност.

Функције адаптираног књижевног текста у А програму:

- усвајање лексике одређеног тематског круга потребне за свакодневну комуникацију;

- читање, односно слушање текста у функцији увежбавања разумевања писаног и говорног језика – увежбава се читање у себи и читање са разумевањем;

- задаци у вези са текстом развијају умење разумевања текста, увежбава се вештина писања, састављање и писање реченица које садрже познату лексику уз увежбавање основних језичких образаца, као и развијање способности састављања реченица говорног језика (приликом писаним и говорним вежби толеришу се интерференцијске грешке које не ометају разумевање реченице);

- одговори на питања (усмено и писмено) помажу ученику да развије механизме састављања реченица на српском језику, односно излагање на српском језику уз видно присуство интерференцијских грешака – упутно је да наставник врши корекције указујући на правилне облике;

- репродукција текста или препричавање развијају способност употребе језика – ученик треба да се изрази користећи више реченица, да формира и развија говорне способности.

Књижевноуметнички, адаптирани и конструисани текстови погодни су за тумачење, при чему се узимају у обзир узраст и предзнања ученика. Текстови су уједно и полазна основа за увежбавање нових речи и израза, језичких модела, читања, писања, говора; стога три часа намењена једном тексту представљају истовремено и обраду и увежбавање градива.

Рад на тексту обухвата:

1. Семантизацију непознатих речи: семантизација може да се изведе помоћу синонима који су познати ученицима, визуелним приказивањем речи, постављањем речи у контрастне парове (*мали–велики*), описивањем речи једноставним реченицама. Наставник мора да води рачуна да реченица којом описује непознату реч садржи ученицима познате речи. Превод је оправдан само у случају када не постоје друга средства за објашњење значења речи. Препоручује се употреба речника на часу.

2. Слушање или читање текста: саветује се да наставник први пут прочита текст – на овај начин ученици чују правилан изговор речи, пошто ученици хомогене средине ретко имају прилике да чују српски језик, наставничко гласно читање је од изузетне важности. Препоручује се употреба аудио-визуелних средстава. Захтеви који се у програму тичу учења одломака из поезије и прозе напамет подстичу усвајање модела говорења, као и интонацију речи и реченица.

Драматизација текстова везује се и за јавни наступ, али и за разговор о књижевном делу пошто представља вид његове интерпретације. Саживљавањем са ликовима дела, ученици могу исполити осећања која препознају у понашању јунака и о којима закључују.

3. Контекстуализација нове лексике: неопходно је да ученици нове речи поставе у реченични контекст како би се лексика увежбавала паралелно са конструисањем реченица. Реченице треба да буду једноставне да би се избегао велики број грешака које неминовно настају у сложенијим конструкцијама. Уколико реченица садржи превише грешака, постаје неразумљива слушаоцу. Контекстуализација нових речи је битан елемент функционалне употребе језика пошто наводи ученика да саставља реченице и активира речнички фонд и језичке моделе.

4. Питања у вези с текстом (у писаној форми и усмено): процес разумевања текста има више етапа. Тек када се нова лексика усвоји и примени у реченицама може да се пређе на ниво разумевања текста. Ниво на којем је ученик разумео текст може да се утврди постављањем питања у вези с текстом. Питања треба да се заснивају на лексички коју су раније усвојили уз употребу нових речи обрађених у тексту. Упутно је да питања буду кратка (*Шта је у Весниној торби?* – текст *Весна и торба*). Корисно је да део питања буде у писаној, а део у говорној форми. Значајно је да се примарно увежбава говор, а затим и писање.

5. Питања поводом текста (у писаној форми и усмено): ученици увежбавају и остварују комуникацију на српском језику засновану на познатој лексички, уз толерисање грешака које не ометају разумевање. Питања треба да буду у складу с лексичким фондом којим ученици располажу (на пример: *Ко је јунак приче?*; *Где се одиграва радња?*; *Како изгледа јунак приче?*; *Шта осећа девојчица у песми?*). Ово је следећи ниво у процесу усвајања језичких вештина чији је циљ навођење ученика да остваре комуникацију на српском језику. Овај циљ је често веома тешко постићи код ученика хомогене средине, али је неопходно навести ученика да усмено, а потом и у писаној форми употреби одређене речи или изразе на српском језику.

6. Разговор о тексту: у складу са лексиком којом ученици располажу разговор се заснива на препознавању главних ликова, активностима које се везују уз њих, на истицању особина ликова из текста. Као део процеса увођења ученика у употребу језика упутно је да се ученици, према моделима из текстова подстичу да састављају реченице потребне у говорним ситуацијама. На пример, драматизација текста *Весна и торба – Весна*: Моја торба је стара. *Оловка*: Шта радиш, Весна? Зашто стављаш пуно ствари у торбу? У торби нема места. *Тата*: Весна, треба да купим нову торбу. *Весна*: Тата, молим те, купи ми нову торбу. Ученици се подстичу да поводом текста закључују о идејама препознатим у тексту (Шта текст казује о Весниним особинама?).

Приликом обраде поезије не инсистира се на књижевној теорији, већ на доживљају лирске песме. Подстицање ученика да разуме мотиве, песничке слике и језичкостилска изражајна средства доводи се у везу са илустровањем значајних појединости, као и с увежбавањем интонације стиха и уочавањем риме у песми.

7. Компаративни приступ: наставник планира укључивање текстова матерњег језика који се поред са предложеним делима српске књижевности (уколико је то могуће) и са примерима везаним за филм, позоришну представу, различите аудио-визуелне записе; у обраду књижевног дела укључује и садржаје из ликовне и музичке културе, стрип и различите врсте игара (осмосмерке, ребуси, укрштене речи, асоцијације...).

Приликом уочавања битних поетских елемената у структури књижевноуметничког текста, користећи знање стечено на часовима матерњег језика, наставник се труди да код ученика (у складу са њиховим могућностима) објасни основне облике приповедања (нарација, дескрипција, дијалог); појам сижеа и фабуле, функцију песничке слике; улогу језичкостилских средстава и друге основне поетичке одлике текста.

8. Обликовање кратког текста у писменој форми или усмено на основу адаптираног књижевног текста: овај ниво употребе српског језика у говорној или писаној форми представља главни циљ области Књижевност у А програму. Покушај самосталног састављања краћег текста од пет или шест реченица (у пару или у групи) представља виши ниво у остваривању комуникативне функције језика. Ученици развијају механизам употребе језичке грађе и језичких модела; спајају речи у реченице уз поштовање граматичких структура, затим спајају више реченица у краћи текст. Процес се односи и на говорени и на писани текст.

Програм Б:

Књижевноуметнички текстови у настави *српског као матерњег језика* имају вишеструку функцију. Читајући и тумачећи књижевноуметничка дела и изабране одломке најзначајнијих дела српских писаца, ученици ће имати прилику да се упознају са српском културном баштином и тако боље разумеју сличности и разлике које постоје између културе народа којем припадају и

културе народа чији језик уче. Текстови истовремено представљају извор нове лексике и полазну основу за даљи рад – разговоре, читање, интерпретацију, различите врсте говорних и писмених вежби и друге активности.

У области наставног програма Књижевност наведени текстови усклађени су с узрасним карактеристикама и језичким могућностима ученика. Дати предлог дела наставник ће прилагођавати потребама својих ученика. Од предложених дела, наставник самостално бира она која ће обрађивати, као и дела којима ће проширити списак. За сваки текст је предвиђено по три часа.

За ученике који *српски као нематерњи језик* буду савлађивали по програму који је намењен онима који уче и живе у хетерогеним језичким срединама или им је матерњи језик један од словенских језика, предложени су аутентични књижевноуметнички текстови или одломци из њих. Ипак, постоје значајне разлике између ученика који живе у хетерогеној средини, а чији је матерњи језик несловенски, и ученика чији је матерњи језик словенски. Ове разлике је неопходно узети у обзир приликом избора текстова за обраду и при изради уџбеника. Стога се препоручује ауторима уџбеника и наставницима да нека од предложених дела адаптирају, скрате и прилагоде језичком знању и могућностима ученика чији је матерњи језик несловенски. Наставници који раде с ученицима чији матерњи језик припада групи словенских језика, могу се одређивати за аутентична дела.

Бављење књижевноуметничким текстом подразумева различите методичке поступке који ће бити усмерени на његово што боље разумевање и тумачење. Рад на тексту састоји се из неколико етапа: уводног разговора са семантизацијом мање познатих речи и изрази (ова етапа је посебно важна за ученике чији језик није словенски); просторне и временске локализације текста; изражајног читања; кратке провере уметничког доживљаја и разумевања текста; разговора о тексту и његовог тумачења (различитих аналитичко-синтетичких поступака којима ће се откривати естетске вредности дела, важне појединости у њему и места с посебном експресивношћу); повезивања дела с личним доживљајима и искуствима ученика. Свака од наведених етапа зависи од природе текста као и од предзнања и могућности ученика.

Уводни разговор и семантизација мање познатих речи и изрази биће за неке ученике од изузетне важности за разумевање дела и стога им је потребно посветити посебну пажњу. О избору речи за семантизацију одлучује наставник уважавајући предзнања својих ученика. Лексички је најбоље семантизовати током уводног разговора и пре првог читања текста како би се обезбедило разумевање садржаја текста након првог читања. Речи се могу семантизовати на различите начине – визуелним наставним средствима, демонстрацијом, посредством синонима и антонима, различитим описним дефиницијама и, уколико је то неопходно, реч се може и превести на матерњи језик ученика. Није потребно да све речи које се семантизују уђу у активан лексички фонд ученика, поједине могу остати у пасивном фонду. Лексика за коју се процени да треба да уђе у активан лексички фонд ученика, треба да буде заступљена током разговора о тексту и његове интерпретације, а корисно је осмислити и различите лексичке вежбе које ће допринети остваривању овог циља. Ученике овог узраста треба уводити и у коришћење речника јер је оно саставни део читања. Важно је да се служе и двојезичним и једнојезичним речницима и да овладају техником проналажења речи и значења које реч остварује у датом контексту. Речници представљају велику помоћ за читање и разумевање текстова различитих жанрова, нарочито су корисни приликом самосталног читања.

Многи текстови, посебно одломци из обимнијих књижевних дела, захтеваће и локализацију како би били правилно схваћени и доживљени. Локализација ће у неким случајевима подразумевати препривање садржаја који претходе одломку који се обрађује или, на пример, давање података о аутору. Некад ће бити неопходно дело сместити у просторне и временске оквире и протумачити друштвене, историјске и друге околности у којима се радња одвија.

Читање текста је од велике важности за његово разумевање и доживљавање. У настави књижевности јављају се различити обли-

ци читања. Разумевање, доживљавање и тумачење текста условљено је квалитетом читања. Важно је да прво интерпретативно читање текста обави наставник или да ученици послушају квалитетан звучни запис. Овако ће се обезбедити правилно разумевање и бољи уметнички доживљај текста. Многа дела захтеваће једно или више поновљених читања наглас или у себи, усмерених ка одређеном циљу. Потребно је да ученици овладају техникама гласног читања и читања у себи. Читање у себи може бити у функцији бољег разумевања текста и оно увек треба да буде усмерено од стране наставника, истраживачко. Ученици ће, читајући у себи, пронаћи у тексту различите информације којима ће поткрепљивати и своје мишљење и ставове, увежбаваће брзо читање и оспособљаваће се за самостално учење. Циљ читања наглас јесте овладање техником читања и савлађивање важних чинилаца гласног читања (изговора и интонације речи и реченице, јачине гласа, пауза). Овим путем ученици се постепено уводе у изражајно читање. Оно се увежбава на пажљиво одабраним епским, лирским и драмским текстовима. Изражајно читање увежбава се на претходно обрађеним текстовима, плански и уз добру припрему. Наставник треба да оспособи ученике да ускладе јачину гласа, интонацију, ритам, темпо, паузе с природом и садржином текста како би изражајно читање било што успешније.

Један од важних облика рада јесте учење напамет и изражајно казивање кратких одломака из одабраних књижевноуметничких текстова у стиху и прози (лирских песама, одломака из прозних и драмских текстова). Ученике треба постепено водити од гласног читања ка изражајном читању и казивању напамет научених одломака.

Тумачење текста умногоме ће зависити од средине у којој се настава реализује, предзнања ученика и њиховог матерњег језика. С ученицима који савлађују програм за средњи ниво, тумачење текста имаће више обележја разговора о важним појединостима у њему – догађајима, ликовима, месту и времену одвијања радње. Разговори о тексту треба да обезбеде правилно разумевање догађаја, уочавање веза између догађаја и ликова, тумачење поступака главних јунака и њихових особина. Без обзира на то што за ове разговоре није нужно да ученици знају стручну терминологију (основни мотив, епитет, описна лирска песма), они се не смеју свести на пуко препричавање садржаја текста. Разговор о тексту наставник треба да води тако да омогући ученицима да у њему испоље што већу креативност, да им поставља проблемске задатке, наводи их да размишљају о узрочно-последичним везама у делу, подстиче их да слободно маштају и износе своје утиске о уметничким сликама у делу.

С напреднијим ученицима наставник може остварити комплекснију анализу и интерпретацију дела током које ће ученици изводити сложеније закључке о догађајима и ликовима, откривати експресивна места у делу и износити своје утиске о њима служећи се основном терминологијом теорије књижевности. У настави *српског као нематерњег језика* наставник треба да се ослања на књижевнотеоријска знања које су ученици стекли на свом матерњем језику и да их активира кад год је то могуће. Тако, на пример, приликом обраде књижевних дела и одломака, треба рачунати на то да су ученици у матерњем језику усвојили основне књижевнотеоријске појмове: тема, мотив, главни лик и др. У складу са Општим стандардима постигнућа за Српски као нематерњи језик; познавање терминологије из теорије књижевности очекује се само од ученика напредног нивоа. Они ће, на примерима изабраних дела и одломака из српске књижевности, проширивати сазнања која су стекли на свом матерњем језику и обогатити их новом примерима.

Након разговора о садржају дела и његове интерпретације, потребно је с ученицима разговарати и о личним доживљајима који су изазвани делом – подстицати их да доводе у везу дело са својим личним искуствима, допустити им да постављају питања, створити у учионици услове у којима ће се развијати дијалог и дискусија.

Веома је важно да ученици активно учествују у свим етапама рада, да износе своја осећања, запажања, мишљења, закључке и да их образлажу. Ученичке активности не смеју бити ограничене

само на рад на часу. У обраду текста ученике треба уводити за давањем различитих припремних задатка, које ће они решавати код куће. Након обраде текста важно је да ученици стечена знања функционално примењују у даљем раду – приликом израде домаћих задатака, самосталног читања и усвајања знања из других наставних предмета. Наставнику и ученицима ће стечена знања и вештине бити драгоцене за интерпретацију нових књижевних дела.

Кад год је то могуће, наставу књижевности потребно је повезивати с наставом језика, успостављати унутарпредметну и међупредметну корелацију. Она ће допринети свестранијем сагледавању садржаја, а ученици ће стећи квалитетнија и трајнија знања.

ЈЕЗИЧКА КУЛТУРА

Реализација наставних садржаја *српског као нематерњег језика* подразумева континуитет у богаћењу ученичке језичке културе. То је једна од примарних методичких обавеза наставника. Наставник треба да процени способности сваког ученика за одговарајући ниво комуникативне компетенције и у складу са тим прилагоди језички материјал. Ово треба да доведе до функционалне употребе језика у настави, али и у свим осталим животним околностима, у школи и ван ње, где је ваљано језичко комуницирање услов за потпуно споразумевање. Језичка комуникација подразумева владање рецептивним и продуктивним језичким вештинама, а то су: слушање, читање, писање и говорење. Основно обележје савременог методичког приступа настави језика и језичке културе јесте развијање ученичких способности у све четири активности упоредо и њихово прилагођавање когнитивним способностима и језичком окружењу ученика. Исходи у области Језичка култура конципирани су тако да, с једне стране, обезбеде остваривање минимума језичких компетенција, али и да, с друге стране, не ограниче ученике који су у могућности да остваре већи напредак. Због специфичности ове наставе, предвиђене исходе (пре свега када су у питању хомогене језичке средине) потребно је остваривати кроз језичке активности (компетенције) које су, с методичког аспекта, сличније настави страног него матерњег језика.

Слушање је прва језичка активност с којом се ученици сусрећу у настави *српског као нематерњег језика*. Она омогућава ученику да упозна мелодију језика, а затим и његов гласовни систем, интонацију речи и реченице. Коначни циљ слушања треба да буде разумевање, као предуслов за вербалну продукцију, односно – комуникацију.

Говорење је најсложенија језичка вештина, која подразумева владање свим елементима језика (фонетско-фонолошким, морфолошким, синтаксичким и лексичким). Говорење се најчешће реализује у дијалогској форми, те према томе подразумева разумевање (саговорника). Поред тога, говорење је вештина која захтева одређену брзину и правремену реакцију. Као продуктивна вештина, заједно са писањем, омогућава ученику да се изрази на српском језику, постави питање, интерпретира неки садржај и учествује у комуникацији са другима.

Читање је језичка активност која подразумева познавање графичког система језика (слова), њихове гласовне реализације, повезивање гласова у речи и спајање речи у реченицу, уз поштовање одговарајућих ритмичких и прозодијских правила. Циљ читања мора да буде разумевање прочитаног јер само тако оно представља језичку компетенцију, а не пуку вербализацију словних карактера.

Писање је продуктивна језичка вештина која подразумева исказивање језичког садржаја писаним путем, употребом одговарајућих словних карактера и поштовањем правописних правила. Посебну пажњу потребно је посветити графемама за које не постоје еквиваленти у матерњим језицима ученика. Такође је важно обратити пажњу на правила фонетског правописа (писање личних имена страног порекла итд.). Поред тога, српски језик има два писма – ћирилицу и латиницу, а ученик, још у првом циклусу образовања, треба да усвоји оба. Циљ писања је језичко изражавање писаним путем, те, према томе, подразумева разумевање.

Ове четири вештине су кроз исходе два програма вертикално повезане тако да јасно описују градицију постигнућа ученика у области Језичка култура.

Садржаји по темама представљају лексичко-семантички оквир унутар кога се функционално реализују језички садржаји. Тематске јединице презентују реалне, свакодневне околности у којима се остварује комуникација. За сваку тематску јединицу предложене су тематске групе које треба да се попуне одговарајућом лексиком, у оквиру препорученог броја нових речи.

На пример у другој тематској јединици, *Породица и људи у окружењу*, у садржају А програма предвиђено је да ученици у првом разреду овладају речима којима се именују чланови уже породице и употребе их у одговарајућој комуникативној ситуацији. У сваком следећем разреду ова тематска јединица се проширује новом лексиком и новим комуникативним ситуацијама. Тако у следећим разредима ученици овладавају називима за чланове шире породице, дају основне информације о њима, њиховим физичким и карактерним особинама, занимањима, међусобним односима итд.

Оваква хоризонтална врста градације примењена је у свим тематским јединицама.

Избор лексике је делимично условљен садржајем из области Језик и Књижевност, али зависи и од процене наставника о потреби одговарајућих лексема и њихове фреквенности, ради постизања информативности и природности у комуникацији. Многе речи нису везане само за једну тематску јединицу већ се преклапају и повезују у нове семантичке низове, што наставник треба да подстиче добро осмишљеним говорним и писменим вежбама.

Тематске јединице се углавном понављају у свим разредима, али се у сваком следећем разреду број лексема у оквиру тематских група понавља и проширује. Поред селективног приступа лексички, треба водити рачуна и о броју лексема које се усвајају у једној наставној јединици. На једном часу не би требало уводити више од пет нових речи, чије значење ће се објаснити и провежбати у типичним реализацијама унутар реченице (контекстуализација лексике). Најефикасније би било да за нову реч сваки ученик осмисли (минимални) контекст, односно реченицу. На овај начин наставник има увид у учениково разумевање значења речи, поред нових садржаја подстиче употребу и раније стечених знања из лексике и граматике, а ученици стичу самопоуздање јер могу да изговоре или напишу реченице на српском језику.

Поред датих тематских јединица, у прва четири разреда основне школе наводи се и нетематизована лексика која је потребна за комуникацију, независно од теме. У свакодневной комуникацији велики значај имају устаљене комуникативне форме којима ученици постепено и континуирано треба да овладавају од првог разреда основне школе. Оне су издвојене у посебну област језичке културе и усклађене су потребама и узрастом ученика. Тако у првом разреду ученици усвајају моделе за поздрављање и представљање, затим се даље усвајају модели за честитање, захваљивање, исказивање жеље, молбе итд. до најсложенијих модела као што су исказивање психолошког стања и расположења и давање савета.

Функционално и економично повезивање подобласти предмета *српски као нематерњи језик* (Језик, Књижевност и Језичка култура) омогућава савладавање њихових садржаја и остваривање предвиђених исхода на природан и спонтан начин, чинећи да једни садржаји произлазе из других, допуњују се и преклапају. На одабраним деловима књижевноуметничких, неуметничких и конструисаних текстова могу се развијати различите комуникативне вештине; говорним вежбама се дефинишу смернице за израду писмених састава; креативне активности у настави доприносе развоју усменог и писменог изражавања, читање с разумевањем утиче на богаћење лексике и флуентност говора, итд. Усклађеност исхода с језичким компетенцијама омогућава наставнику не само кумулативно праћење напретка сваког ученика него и уочавање

проблема у развијању појединих компетенција, што умногоме олакшава процес наставе и учења језика.

III. ПРАЋЕЊЕ И ВРЕДНОВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

На почетку процеса учења, односно на почетку школске године, неопходно је спровести дијагностичко вредновање компетенција ученика. Ово је изузетно важан задатак наставника, будући да постоје велике разлике у владању српским језиком ученика једног одељења. Дијагностичко оцењивање се може реализовати помоћу иницијалног тестирања које служи да се установе вештине, способности, интересовања, искуства, нивои постигнућа или потешкоће појединачног ученика или читавог одељења. Иницијално тестирање осмишљава наставник на основу исхода и садржаја програма из претходних разреда. На основу тога могуће је ефикасно планирати и организовати процес учења и индивидуализовати приступ учењу.

Поред стандардног, сумативног вредновања које још увек доминира у нашем систему образовања (процењује знање ученика на крају једне програмске целине и спроводи се стандардизованим мерним инструментима – писменим и усменим проверама знања, есејима, тестовима, што за последицу има кампањско учење оријентисано на оцену), савремени приступ настави претпоставља формативно вредновање – процену знања током савладавања наставног програма и стицања одговарајуће компетенције. Резултат оваквог вредновања даје повратну информацију и ученику и наставнику о томе које компетенције су добро савладане, а које не (нпр. ученик задовољавајуће разуме прочитани текст, али слабо разуме говорени текст; задовољавајуће пише у складу с правилима, али у говору не поштује правила конгруенције итд.), као и о ефикасности одговарајућих метода које је наставник применио за остваривање циља. Формативно мерење подразумева прикупљање података о ученичким постигнућима, а најчешће технике су: реализација практичних задатака, посматрање и бележење ученичких активности током наставе, непосредна комуникација између ученика и наставника, регистар за сваког ученика (мапа напредовања) итд. Резултати формативног вредновања на крају наставног циклуса треба да буду исказани и сумативно – бројчаном оценом. Оваква оцена има смисла ако су у њој садржана сва постигнућа ученика, редовно праћена и објективно и професионално бележена.

Рад сваког наставника састоји се од планирања, остваривања, праћења и вредновања. Важно је да наставник континуирано прати и вреднује, осим постигнућа ученика, и процес наставе и учења, као и себе и сопствени рад. Све што се покаже добрим и корисним наставник ће користити и даље у својој наставној пракси, а све што се покаже као недовољно ефикасним и ефективним требало би унапредити.

При вредновању ученичких постигнућа наставник се руководи исходима дефинисаним за сваки разред водећи рачуна о индивидуалном напредовању ученика у складу са њиховим могућностима и способностима. При оцењивању пажња треба да буде усмерена на ниво развоја репродуктивних способности ученика, обим проширивања лексичког фонда, ниво смањивања различитих типова грешака.

Треба имати у виду ниво познавања језика: ученици хомогене средине спорадично остварују директан контакт с говорницима којима је српски матерњи језик, са српским језиком се срећу само на часовима српског као нематерњег језика. Резултат је да ученици српски језик користе на елементарном нивоу. Језичке моделе усвајају спорије, граматичке категорије користе уз много грешака, имају проблема при слушању, односно разумевању српског језика чак и онда када су им све речи говорног текста познате.

Назив предмета СТРАНИ ЈЕЗИК

Циљ Циљ наставе и учења Страног језика у основном образовању и васпитању јесте да се ученик усвајањем функционалних знања о језичком систему и култури и развијањем стратегија учења страног језика оспособи за основну усмену и писану комуникацију и да стекне позитиван однос према другим језицима и културама, као и према сопственом језику и културном наслеђу.

Разред Четврти

Годишњи фонд часова 72

ИСХОДИ По завршетку разреда ученик ће бити у стању да:	КОМУНИКАТИВНЕ ФУНКЦИЈЕ	ЈЕЗИЧКЕ АКТИВНОСТИ (у комуникативним функцијама)
<ul style="list-style-type: none">– поздравити и отпоздравити, примењујући једноставнија језичка средства;– представи себе и другог;– разуме једноставнија питања личне природе и одговара на њих;– поставља једноставнија питања личне природе;– у неколико једноставнијих везаних исказа саопшти информације личне природе о себи и другима водећи рачуна о приватности и поверљивости;– разуме и саопшти једноставне исказе који се односе на права детета;– разуме једноставнија упутства, налоге и упозорења и реагује на њих;– саопшти једноставнија упутства, налоге и упозорења уз одговарајуће образложење;– разуме позив на заједничку активност и реагује на одговарајући начин;– упутити позив на заједничку активност;– разуме кратке и једноставније молбе и реагује на њих уз одговарајуће образложење;– упутити кратке и једноставније молбе;– исказе и прихвати захвалности и извињења на једноставан начин;– разуме једноставније исказане честитке и одговори на њих;– упутити једноставније честитке;– разуме и, примењујући једноставнија језичка средства, наведе најуобичајеније активности које се односе на прославе рођендана и празника;– именује бића, предмете и места из непосредног окружења;– разуме једноставније описе бића, предмета и места;– опише бића, предмете и места у неколико везаних једноставнијих исказа;– разуме свакодневне исказе у вези са непосредним потребама, осетима и осећањима и реагује на њих;– изрази основне потребе, осете и осећања једноставнијим језичким средствима;– разуме једноставнија обавештења о положају у простору и реагује на њих;– тражи и пружи једноставнија обавештења о положају у простору;– разуме и саопшти једноставније исказе који се односе на хронолошко и метеоролошко време;– разуме једноставније исказе којима се изражава припадање/неприпадање, поседовање/непоседовање и реагује на њих;– тражи и даје једноставнија обавештења која се односе на припадање/неприпадање, поседовање/непоседовање;– разуме једноставније исказе за изражавање интересовања, допадања/недопадања и реагује на њих;– изражава допадање/недопадање уз најједноставније образложење;– тражи најједноставније образложење допадања/недопадања;– разуме једноставније текстове у којима се описују радње и способности у садашњости;– размени информације које се односе на дату комуникативну ситуацију;– опише радње и способности у садашњости користећи једноставнија језичка средства– разуме и саопшти једноставније исказе који се односе на бројеве, количине и цене;– учествује у предлагању садржаја и начина рада.	ПОЗДРАВЉАЊЕ	Реаговање на усмени и писани импулс саговорника (наставника, вршњака, и слично); усмено и писано изражавање прикладних поздрава.
	ПРЕДСТАВЉАЊЕ СЕБЕ И ДРУГИХ; ДАВАЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О СЕБИ; ДАВАЊЕ И ТРАЖЕЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О ДРУГИМА	Слушање једноставнијих текстова у којима се неко представља; представљање себе и других особа, присутних и одсутних.
	РАЗУМЕВАЊЕ И ИСКАЗИВАЊЕ ЈЕДНОСТАВНИЈИХ УПУТСТАВА, НАЛОГА И УПОЗОРЕЊА	Слушање налога, упутстава и упозорења и реаговање на њих; давање једноставнијих налога, упутстава и упозорења (комуникација у учионици – упутства и налози које размењују учесници у наставном процесу, упутства за игру и слично).
	ПОЗИВ И РЕАГОВАЊЕ НА ПОЗИВ ЗА УЧЕШЋЕ У ЗАЈЕДНИЧКОЈ АКТИВНОСТИ	Слушање једноставнијих позива на заједничку активност и реаговање на њих (позив на рођендан, игру, дружење...); упућивање и прихватање/одбијање позива на заједничку активност коришћењем једноставнијих исказа.
	ИСКАЗИВАЊЕ МОЛБЕ, ЗАХВАЛНОСТИ И ИЗВИЊЕЊА	Слушање једноставнијих описа бића, предмета, места и појава или обавештење; давање усменог и писаног одговора на исказану молбу коришћењем једноставнијих језичких средстава; упућивање молби, исказивање захвалности и извињења.
	ЧЕСТИТАЊЕ ПРАЗНИКА И ДРУГИХ ЗНАЧАЈНИХ ДОГАЂАЈА	Слушање једноставнијих исказа којима се честитају празници и други значајни догађаји; реаговање на упућену честитку и упућивање кратких пригодних честитки.
	ОПИСИВАЊЕ БИЋА, ПРЕДМЕТА, МЕСТА И ПОЈАВА	Слушање једноставнијих описа бића, предмета, места и појава; давање кратких описа бића, предмета, места и појава; тражење и давање информација у вези са описом бића, предмета, места и појава.
	ИСКАЗИВАЊЕ ПОТРЕБА, ОСЕТА И ОСЕЋАЊА	Слушање једноставнијих исказа у вези са потребама, осетима, осећањима; саопштавање својих и туђих потреба, осета и осећања и (емпатично) реаговање на њих.
	ИСКАЗИВАЊЕ ПОЛОЖАЈА У ПРОСТОРУ	Слушање текстова у којима се на једноставнији начин описује положај у простору; усмено и писано тражење и давање информација о положају у простору коришћењем једноставнијих језичких средстава.
	ИСКАЗИВАЊЕ ВРЕМЕНА	Слушање једноставнијих исказа у вези са хронолошким временом и метеоролошким приликама; усмено и писано тражење и давање информација о хронолошком времену и метеоролошким приликама коришћењем једноставнијих језичких средстава.
	ИЗРАЖАВАЊЕ ПРИПАДАЊА/ НЕПРИПАДАЊА И ПОСЕДОВАЊА/ НЕПОСЕДОВАЊА	Слушање текстова с једноставнијим исказима за изражавање припадања/неприпадања и поседовања/непоседовања и реаговање на њих; усмено и писано исказивање припадања/неприпадања и поседовања/непоседовања коришћењем једноставнијих језичких средстава.
	ИЗРАЖАВАЊЕ ИНТЕРЕСОВАЊА И ДОПАДАЊА/НЕДОПАДАЊА	Слушање текстова с једноставнијим исказима за изражавање интересовања, допадања/недопадања и реаговање на њих; усмено и писано исказивање интересовања, допадања/недопадања коришћењем једноставнијих језичких средстава.
	ОПИСИВАЊЕ ДОГАЂАЈА И СПОСОБНОСТИ У САДАШЊОСТИ	Слушање једноставнијих исказа који говоре о радњама и способностима у садашњости; описивање радњи и способности у садашњости, постављање питања и одговарање на њих, усмено и писано, коришћењем најједноставнијих језичких средстава.
ИЗРАЖАВАЊЕ БРОЈА, КОЛИЧИНЕ И ЦЕНА	Слушање једноставнијих исказа који говоре о броју, количини и цени; саопштавање броја, количине и цена; усмена и писана размена информација о броју, количини и ценама, коришћењем једноставнијих језичких средстава.	

Кључни појмови садржаја: комуникативни приступ, функционална употреба језика, интеркултурност.

ТЕМАТСКЕ ОБЛАСТИ У НАСТАВИ СТРАНИХ ЈЕЗИКА ЗА ОСНОВНУ ШКОЛУ

Напомена: Тематске области се прожимају и исте су у сва четири разреда првог циклуса основног образовања и васпитања – у сваком наредном разреду обнавља се, а затим проширује фонд лингвистичких знања, навика и умења и екстралингвистичких представа везаних за конкретну тему. Наставници обрађују теме у складу са интересовањима ученика, њиховим потребама и савременим токовима у настави страних језика, тако да свака тема представља одређени ситуацијски комплекс.

- 1) Лични идентитет
- 2) Породица и уже друштвено окружење (пријатељи, комшије, наставници итд.)
- 3) Географске особености
- 4) Србија – моја домовина
- 5) Становање – форме, навике

- 6) Живи свет – природа, љубимци, очување животне средине
- 7) Временско искуство и доживљај времена (прошлост – садашњост – будућност)
- 8) Школа и школски живот
- 9) Млади – живот деце и омладине
- 10) Здравље и хигијена
- 11) Емоције (љубав према породици, друговима)
- 12) Превозна средства
- 13) Временске прилике
- 14) Уметност за децу (нарочито модерна књижевност за децу; пригодне традиционалне и модерне песме)
- 15) Обичаји и традиција, фолклор, прославе (рођендани, празници)
- 16) Слободно време – забава, разонода, хобији
- 17) Исхрана и гастрономске навике
- 18) Путовања
- 19) Мода и облачење
- 20) Спорт
- 21) Вербална и невербална комуникација, конвенције понашања и опхођења

ЈЕЗИЧКИ САДРЖАЈИ

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

Комуникативна функција	Језички садржаји
ПОЗДРАВЉАЊЕ	<p><i>Hi/Hello (everyone/guys)! Nice to see you again! Nice to see you too! How are you today? I'm fine, thank you, and you? I'm very well, thanks./Not great./I'm OK. Good morning/afternoon/evening/night. Goodbye./Bye. See you (all) in 5 minutes/soon/later/tomorrow/on Monday/next week/in September/next year! Have a nice day/weekend/trip/holiday! Thanks, same to you! Welcome to our school/town/city!</i></p> <p>Личне заменице: <i>I, you...</i> Глагол <i>to be</i> – <i>the Present Simple Tense</i>. Императив. Предлози са прилошким одредбама за време: <i>on, in...</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Формално и неформално поздрављање; устаљена правила учтивости.</p>
ПРЕДСТАВЉАЊЕ СЕБЕ И ДРУГИХ; ДАВАЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О СЕБИ; ДАВАЊЕ И ТРАЖЕЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О ДРУГИМА	<p><i>Which/What school do you go to? I go to (school's name) Primary School. What's the name of your school? What year/grade are you in? I'm in year 4/the fourth grade. Which class are you in? I'm in class 4₁/4a, and you? Who are they? What are their names? She's Dunja and he's Mateja. They are not in year four/the fourth grade. They're in year three/the third grade. This is our head teacher, Mrs Parsons. Who's that? It's Miss Herbert, she's a P.E. teacher. Who's your class teacher? Who's the class monitor? Who's absent? Everybody's present. Meet my new friend Dorian. He's from Greece. His father's Greek, but his mum's Serbian. He lives on an island. Where does your friend live? She's Montenegrin. She lives in the mountains. Do you live in a flat or a house? Peter's family are from the USA. His mum works in a restaurant. Where does his dad work? These are my aunt Slađana and her husband Zoran. They've got twin daughters. Those are my uncle Miodrag and his wife Ana. How many children have they got? They've got three sons. What are your cousins' names? How old are they? It's Marija's eleventh birthday today./She's 11 today. When's your birthday? It's in May/on 5th May/May 5th. Who's the winner of the competition? Who's the world skateboarding champion? Who are the characters in the story? Who are they? The boys'/girls'/children's names are... Tell me about your family/friends.</i></p> <p>Личне заменице: <i>I, you...</i> Присвојни придеви: <i>my, your...</i> Показне заменице: <i>this/that, these/those</i>. <i>Have got</i> за изражавање поседовања. <i>The Present Simple Tense</i>. Питања са <i>Who/What/Which/Where/When/How (old/many)</i>. Правилна множина именица: <i>daughter-daughters, son-sons...</i> Неправилна множина основних именица: <i>child – children...</i> Предлози са прилошким одредбама за место: <i>from, in, on...</i> Предлози са прилошким одредбама за време: <i>in, on...</i> Саксонски генитив са именицама у јединици/множини. Употреба/изостављање чланова приликом првог спомињања неког појма и са појмовима који су одређени контекстом, са редним бројевима, као и са основним географским појмовима. Императив. Основни бројеви 0–100. Редни бројеви 1–30.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Устаљена правила учтивости; употреба титула уз презимена (<i>Mr, Mrs, Miss</i>); конвенције у писању/изговору датума; разлике између британске и америчке варијанте енглеског језика у изговору, лексичком фонду и правопису.</p>

<p>РАЗУМЕВАЊЕ, ТРАЖЕЊЕ И ДАВАЊЕ ЈЕДНОСТАВНИЈИХ УПУТСТАВА, НАЈЛОГА И УПОЗОРЕЊА</p>	<p><i>Hurry up! We're late for school!</i> <i>Stand up! Sit down! Sit up straight!</i> <i>Take out your books/notebooks! Put them down/away!</i> <i>Get quiet, everyone!</i> <i>Which page? Turn to page 20./Page 20, everyone!</i> <i>Whose turn is it? It's Stefan and Filip's turn!</i> <i>Listen to the question! Listen and tick or cross. Put up your hand when you finish!</i> <i>Complete the sentence/dialogue/description.</i> <i>Describe your room/house. Make a project about your town.</i> <i>Let's take some photos of the new lab for our school website. E-mail the photos to the ICT teacher.</i> <i>Put the forks on the left side and knives and spoons on the right side of the plate. How many forks/knives/spoons? Place the teaspoon on the saucer.</i> <i>Put the candle inside the pupkin! What's next?</i> <i>Look at my school report card! It's all 5s/As!</i> <i>Look at the shooting star! Make a wish!</i> <i>Don't sit down! Don't talk in class! Don't open the window – it's cold in here! Don't touch that – it's hot! Watch out! The floor is wet.</i> <i>Take off your shoes! Put on your trainers! Be quick!</i> <i>Let's practise! Just a second/moment/minute, please! Ready, steady, go!</i> <i>Time to eat, everyone! Ask the dinner/cleaning ladies.</i> <i>Come in! Come back! No way! Go away! Stop it! Leave me alone!</i> <i>Move over! Make way!</i> <i>Stop! We can't cross the road here! The traffic light is red!</i> <i>Say hello/goodbye! Say "Cheese"! Wave goodbye!</i> <i>Anyone else? Is that all? That's all for today!</i></p> <p>Императив. Питања са <i>What/Which/Whose/How many/much...</i> Правилна множина именица: <i>book-books, notebook-notebooks...</i> Множина именица које се заврша вају на <i>-y, -o, /ffe: photo-photos, knife-knives...</i> Саксонски генитив са именицама у јединици/множини. Употреба чланова приликом првог спомињања неког појма и са појмовима који су одређени контекстом. Бројеви 0–100.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Поштовање основних правила учтивости.</p>
<p>ПОЗИВ И РЕАГОВАЊЕ НА ПОЗИВ ЗА УЧЕШЋЕ У ЗАЈЕДНИЧКОЈ АКТИВНОСТИ</p>	<p><i>Look! There's a game on the playing field/in the playground! Come on, let's go and watch! Sorry, I can't, I don't have/haven't got time.</i> <i>Let's play hide and seek! I hate hide and seek, let's go swimming!</i> <i>How about rollerblading/riding bikes? Let's do eeny-meeny-miny-moe to decide! OK then!</i> <i>Are you coming to the swimming pool with us? No, I'm not, I've got a cold.</i> <i>Can you join our team and play with us? Great! I love handball! Welcome to the team! Come with us!/Sorry, I can't play handball. I don't know the rules.</i> <i>Let's buy a present for Luka. What/How about a CD? That's a good/great idea!</i> <i>Let's make/write birthday/Mother's Day/New Year/Christmas cards!</i></p> <p>Императив Модални глагол <i>can</i> за изражавање предлога и способности. <i>Have got.</i> <i>The Present Simple Tense.</i> <i>The Present Continuous Tense.</i> <i>What/How about.</i> Употреба/изостављање чланова приликом првог спомињања неког појма и са појмовима који су одређени контекстом, као и са називима игара/хобија/спорта.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Прикладно позивање и прихватање/одбијање позива; прослава рођендана, игре, забава и разонода.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ МОЛБЕ, ЗАХВАЛНОСТИ И ИЗВИЊЕЊА</p>	<p><i>Can/May I have a whiteboard marker/pen, please? Yes, here you are/here it is. Thank you/Thanks. You're welcome.</i> <i>Can I sharpen my pencil? Of course you can.</i> <i>Excuse me, teacher, can you repeat the last sentence, please?</i> <i>Can you spell that for me, please?</i> <i>Can/May I insert the disc?</i> <i>Can/May we sit down here? No, they are Nikola's and Ema's seats.</i> <i>Can I have my ball back? Sorry, it's those boys' ball.</i> <i>Can I touch the animals? No, you can't, it's dangerous.</i> <i>Can you pass the salt, please?</i> <i>Can I have a slice of bread?</i> <i>Thanks a lot. Thank you for your help/everything.</i> <i>I'm sorry I'm late. Can you help me with these boxes, please? Oh sorry, I'm in a hurry. I'm late for my piano class.</i></p> <p>Модални глаголи за изражавање молбе: <i>can/may</i>. Саксонски генитив са именицама у јединици/множини.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтиве комуникације.</p>

<p>ЧЕСТИТАЊЕ ПРАЗНИКА И ДРУГИХ ЗНАЧАЈНИХ ДОГАЂАЈА</p>	<p><i>Best wishes for the New Year. I wish you a merry Christmas and many gifts from Santa Claus. Dear Family, I love you so much and that's why I'm sending this card.</i> <i>Happy Easter to you and your family. Hope you have a wonderful day!</i> <i>Happy Mother's Day! Happy Women's Day! Happy Saint Sava's Day! Happy teachers' Day! Happy April Fools' Day! Happy Halloween! Happy Holiday!</i> <i>We wish you a great school year! We wish you good teachers and new friends!</i></p> <p>Правилна множина именица: <i>teacher-teachers...</i> Неправилна множина основних именица: <i>woman-women...</i> Саксонски генитив са именицама у јединици/множини.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Најзначајнији празници и догађаји и начини обележавања/прославе.</p>
<p>ОПИСИВАЊЕ БИЋА, ПРЕДМЕТА, МЕСТА И ПОЈАВА</p>	<p><i>I'm small but strong! My friends are brave and clever. Maša's polite. She's an intelligent girl. That boy isn't nice.</i> <i>Our teacher is kind but strict.</i> <i>This homework is easy. Those exercises are hard. Easy peasy! It's a piece of cake!</i> <i>It's a lie! It's true! That's fair/unfair!</i> <i>Which is your bag, Sam? The blue bag, Sir/Mr Wilson.</i> <i>Which girl is Sophie? She's wearing large earrings and sunglasses.</i> <i>What's the weather like? It's hot and sunny/cold and windy today. It's raining cats and dogs!</i> <i>On my birthday I usually have a party with my friends from school. How do you celebrate your birthday?</i> <i>On Women's Day we usually give flowers or small presents to our mums, aunts and grannies.</i> <i>We celebrate Saint Sava's Day in our school. It's on 27th January. I'm in the school play this year!</i> <i>April Fools' Day is a special day for jokes and tricks. In fact, it's only half a day because April Fools' Day finishes at midday.</i> <i>No more jokes after lunchtime, please!</i> <i>Every year at New Year we have a party.</i> <i>On Easter Sunday we always have a basket of eggs on the table and we eat special food. Do you eat special food on Easter Sunday in your country?</i> <i>On Halloween children in Britain and America often dress up as witches or ghosts and play 'trick or treat'. Halloween games are fun. What a great pumpkin lantern!</i> <i>Weekdays aren't fun!</i> <i>My home is a typical Serbian house. There's a living room, a kitchen, two bedrooms, a bathroom, an attic, and a small garden in front of the house. It's got lots of windows, so it's very light! The attic is spooky. There aren't any windows, so it's very dark. What's your home like?</i> <i>James Bond is a famous British spy. He's clever and good-looking. Prince Marko is a Serbian national hero. There are a lot of poems about him.</i> <i>The colours of the Serbian flag are red, blue and white. What are the colours of your country's flag? How many stars are there on the American flag? There are 50 stars.</i> <i>London stands/lies on the Thames River. Belgrade stands/lies on the Sava and the Danube Rivers.</i> <i>Tell me about your town/country.</i></p> <p>Глаголи <i>have got, to be</i> за давање описа. Показне заменице: <i>this/that, these/those</i>. Егзистенцијално <i>There is/are</i>. Питања са <i>Who/What/Which/Where/How many...</i> Правилна множина именица и неправилна множина основних именица. Употреба/изостављање чланова приликом првог спомињања неког појма и са појмовима који су одређени контекстом, као и са основним географским појмовима, са редним бројевима и са називима празника. Редни бројеви 1–30.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Познате личности из области спорта, глуме, музике, књижевности, националне историје; престонице и препознатљива обележја земаља енглеског говорног подручја.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ ПОТРЕБА, ОСЕТА И ОСЕЋАЊА</p>	<p><i>What's the matter? Are you OK/alright? Is everything OK/alright...? I'm feeling/I feel bad. Here, have a glass of water/an orange!</i> <i>I'm feeling/I feel crazy. Don't be silly!</i> <i>I'm angry with you. I'm sorry about that!</i> <i>I'm so happy/glad for you! Bravo! Well done! Thanks.</i> <i>Oh, I love you so much!</i> <i>I'm sorry for your loss. Do you need a hug?</i> <i>Nina's unhappy. She misses her cat. I'm sorry for her cat.</i> <i>We're worried. We're having an English test today. Good luck!</i> <i>Aleksa's upset. He doesn't know the answer. Bad luck! Don't worry!</i> <i>We are always excited on holidays.</i> <i>I don't care! It doesn't matter!</i></p> <p><i>The Present Simple Tense.</i> <i>The Present Continuous Tense.</i> Императив.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтивне комуникације.</p>

<p>ИСКАЗИВАЊЕ ПОЛОЖАЈА У ПРОСТОРУ</p>	<p><i>Our school is opposite the park. Where's your classroom? It's on the ground/first/second floor. It's between the language lab and the music room. The school canteen is downstairs, next to the gym. It's the third door on the left/right. The library is upstairs. There's a garden in front of/behind my house. Where are my new CDs? They are on the bookshelves/on the top/bottom shelf. The cat's hiding under the bed. Where's Zoja? She's at Una and Tea's house. Excuse me, I'm looking for the cinema./Where's the cinema? Go straight on/past the shops. Turn left/right at the cafe. It's on the left/right. Where are the famous monuments in your city/town? Madame Tussauds is a famous wax museum in London. Where are the famous museums in your country?</i></p> <p>Предлози, прилози и прилошки изрази за изражавање положаја и просторних односа: <i>in, on, at, next to, under, in front of, behind, between, opposite, here, there, downstairs, upstairs, (on the) left/right, straight on/past...</i> Питања са <i>Where</i>. Употреба/изостављање чланова приликом првог спомињања неког појма и са појмовима који су одређени контекстом, са редним бројевима, као и са основним географским појмовима. Редни бројеви 1–30.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Препознатљива обележја земаља енглеског говорног подручја.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ ВРЕМЕНА</p>	<p><i>What's the date today? It's 3rd March. When's your School Day? It's on 15th November. What time is it now? It's 10.05. It's time for my Maths class. When does the fifth class start/finish? It starts/finishes at half past 12. What time does the ice rink open? What time does it close? On school days I get up at 6.50. We have breakfast between 7 and 7.30. My school day starts at 8 o'clock in the morning and finishes at half past 1. There is a break between 9.30 and 10. What time does your school start/finish? What time do you have breaks? In the afternoon I go to my volleyball practice. I train for an hour. I meet my friends at the weekend. We go on holiday in summer. There are two terms in the school year in my country. The first term starts in September and finishes in January. The second term starts in February and finishes in June. When does spring/summer/autumn/winter start? It's usually warm and rainy in spring. Winters in Canada are very cold and snowy. On 31st October people around the world celebrate Halloween. When are your favourite celebrations/festivals? In Australia Easter isn't in spring – it's in autumn!</i></p> <p>Питања са <i>What/When/What time</i>. Предлози за изражавање времена: <i>at, on, to, past, between...</i> Употреба/изостављање чланова у изразима <i>in the morning/afternoon/evening, at the weekend/at weekends, have breakfast/lunch/dinner, by bus/car/bike, go on holiday</i> и сл., као и са редним бројевима, месецима, годишњим добима и називима празника. Редни бројеви 1–30.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Конвенције у писању/изговору датума; конвенције у саопштавању времена; радна недеља и викенд.</p>
<p>ИЗРАЖАВАЊЕ ПРИПАДАЊА/НЕПРИПАДАЊА И ПОСЕДОВАЊА/НЕПОСЕДОВАЊА</p>	<p><i>I haven't got/don't have my homework today. Has anyone got/Does anyone have wet wipes? Who's got a paper tissue? What have you got for lunch? Whose are these jackets? They are Adrijan's and Petar's/my friends' jackets.</i></p> <p>Присвојни придеви: <i>my, your...</i> Показне заменице: <i>this/that, these/those</i>. <i>Have got</i> за изражавање припадања/поседовања. The Present Simple Tense глагола <i>be/have</i>. Саксонски генитив са именицама у једнини/множини.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Породица, пријатељи, однос према својој и туђој имовини.</p>
<p>ИЗРАЖАВАЊЕ ИНТЕРЕСОВАЊА И ДОПАДАЊА/НЕДОПАДАЊА</p>	<p><i>What's your favourite book? It's "Charlie and the Chocolate Factory" by Roald Dahl, British writer. Why do you like it? It's fun and interesting. Dodgeball is my favourite P.E. game. Why? Because it's exciting. What's your favourite P.E. activity? My brother's crazy about water sports! He thinks/says they're cool. What about you? Do you like dancing? Yes, I love it./No, I hate it. What do you like doing at the weekend? How do you like the new game? It's boring/fantastic. I love doughnuts. They are yummy! This pizza's delicious/disgusting. Chips are my favourite food! I don't like Halloween. Tricks are scary. I love national celebrations. They are fun!</i></p> <p>The Present Simple Tense глагола <i>be/like/love/hate</i>. Питања са <i>Who/What/Which/How</i>. Употреба/изостављање чланова са називима игара/хобија/спорта/празника.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Конвенције у писању знакова навода; разлике између британске и америчке варијанте енглеског језика у изговору, лексичком фонду и правопису; интересовања, хобији.</p>

ОПИСИВАЊЕ ДОГАЂАЈА И СПОСОБНОСТИ У САДАШЊОСТИ	<p><i>What are your friends doing now/at the moment? Lazar's helping Magdalena with her homework. Maksim's talking on his mobile phone. Teodora's looking for her eraser. What are you looking for/at? Why's Vanja crying? I don't know. Why are they smiling? You're joking! I'm having fun with my friends!</i> <i>I can do a lot of things. I can talk about my family. I can write, but I can't spell! I can say hello and goodbye in German. Who/What can you see? Can you hear something?</i> <i>I don't walk to school, I go by bus. My friend Anastasija goes by car. I listen to music on the bus.</i> <i>We usually have soup, salad, potatoes and some meat for lunch. What does your family have for breakfast/lunch/dinner?</i> <i>In the UK children start school at the age of 5, but in my country they start school at the age of 7.</i> <i>The Queen of England lives in Buckingham Palace. Where does the American President live? He lives in the White House.</i></p> <p><i>The Present Continuous Tense</i> за изражавање тренутних радњи. <i>The Present Simple Tense</i> за описивање уобичајених радњи. Модални глагол <i>can</i> за изражавање способности. Питања са <i>What/Where/When/How many...</i> Употреба/изостављање чланова и у изразима <i>at the moment, at the weekend/at weekends, go/walk to school, start/finish school, have fun, by bus/car/bike</i> и сл.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Породични живот; живот у школи – наставне и ваннаставне активности; обичаји и начин живљења људи у земљама енглеског говорног подручја.</p>
ИЗРАЖАВАЊЕ БРОЈА, КОЛИЧИНЕ И ЦЕНА	<p><i>This is our first day at school.</i> <i>Tuesday is the second day of the week.</i> <i>November is the eleventh month of the year.</i> <i>We live in the twenty-first century.</i> <i>Z is the twenty-sixth letter of the English alphabet.</i> <i>How many subjects have you got at school? We've got nine subjects. What about you?</i> <i>How many teeth have you got? I've got 24 teeth, and you?</i> <i>How tall are you? I'm 1 metre 50 cm tall.</i> <i>How old is your little brother? He's 2 and a half years old.</i> <i>Can I have 2 kilos of strawberries/a litre of yoghurt, please?</i> <i>Excuse me, how much are these bread rolls? They are 50 pence/cents/dinars each.</i> <i>How much is this dictionary? It's 15 pounds/euros.</i></p> <p>Правилна множина именица: <i>subject-subjects, dinar-dinars...</i> Неправилна множина основних именица: <i>tooth-teeth...</i> Множина основних именица које се заврша вају на -y, -o, ffe: <i>strawberry-strawberries, kilo-kilos, tomato-tomatoes...</i> Питања са <i>How much/many/old/tall...</i> Основни бројеви 0–100. Редни бројеви 1–30. Употреба одређеног члана са редним бројевима.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Конвенције у писању двоцифрених бројева. Новчане валуте у земљама енглеског говорног подручја и њихове ознаке.</p>

ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК

Комуникативна функција	Језички садржаји
ПОЗДРАВЉАЊЕ	<p><i>Ciao! Buongiorno! Buonasera! Arrivederci!</i> <i>Come stai? Come va? Come sta? Bene, grazie, e tu?</i> <i>Salve!</i> <i>Piacere.</i> <i>A domani! A presto! Buona notte!</i> <i>Buon fine settimana! Buona domenica!</i> <i>A lunedì! A mercoledì!</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Формално и неформално поздрављање; устаљена правила учтивости.</p>
ПРЕДСТАВЉАЊЕ СЕБЕ И ДРУГИХ; ДАВАЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О СЕБИ; ДАВАЊЕ И ТРАЖЕЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О ДРУГИМА	<p><i>Come ti chiami? Mi chiamo Bojana. Di dove sei? Sono di Belgrado. Abito in Via Nehruova 54, al settimo piano.</i> <i>Questi sono i miei amici: Davide e Marco. Questo è il loro cane.</i> <i>Questa è la mia maestra. Si chiama Milena. Questa è la signora Corona. Questo è il signor Bruni. Piacere.</i> <i>Quanti anni hai? Ho 10 anni.</i> <i>Chi c'è nella foto? Questa è la mia famiglia. Questo è il nostro gatto. Questi sono i miei genitori. Queste sono le mie cugine.</i> <i>Questo è mio padre. Lui ha 45 anni.</i> <i>Questa è mia nonna. Si chiama Julijana.</i></p> <p>Личне заменице у функцији субјекта. Присвојни придеви: облици једине и множине (<i>il mio/la mia; i miei/le mie; il tuo/la tua; i tuoi/le tue; il suo/la sua; i suoi/le sue; il nostro/la nostra; i nostri/le nostre; il vostro/la vostra; i vostri/le vostre; il loro/la loro; i loro/le loro</i>). Показне заменице (<i>questo/a; questi/e</i>). Упитне речи (<i>come, quanto, chi, di dove</i>). Презент глагола <i>essere, avere</i> и најфреквентнијих глагола. Глаголи <i>chiamarsi, stare, avere, essere</i>. Основни бројеви (1–100). Редни бројеви (1–10). Алфабет.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Препознавање најосновнијих сличности и разлика у начину упознавања и представљања у Италији и нашој земљи. Конвенције у саопштавању телефонских бројева и адреса.</p>

<p>РАЗУМЕВАЊЕ И ИСКАЗИВАЊЕ ЈЕДНОСТАВНИЈИХ УПУТСТАВА, НАЛОГА И УПОЗОРЕЊА</p>	<p><i>Chi è assente?</i> <i>Ragazzi, silenzio per favore! Non parlate!</i> <i>Tutto chiaro? Non capisco. Può ripetere, per favore. Ho finito!</i> <i>Vieni alla lavagna. Ascoltate! Rispondete! Guardate! Cercate! Disegnate! Ripetete! Lavate le mani! Colorate! Alzatevi!</i> <i>Sedetevi! Avete finito? Attenzione! Cantiamo insieme! Prendete/aprite i vostri libri!</i> <i>Dammi il tuo quaderno!</i> <i>Non correre! Non dimenticare il compito di casa!</i> <i>Ottimo. Giusto. Silenzio per favore!</i> Заповедни начин фреквентних глагола за друго лице једине и множине.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Поштовање основних норми учтивости.</p>
<p>ПОЗИВ И РЕАГОВАЊЕ НА ПОЗИВ ЗА УЧЕШЋЕ У ЗАЈЕДНИЧКОЈ АКТИВНОСТИ</p>	<p><i>Giochiamo a calcio! Dai, andiamo fuori! Facciamo questo insieme!</i> <i>Va bene! Va benissimo!</i> <i>Vuoi venire alla mia festa di compleanno?</i> <i>Grazie. Va bene. Mi dispiace, non posso.</i> <i>Cosa vuoi fare oggi? – Giochiamo insieme? – Sì, che bello! Giochiamo alla play station! – Ottima idea!</i> <i>Oggi non possiamo uscire. Fa molto freddo!</i> <i>Benvenuto/a/i/e a Krusovac!</i> Глагол <i>volere</i> + инфинитив. Глагол <i>potere</i>. Заповедни начин фреквентних глагола. Питање интонацијом. Негација.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Прикладно прихватање и одбијање позива, прослава рођендана, игре, забава и разонода.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ МОЛБЕ, ЗАХВАЛНОСТИ И ИЗВИЊЕЊА</p>	<p><i>Permesso? Posso entrare? – Prego. Avanti!</i> <i>Scusi, posso andare in bagno?</i> <i>Può ripetere, per favore.</i> <i>Possiamo uscire?</i> <i>Va bene. – Grazie.</i> <i>Scusi, può ripetere per favore?</i> <i>Vorrei un po' di acqua, grazie.</i> <i>Per me un succo di frutta, grazie.</i> <i>Mi presti la gomma? – Sì, certo.</i> <i>Grazie. – Prego.</i> Модални глагол за изражавање молбе (<i>potere</i>). Кондиционал учтивости: прво лице једине (<i>vorrei</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтиве комуникације.</p>
<p>ЧЕСТИТАЊЕ ПРАЗНИКА И ДРУГИХ ЗНАЧАЈНИХ ДОГАЂАЈА</p>	<p><i>Buon compleanno!</i> <i>Buon Anno! Buon Natale! Auguri! Tanti auguri! Buona Pasqua!</i> <i>Felice festa della Donna! Buon primo maggio!</i> <i>Ti auguro Buon Anno! Ti voglio tanto bene!</i> <i>Forza!</i> <i>Bravo/a/i/e! Molto bene!</i> <i>Grazie.</i> <i>Come festeggi il tuo compleanno? – Faccio la festa di compleanno e invito i miei amici di scuola, e tu?</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Најзначајнији празници и начин обележавања/прославе и честитања. Игра и спорт.</p>
<p>ОПИСИВАЊЕ БИЂА, ПРЕДМЕТА, МЕСТА И ПОЈАВА</p>	<p><i>Questa è la mia amica Ivana. È alta. Ha i capelli castani. Ha gli occhi azzurri.</i> <i>Il mio gatto si chiama Marta. È piccolo e nero.</i> <i>La nostra insegnante è molto gentile. Il mio amico Petar è molto bravo in matematica.</i> <i>Questo sono i nostri zaini. Di chi sono quelli lì?</i> <i>Com'è la tua camera? La mia camera è piccola. Ci sono un letto e una scrivania. C'è una finestra grande.</i> <i>Di che colore è/sono?</i> <i>C'è un albero alto. Ci sono tre mele rosse. Ci sono due sedie e un tavolo.</i> <i>Mi piace la mia città perché ci sono molti parchi.</i> <i>Roma è una città antica. C'è molto traffico.</i> Присвојни придеви (<i>il mio/la mia, il tuo/la tua; il suo/la sua; i miei/le mie; i tuoi, le tue; il nostro...</i>) Показни придеви и показне заменице: <i>questo/i/a/e; quello/i/a/e</i> Питања са: <i>di chi, quanto, chi, che cosa, dove...</i> Множина именица. Најфреквентнији описни придеви. Конструкција: речца <i>ci</i> и глагол <i>essere: c'è/ci sono</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Познате личности из области спорта, глуме, музике, књижевности, историје и сл.</p>

ИСКАЗИВАЊЕ ПОТРЕБА, ОСЕТА И ОСЕЋАЊА	<p><i>Ho fame. Ho sete. Vorrei un succo di frutta/un bicchiere d'acqua. Vuoi un panino? No, grazie. Non ho fame. Sì, grazie. Ho freddo/caldo. Come stai? Ti senti bene? Sono stanco/a. Sono malato/a. Ho mal di testa. Ho mal di dente. Mi dispiace. Come posso aiutarti? Sono felice per te! Complimenti! Buon appetito!</i></p> <p>Кондиционал учтивости (<i>vorrei</i>). Негација (<i>no/non</i>). Презент глагола <i>avere</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтиве комуникације.</p>
ИСКАЗИВАЊЕ ПОЛОЖАЈА У ПРОСТОРУ	<p><i>Dov'è la mamma? – È al lavoro. Dov'è Laura? È a casa? – No, è al parco. C'è una borsa sul tavolo. Dov'è il gatto? – È sotto la sedia. Lo zaino è vicino al banco. La macchina è dietro l'albero. Scusi signora, dov'è il museo? – Non è lontano, è dietro questo palazzo. – Scusa, sai dove si trova il Duomo? – Va' dritto e gira subito a destra. La fontana è di fronte al museo. La farmacia è all'angolo.</i></p> <p>Неодређени и одређен члан (<i>un/una; il/la</i>). Предлози, прилози и прилошки изрази за изражавање положаја и просторних односа (<i>su, in, sotto, sopra, dietro, accanto, vicino, lontano, di fronte, all'angolo...</i>). Заповедни начин. Упитне речи (<i>dove</i>) <i>c'è, ci sono</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Култура становања; препознатљива обележја италијанских градова и села.</p>
ИСКАЗИВАЊЕ ВРЕМЕНА	<p><i>Che ora è? Che ore sono? – Sono le cinque e dieci. È l'una. A che ora comincia la lezione di matematica? Alle 10.30. Che giorno è? – Oggi è giovedì, il 25 ottobre. Che tempo fa? – Fa bel tempo. C'è sole. Piove. Nevica. Fa freddo/caldo. Tira il vento. Andiamo in vacanza in agosto, e tu? Abbiamo la lezione di italiano dalle 8 alle 8.45.</i></p> <p>Сати. Дани у недељи. Месеци у години. Предлози за изражавање времена: <i>dalle...alle; alle, in, a...</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Радна недеља и викенд. Конвенције у писању датума, саопштавању времена и сл.</p>
ИЗРАЖАВАЊЕ ПРИПАДАЊА/НЕПРИПАДАЊА И ПОСЕДОВАЊА/НЕПОСЕДОВАЊА	<p><i>Questa è la mia matita. Questo non è il mio zaino. Di chi è questo libro? È tua questa bicicletta? Sì, è mia. No, non è mia. È di Serena. Queste sono le mie penne. Questi sono i miei libri. Ho una sorella. Si chiama Paola. Ha 6 anni. Mio padre si chiama Marco. Mia madre si chiama Laura. Hai una matita? – Sì, c'è l'ho. No, non ce l'ho. Ragazzi, avete il libro? – Sì, ce l'abbiamo.</i></p> <p>Показни придев и заменица: <i>questo/a/i/e; quello/a/i/e</i>. Присвојни придеви. Презент глагола <i>avere</i>. Питања <i>di chi è/di chi sono</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Породица, пријатељи, кућни љубимци, играчке; однос према својој и туђој имовини.</p>
ИЗРАЖАВАЊЕ ИНТЕРЕСОВАЊА, ДОПАДАЊА/НЕДОПАДАЊА	<p><i>Ti piace il gelato? Ti piace la pizza? – Sì, mi piace. È molto buono/a. No, non mi piace. Mi piacciono questi quaderni. – Mi piace leggere i fumetti. – Ti piacciono i fiori? Cosa vi piace fare? – Ci piace disegnare/cantare. – Ci piacciono questi dolci. Va bene. Sono d'accordo. Non sono d'accordo. Qual è il tuo film preferito? Qual è il tuo cibo preferito?</i></p> <p>Именице (једнина и множина). Одређени члан (једнина и множина) (<i>il, la, l'; i, le</i>). Презент фреквентних глагола. Глагол <i>piacere</i>. Конструкција са инфинитивом (<i>Mi piace nuotare</i>). Дативне заменице <i>mi, ti, ci vi</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Интересовања, хобији, култура исхране, спорта, слободног времена и сл.</p>

ОПИСИВАЊЕ ДОГАЂАЈА И СПОСОБНОСТИ У САДАШЊОСТИ	<p><i>Ascolto la musica. Leggo un libro d'avventura. Gioco a pallavolo. Ogni mattina mi alzo alle 7. Di solito faccio colazione a casa. Qualche volta vado in piscina con mia zia. Mia madre lavora in negozio. Parli italiano? – Sì, un po'. Che lingue parli? – Inglese e italiano. Презент најфреквентнијих глагола. Презент најфреквентнијих повратних глагола. Прилошки изрази: <i>mai, sempre, qualche volta, di solito...</i></i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Породични живот; школске и ваншколске активности.</p>
ИЗРАЖАВАЊЕ БРОЈА, КОЛИЧИНЕ И ЦЕНА	<p><i>Quanti libri ci sono sul banco? – Ci sono 12 libri. Ci sono 15 bambini nel disegno. Oggi è il nostro primo giorno di scuola. Vorrei due etti di prosciutto cotto. Quanto costa? – Sono 3 euro e 50. Vorrei un chilo di mele. Основни бројеви до 100. Редни бројеви (1–10). Речца <i>ci</i> и глагол <i>essere</i>: <i>c'è, ci sono.</i></i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Школско окружење.</p>

НЕМАЧКИ ЈЕЗИК

Комуникативна функција	Језички садржаји
ПОЗДРАВЉАЊЕ	<p><i>Hallo (zusammen)! Hi! Wie geht's? Wie geht es dir/Ihnen? Gut, danke. Danke, sehr gut./prima! Es geht. Na ja, es geht. Leider nicht so gut. Und dir/Ihnen/selbst? Auch gut, danke. Guten Morgen/Tag/Abend. (Auf) Wiedersehen. (Auf) Wiederschauen!Tschüs. Gute Nacht. Bis später/dann/morgen/nächste Woche... Schönen Tag noch. Schönes Wochenende. Danke, gleichfalls. (Herzlich) Willkommen.</i></p> <p>Личне заменице (номинатив, датив). Предлози за време: <i>bis, bis zur/zum, auf...</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Формално и неформално поздрављање; устаљена правила учтивости.</p>
ПРЕДСТАВЉАЊЕ СЕБЕ И ДРУГИХ; ДАВАЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О СЕБИ; ДАВАЊЕ И ТРАЖЕЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О ДРУГИМА	<p><i>Welche Schule besuchst du? Ich besuche die Grundschule... Wie heißt deine Schule? Welche Klasse besuchst du? In welche Klasse gehst du? Ich gehe in die vierte Klasse. Ich besuche die Klasse 4b. Und du? Und ihr? Wer sind sie? Wie heißen deine Freunde? Das sind Lena und Marko. Sie heißt Lena und er heißt Marko. Sie besuchen (noch) nicht die vierte Klasse. Sie gehen in die dritte Klasse. Wo wohnen sie? Sie wohnen in Kragujevac. Sie wohnen im Gebirge. Sie kommen aus Montenegro und sie wohnen am Meer. Wie alt sind sie? Sie sind (erst) neun. Wo lebt dein Opa? Er lebt auf dem Land. Wo arbeiten deine Eltern? Was sind sie von Beruf? Sie arbeiten in einer Fabrik. Mein Vater ist Elektrotechniker und meine Mutter ist Englischlehrerin. Das sind mein Onkel Stevan und meine Tante Milka. Wie viele Kinder haben sie? Sie haben eine Tochter und einen Sohn. Das sind meine Cousine Nela und mein Cousin Mateja. Mateja hat morgen Geburtstag. Wir feiern Matejas Geburtstag. Er wird 11. Er wird in drei Tagen 11. Er wird nächsten Monat 11. Wann hast du Geburtstag? Am elften Juli.</i></p> <p>Личне заменице за сва лица. Присвојни чланови: <i>mein(e), dein(e), sein(e), ihr(e), unser(e), euer/eure, ihr(e)/Ihr(e).</i> Показне заменице: <i>dieser/diese/dieses.</i> Глаголи у презенту. W-Fragen – питања са упитном речју: <i>Wer/Was/Wann/Wo/Wie Welch(e)/er/es).</i> Именице у једнини и множини: <i>Schwester/Schwestern; Bruder/Brüder.</i> Номинатив и акузатив именица/заменица. Предлози за место, са именским фразама у дативу и акузативу: <i>aus, in, an, auf: Ins Gebirge fahren. Am Donauufer wohnen.</i> Предлози за време: <i>in, für.</i> Саксонски генитив са личним именима/властитим именицама. Употреба/изостављање чланова приликом првог спомињања неког појма и са појмовима који су одређени контекстом, са редним бројевима, као и са основним географским појмовима. Императив. Основни бројеви 0–100. Редни бројеви 1–30.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Устаљена правила учтивости; употреба форми за ословљавање уз презимена (<i>Frau/Herr Schmidt</i>); конвенције у писању/изговору датума. Ознаке за сродство и разлике у означавању сродства у односу на српски језик.</p>

<p>РАЗУМЕВАЊЕ, ТРАЖЕЊЕ И ДАВАЊЕ ЈЕДНОСТАВНИХ УПУТСТАВА, НАЛОГА И УПОЗОРЕЊА</p>	<p><i>Schau(t) mal! Komm(t) mal her! Steh(t) auf bitte! Beeil dich/Beeilt euch! Bleib(t) ruhig! Lass(t) mich in Ruhe! Mach(t) das Buch/die Bücher auf Seite 22 auf! Mach(t) die Bücher zu! Finde(t) die Seite 22! Mach(t) die Übung 3 auf Seite 22! Ruhe bitte! Pass(t) gut auf! Aufgepasst! Aufpassen! Wer ist dran? Ich glaube, Mateja ist dran. Hör(t) aufmerksam zu! Sag(t) es laut und deutlich! Zieh deine Schuhe sofort aus. Man darf hier nicht laut reden. Man muss Hausaufgaben machen. Mach das Fenster nicht auf, es ist kalt hier. Geh(t) nicht raus, es regnet stark. Los geht's! Auf die Plätze, fertig, los! Schnell bitte! Moment mal!</i></p> <p>Императив. Питања са упитном речју (<i>wer, was, wann, wie, wieviel, wie viele, warum...</i>). Множина именица. Саксонски генитив (<i>Sächsischer Genitiv bei Eigennamen</i>). Употреба чланова приликом првог спомињања неког појма и уз појмове који су одређени контекстом. Бројеви 0–100.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Поштовање основних правила учтивости.</p>
<p>ПОЗИВ И РЕАГОВАЊЕ НА ПОЗИВ ЗА УЧЕШЋЕ У ЗАЈЕДНИЧКОЈ АКТИВНОСТИ</p>	<p><i>Komm(t) zu mir; ich zeige dir/euch unseren Fußballplatz. Wir können zusammen Fußball spielen. Spielen wir Verstecken? Gehen wir gemeinsam ins Kino? Kommst du ins Kino mit? Möchtest du ins Schwimmbad (mit)? (Es) tut mir leid, ich habe (heute) keine Zeit. Ich kann leider nicht. Leider muss ich lernen. Vielleicht am Donnerstag/vielleicht nächste Woche/vielleicht am Wochenende? Am Wochenende kann ich nicht, ich bin nicht da. Willkommen in unserem Team. Kannst du Fußball spielen? Kannst du gut schwimmen? Ja, ich kann Rad fahren. Nein, ich kann leider nicht schwimmen.</i></p> <p>Императив. Модални глагол <i>können</i> за изражавање предлога и способности. Слаби и јаки глаголи у презенту. Употреба/изостављање чланова приликом првог спомињања неког појма, односно уз појмове одређене контекстом, као и са називима игара/спортова/хобија.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Прикладно позивање и прихватање/одбијање позива; прослава рођендана, игре, забава и разонода.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ МОЛБЕ, ЗАХВАЛНОСТИ И ИЗВИЊЕЊА</p>	<p><i>Kannst du mir deinen Kugelschreiber geben? Hast du einen Farbstift? Wo finde ich einen Stift? Hier bitte. Hast du einen Spitzer? Kann ich meinen Spitzer schärfen? Soll ich an die Tafel kommen? Können Sie das wiederholen? Wie sagt man das auf Deutsch? Kann ich ein Sandwich bekommen? Vielen Dank für ihre Hilfe. Danke für alles. Entschuldigen Sie bitte meine Verspätung, ich habe heute Morgen verschlafen.</i></p> <p>Модални глаголи за изражавање молбе: <i>können/dürfen</i>. Саксонски генитив са именицама у јединини/множини.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтивне комуникације.</p>
<p>ЧЕСТИТАЊЕ ПРАЗНИКА И ДРУГИХ ЗНАЧАЈНИХ ДОГАЂАЈА</p>	<p><i>Alles Gute zum Geburtstag! Zum Geburtstag viel Glück! Hoch soll sie leben, hoch soll sie leben, dreimal hoch! Herzlichen Glückwunsch! Herzliche Glückwünsche! Ich wünsche dir alles Gute. Frohe Weihnachten! Alles Gute für das Neujahr 2020. Frohes neues Jahr! Fröhliche Ostern! Schöne Ferien!</i></p> <p>Једнина и множина именица. Саксонски генитив са именицама у јединини/множини.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Најзначајнији празници и догађаји и начини обележавања/прославе.</p>

<p>ОПИСИВАЊЕ БИЋА, ПРЕДМЕТА, МЕСТА И ПОЈАВА</p>	<p><i>Mein Bruder ist klug aber faul. Meine Schwester ist nett und hübsch. Mein Haus ist klein aber schön. Unsere Schule ist groß aber nicht ganz praktisch. Unsere Wohnung ist groß und praktisch. Unsere Deutschlehrerin ist streng aber gerecht. Die Hausaufgaben sind gar nicht schwierig. Die sind super einfach. Das ist in Ordnung. Geht das in Ordnung? Wie ist deine Schultasche? Die ist blau mit roten Streifen. Wie ist das Wetter heute? Es ist windig/regnerisch/neblig/windig/sonnig. Es regnet in Strömen! Wie feierst du deinen Geburtstag? Welche Geschenke bringen deine Freunde mit? Mein Haus ist typisch für ganz Serbien Es hat eine große Terrasse und einen großen Garten. Drin gibt es ein Wohnzimmer, zwei Schlafzimmer, ein Bad und eine Küche. Wir haben sogar einen kleinen Garten vor dem Haus. Und wie ist dein Haus (so)? Die Hauptstadt von Serbien ist Belgrad. Belgrad liegt an der Mündung der Save in die Donau. Erzähl mal von deiner Stadt/deinem Staat J</i></p> <p>Глаголи <i>haben, sein, dauern etc.</i> за давање описа. Показне заменице: <i>dies(er) jen(er)</i>. Фраза <i>Es gibt + Akkusativ</i>. Питања са <i>Wer/Wo (wohin, woher)/Wann (wie lange, von wann bis wann)/Was/Wen ho/What/Which/Where/How many...</i> Множина именица. Употреба/изостављање чланова приликом првог спомињања неког појма и са појмовима који су одређени контекстом, као и са основним географским појмовима, са редним бројевима и са називима празника. Редни бројеви 1–30.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Познате личности из области спорта, глуме, музике, књижевности, националне историје; престонице и препознатљива обележја земаља немачког говорног подручја.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ ПОТРЕБА, ОСЕТА И ОСЕЋАЊА</p>	<p><i>Was ist los? Geht es dir gut? Wie geht's? Ich bin traurig. Meine Mutter ist nervös. Mein Papa ist gelassen. Ich bin sehr glücklich. Nina ist unglücklich, ihr Hund ist weg. Lass dich drücken! Mach's gut! Wir schreiben heute einen Test. Wir sind alle gespannt. Ich drücke dir die Daumen. Viel Glück! Mateja hat schlechte Noten. Pech gehabt! Das ist mir egal. Das geht mich nichts an!</i></p> <p>Облици глагола у презенту и императиву.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтиве комуникације.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ ПОЛОЖАЈА У ПРОСТОРУ</p>	<p><i>Unsere Schule liegt gegenüber dem Park. Unser Klassenzimmer ist im Erdgeschoss. Die Bibliothek ist im Obergeschoss. Die Sporthalle ist im Schulhof. Petra wohnt in der zweiten Etage/im zweiten Stock. Es gibt einen Garten vor/hinter unserem Haus. Wo ist meine Schultasche? Sie liegt unter dem Tisch. Sie ist auf dem Bett. Die Katze sitzt auf dem Fensterbrett. Entschuldigung, wie komme ich zur Post/zum Bahnhof? Entschuldigung, wo ist die Post/der Bahnhof? Entschuldigung, wie finde ich die Post/den Bahnhof? Geradeaus, die dritte Straße links. An der Ampel nach rechts. Welche Sehenswürdigkeiten gibt es in deiner Stadt? Welche Museen kennst du?</i></p> <p>Предлози за изражавање положаја у простору: <i>an, auf, in, vor, nach, über, unter, zwischen</i>. Прилози за место: <i>(nach) links, (nach) rechts, geradeaus, da hinten, da vorne...</i> Питања са <i>Wo/Wohin</i>. Употреба/изостављање чланова приликом првог спомињања неког појма и са појмовима који су одређени контекстом, са редним бројевима, као и са основним географским појмовима. Редни бројеви 1–30.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Препознатљива обележја, симболи и амблеми земаља немачког говорног подручја.</p>

<p>ИСКАЗИВАЊЕ ВРЕМЕНА</p>	<p><i>Welchen Tag haben wir heute? Heute ist Dienstag, der 6. (sechste) März. Wann hast du Geburtstag? Wann ist dein Schultag? Das ist am 16. November. Wie spät ist es? Wie viel Uhr ist es? Der nächste Freitag ist Karfreitag. Wann beginnt der Unterricht? Wann endet die letzte Stunde? Wann stehst du auf? Mein Vater macht Frühstück jeden Tag um 7 Uhr. Ich muss um 7.30 in der Schule sein. Nachmittags gehe ich oft ins Schwimmbad. Abends spiele ich mit meinem kleinen Bruder. Wann hat das Kaufhaus auf? Welche Öffnungszeiten hat die Bäckerei? In der Schule haben wir Frühschicht und Spätschicht. Meine Mutter arbeitet manchmal nachts. Weihnachten ist in Deutschland am 25. Dezember. Am 24. Dezember feiert man Heiligabend.</i></p> <p>Питања са <i>wann, wie lange, von wann, bis wann...</i> Предлози за изражавање временских одредница, сатнице и датума: <i>am, um, in, vor, nach, seit...</i> Употреба облика за учесталост и понављање: <i>dienstags, jeden Sommer, alle drei Tage.</i> Употреба предлошких фраза за исказивање датума, сатнице, месеци и годишњег доба: <i>am Dienstag, um 13 Uhr, im Januar, im Sommer.</i> Редни бројеви 1–30.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Конвенције у писању/изговору датума; конвенције у саопштавању времена; радна недеља и викенд.</p>
<p>ИЗРАЖАВАЊЕ ПРИПАДАЊА/НЕПРИПАДАЊА И ПОСЕДОВАЊА/НЕПОСЕДОВАЊА</p>	<p><i>Hast du einen Kugelschreiber? Wer hat Taschentücher? Wer hat das Deutschbuch dabei? Was hast du zum Mittagessen? Wem gehört diese Jacke? Das ist Matejas Jacke. Die Jacke gehört ihm. Wessen Jacke ist das?</i></p> <p>Присвојни придеви: <i>mein(e), dein(e)...</i> Показне заменице: <i>diese(r), jene(r).</i> Изрази за исказивање припадања/поседовања. Глаголи <i>sein/haben/gehören.</i> Саксонски генитив са именицама у јединици/множини.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Породица, пријатељи, однос према својој и туђој имовини.</p>
<p>ИЗРАЖАВАЊЕ ИНТЕРЕСОВАЊА И ДОПАДАЊА/НЕДОПАДАЊА</p>	<p><i>Was ist dein Lieblingsbuch? Es ist "Die Bücherdiebin" von Markus Zusak. Warum magst du dieses Buch? Es ist interessant und spannend. Was ist dein Lieblingsfach? Das ist Deutsch. Die Sprache ist schön. Ich finde die Sprache schön. Welches Computerspiel spielst du gern? Dodgeball. Spielst du gern Fußball? Ja, natürlich. Nein, eigentlich nicht. Was machst du am Wochenende? Ich mag Schokoladeneis. Magst du Süßigkeiten? Ich mag Pfannkuchen. Das ist sehr lecker. Das schmeckt gut.</i></p> <p>Презент глагола <i>sein/lieben/mögen/lieben.</i> Питања са <i>wer/was/welche(r).</i> Употреба/изостављање чланова са називима игара/хобија/спорта/празника.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Конвенције у навођењу допадања/недопадања; ниво директности у исказивању допадања/недопадања, интересовања, хобија.</p>
<p>ОПИСИВАЊЕ ДОГАЂАЈА И СПОСОБНОСТИ У САДАШЊОСТИ</p>	<p><i>Was machst du gerade? Was machen deine Schulfreunde jetzt? Was macht ihr am Wochenende? Ich habe viel Spaß mit meinen Freunden. Ich gehe oft zu Fuß. Ich fahre manchmal mit dem Bus oder mit dem Zug. Ich kann noch nicht Rad/Auto fahren. Ich kann schon einiges auf Deutsch sagen. Ich mag Musik hören. Welche Musik hörst du gern? Was hast du zum Mittagessen/zum Abendessen? Meistens Suppe, Fisch oder Fleisch, Gemüse und Obst.</i></p> <p>Презент за изражавање акутелних радњи и радњи у блиској и извесној будућности. Модални глагол <i>können</i> за изражавање способности. Питања са упитним речима <i>W-Wörter...</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Породични живот; живот у школи – наставне и ваннаставне активности; обичаји и начин живљења људи у земљама немачког говорног подручја.</p>

ИЗРАЖАВАЊЕ БРОЈА, КОЛИЧИНЕ И ЦЕНА	<p><i>Das ist unser erster Tag in der Schule. Donnerstag ist der vierte Tag in der Woche. Juli ist der siebte Monat. Wir leben jetzt im einundzwanzigsten Jahrhundert. Wie viele Fächer hast du in der Schule? Wie groß bist du? Ich bin 1,40 m groß. Wie viele Einwohner gibt es in deiner Stadt? Etwa 300.000 Wie alt bist du? Ich bin zehn. Wie alt sind deine Eltern? Sie ist 42 und er ist 51. Ich hätte gern zwei Brötchen. Ich möchte auch ein Eis. Kann ich eine Flasche Saft bekommen bitte? Was kostet ein Kilo Erdbeeren? Drei Euro.</i></p> <p>Множина именица, различити наставци: <i>Fach – Fächer, Flasche – Flaschen, Einwohner – Einwohner...</i> Питања са квантификативним елементом: <i>wie viel, wie lange...</i> Основни бројеви 0–100. Редни бројеви 1–30. Употреба одређеног члана са редним бројевима.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Конвенције у писању двоцифрених бројева. Новчане валуте у земљама немачког говорног подручја и њихове ознаке (Euro, EUR; Schweizer Franken, CHF) .</p>
-----------------------------------	---

РУСКИ ЈЕЗИК

Комуникативна функција	Језички садржаји
ПОЗДРАВЉАЊЕ	<p><i>Здравствуй/те! Привет! Доброе утро! Добрый день! Добрый вечер! Сколько лет, сколько зим! Сто лет тебя не видел! Добро пожаловать! Как дела? Очень хорошо/хорошо/нормально/ничего/не очень/плохо. Что нового? Всё нормально! Как поживаешь? Неплохо. Всё хорошо. До завтра! До встречи! До скорой встречи! До свидания! Пока! Спокойной ночи! Таня, передай привет Насте! Хорошо, передам. Счастливо! Счастливого пути! Всего доброго! Прощайте!</i></p> <p>Упитне заменице и прилози. Заповедни начин другог лица јединице и множине.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Формално и неформално поздрављање; поштовање основних норми учтивости.</p>
ПРЕДСТАВЉАЊЕ СЕБЕ И ДРУГИХ; ДАВАЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О СЕБИ; ДАВАЊЕ И ТРАЖЕЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О ДРУГИМА	<p><i>Меня зовут Борис. Я – Надя. Как тебя/его/ее зовут? Как твоя/его/ее фамилия? Моя фамилия Петров. Ты откуда? Я из Сербии, из Белграда. А ты откуда? Я из России, из Москвы. Ты ходишь в школу? Да, я в четвёртом классе. У меня брат/сестра/мама/папа/дедушка/бабушка/подруга/друг/тётя/дядя. Как зовут твоего брата? Как зовут твою маму? Кто это? Это Машиа, а это Наташа. А это мои родственники. Это Мария Петровна. Она моя учительница. Это мой друг. Его зовут Женя. Женя – это Лена, моя подруга. Сколько тебе/ему/ей лет? Мне десять лет. А тебе сколько лет? Мне тоже десять лет. Ему два года. Сколько лет твоей бабушке? Ей сорок девять лет.</i></p> <p>Личне заменице: <i>я, ты, он, она, оно; мы, вы, они.</i> Присвојне заменице: <i>мой, твой, наш, ваши.</i> Неодређеноличне реченице. Безличне реченице с глаголом <i>зовут</i>. Употреба упитних заменица <i>кто, что</i> (номинатив). Показни прилог <i>это</i>. Основни бројеви 1–100. Редни бројеви 1–30 (рецептивно). Спојивост бројева с именицама (<i>1 год, 2 года, 5 лет</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Препознавање најочљивијих сличности и разлика у начину упознавања, представљања, размене личних података код нас и у Русији. Руска лична имена, имена по оцу, надимци.</p>
РАЗУМЕВАЊЕ, ТРАЖЕЊЕ И ДАВАЊЕ ЈЕДНОСТАВНИЈИХ УПУТСТАВА, НАЛОГА И УПОЗОРЕЊА	<p><i>Борис, дай мне, пожалуйста, книгу. Пожалуйста. Вот, возьми! Спасибо. Не за что. Дай/те мне ручку, пожалуйста! Осторожно! Там опасно! Слушай! Слушай/те внимательно! Не разговаривай/те! Тихо! Смотри/те! Посмотри/те! Не кричи/те! Открой/те, закрой/те учебник/и, дверь, тетрадь, окно, учебник! Скажи/те, где твой/ваш дом? Не смейся/смейтесь! Покажи/те на карте столицу Сербии! Переведи/те следующие предложения! Заходи! Встань/те! Садись! Ответь/те на вопросы! Повтори/те за мной! Положи ручку на стол! Раскрась! Иди сюда! Позвони мне, пожалуйста! Напиши! Нарисуй! Не забудь/те! Будьте добры! Любите друг друга! Приятного аппетита! Передай/те привет Лене!</i></p> <p>Заповедни начин другог лица јединице и множине. Модалне речи (<i>пожалуйста, спасибо</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Поштовање основних правила учтивости.</p>

<p>ПОЗИВ И РЕАГОВАЊЕ НА ПОЗИВ ЗА УЧЕШЋЕ У ЗАЈЕДНИЧКОЈ АКТИВНОСТИ</p>	<p><i>Давай/еу поедем на екскурсио! Поедем! Давай/те пойдём в парк! Пойдём! Зайдём в ресторан пообедать! Давай/те играть в футбол/в жмурки/в прятки! Давайте поговорим! Давайте начнём! Тихо! Пошли! Готовы? Я не готов. Давайте петь! Давайте споём песенку! Я не могу, у меня грипп/ангина. Можешь (ли) ты танцевать вместе с нами? К сожалению не могу. Я хочу пригласить вас в гости! Давай вместе делать уроки! Юра, давай кататься на роликах! Давай! У меня день рождения, приходи ко мне! Извини, к сожалению не могу. Ничего! Хорошо!</i></p> <p>Заповедни начин – 1. лице множине; 2. лице једине и множине. Рекције глагола <i>играть</i> (во что, на чём) <i>кататься</i> (на чём). Конструкције за изражавање посесивности: у + ген. личних заменица и именица (у меня, у тебя, у неё, у него у нас, у вас, у них; у Ивана, у Ирины). Упитне реченице без упитних речи (с речцом <i>ли</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Прикладно позивање и прихватање/одбијање позива; прослава рођендана, игре, забава и разонода.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ МОЛБЕ, ЗАХВАЛНОСТИ И ИЗВИЊЕЊА</p>	<p><i>Будьте добры/любезны. Я прошу вас/тебя ответить на вопрос. Можно? Нет, нельзя. Вы могли бы это сделать? Не можете/можешь ли вы/ты это сделать? Я тебя очень прошу и даю честное слово, что... Спасибо. Большое/огромное спасибо. Ничего. Не за что. Спасибо от всей души/от всего сердца. Спасибо брату, что не оставил меня. Благодарю вас. Позвольте мне подарить Вам... Вы очень любезны. Я рад/рада, что вы пришли к нам. Извините, можно мне спросить/узнать/задать/попросить/выяснить/получить... Извините/простите за опоздание. Ничего. Заходи. Извини, можно взять твою ручку? Да, конечно. Нет, мне ручка нужна. Да, пожалуйста. Простите, я не хотела. Мне жаль. Мне стыдно. Ладно, не переживай.</i></p> <p>Рекција глагола <i>благодарить</i> (кого за что). Предикатив <i>можно, жаль, нельзя, стыдно...</i> Инфинитив. Заповедни начин фреквентних глагола. Упитни искази без упитне речи. Интонација.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтиве комуникације.</p>
<p>ЧЕСТИТАЊЕ И ОПИСИВАЊЕ ПРАЗНИКА, РОЂЕНДАНА И ДРУГИХ ЗНАЧАЈ НИХ ДОГАЂАЈА</p>	<p><i>Поздравляю вас/тебя с праздником! Я желаю вам/тебе здоровья, счастья, успехов... С днём рождения! Поздравляю от души! Желаю тебе счастья! С Масленицей! Пусть Масленица дарит вам добро! С Новым годом! Пусть Новый год приносит только счастье! С Новым счастьем! С Рождеством! С Новым годом и Рождеством! С Днём защитника отечества! С Восемью марта! Это подарок для тебя. Спасибо! Счастливо! Удачи! Всего хорошего!</i></p> <p>Глаголи <i>поздравлять</i> и <i>желать</i>. Садашње време фреквентних глагола. Заповедни начин трећег лица једине и множине употребом речце <i>пусть</i> или <i>пускай</i>. Редни бројеви 1–30 (рецептивно).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Најзначајнији празници и догађаји и начини обележавања/прославе.</p>
<p>ОПИСИВАЊЕ БИЂА, ПРЕДМЕТА, МЕСТА И ПОЈАВА</p>	<p><i>Кто это? Это мой друг Борис. Он высокий, а я низкий. У него короткие, светлые волосы, а у меня длинные и тёмные. На нём футболка и джинсы. Футболка красного цвета. Это моя подруга Наташа. У неё большие, синие глаза. Она красивая девочка. Откуда она приехала? Из какой страны, из какого города? Она приехала из Сербии, из Белграда. Белград – столица Сербии. А он? Он из России, из Москвы. Москва большой, красивый город. Кто на этой фотографии? Это Новак Джокович, сербский теннисист, первая ракетка мира. Кто написал „Сказку о рыбаке и рыбке”? Русский поэт Александр Сергеевич Пушкин. Что это? Это ручка. Это ручки. Какого цвета? Зелёного. Это мой дом. Он маленький. Это моя комната. Она небольшая и светлая. Какая у вас сегодня погода? У нас хорошая погода. Светит солнце. На улице тепло. На улице холодно. Идёт снег.</i></p> <p>Упитне заменице и прилози. Показне заменице и заменички прилози. Придеви. Род, број и слагање с именицама. Антоними. Множина именица. Конструкције за изражавање посесивности: у+ген. личних заменица и именица (у меня, у тебя, у неё, у него у нас, у вас, у них; у Саши, у Маши). Присвојне заменице: <i>мой, твой; наш, ваш</i>. Непроменљиве заменице за изражавање припадности трећем лицу: <i>его, её; их</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Познате личности из области спорта, глуме, музике, књижевности, историје; градови Србије и Русије.</p>

ИСКАЗИВАЊЕ ПОТРЕБА, ОСЕТА И ОСЕЋАЊА	<p><i>Что с тобой? Мне плохо. Я плохо себя чувствую. У меня болит зуб. Почему ты мне не сказала об этом? Я очень на тебя сержусь. Как я рад (рада), что ты здесь! Как я рад (рада) за тебя! Спасибо. Не волнуйся! Всё будет хорошо! Не расстраивайся!</i></p> <p>Безличне реченице. Заповедни начин (друго лице једине и множине).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтиве комуникације.</p>
ИСКАЗИВАЊЕ ПОЛОЖАЈА У ПРОСТОРУ	<p><i>Наша школа находится напротив больницы. Где твой класс? На первом (втором) этаже. Рядом с актовым залом. В школе есть столовая? Есть, на первом этаже. Где библиотека? Идите прямо, вторая дверь слева – это библиотека. На какой улице твой дом? На улице Лермонтова, дом 2. Я живу в одноэтажном доме. За моим домом – красивый сад. Где мой пенал? Он упал под стол. Посмотри, вон там, под столом. Извините, как пройти к театру? Идите прямо, потом поверните направо. С левой стороны здание театра.</i></p> <p>Предлошко-падежне конструкције за изражавање просторних односа (в икафу, под столом, на стуле...).</p> <p>Садашње време фреквентних глагола. Употреба глагола <i>стоять</i> и <i>лежать</i>. Упитни прилози за место и правац: <i>там, здесь, туда, сюда, направо, налево, прямо, слева, справа</i>. Глаголи кретања (рецептивно): <i>идти/ходить; ехать/ездить</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Култура становања: село, град.</p>
ИСКАЗИВАЊЕ ВРЕМЕНА	<p><i>Какое сегодня число? 3-е марта. Какого числа День учителя? 5-го октября. Который час? Сколько времени? Пять минут десятого. Во сколько начинается четвёртый урок? Начинается в 5 часов, заканчивается без пятнадцати 6. Когда ты встаёшь? Когда хожу в школу, я встаю в полвосьмого. В полдевятого начинается первый урок. После второго урока у нас большая перемена – пятнадцать минут. После школы я хожу на тренировку по баскетболу. Тренировка начинается в 3 часа. Первое полугодие начинается в сентябре, заканчивается в январе. 23-го февраля отмечаем День защитника отечества. Мой любимый праздник – Пасха. В этом году Пасха будет в апреле. Мне пора, тренировка начинается через 10 минут.</i></p> <p>Садашње време повратних глагола (<i>начинается, заканчивается</i>).</p> <p>Безличне реченице. Основни бројеви 1–100. Редни бројеви 1–30 (рецептивно). Време по часовнику (рецептивно). Предикатив: <i>пора</i> Слагање именице <i>час</i> с бројевима до 12.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Конвенције у писању/изговору датума; конвенције у саопштавању времена; радна недеља и викенд.</p>
ИЗРАЖАВАЊЕ ПРИПАДАЊА/НЕПРИПАДАЊА И ПОСЕДОВАЊА/НЕПОСЕДОВАЊА	<p><i>У кого есть домашнее задание? У меня нет домашнего задания, я забыл/забыла сделать его, к сожалению. Что сегодня у тебя на обед? У меня сегодня инцизел и картофель-фри. Чьи это сумки? Твои? Нет, это сумки моего брата. Он уезжает на море.</i></p> <p>Присвојни придеви и заменице. Упитно-присвојна заменица: <i>чей, чья, чьё, чьи</i>. Конструкције <i>у + ген.</i> за изражавање посесивности (<i>у меня, у тебя, у неё...</i>) <i>есть/нет</i>. Упитни искази с упитном речју. Интонација.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Породица, пријатељи, однос према својој и туђој имовини.</p>
ИЗРАЖАВАЊЕ ИНТЕРЕСОВАЊА, ДОПАДАЊА/НЕДОПАДАЊА	<p><i>Как называется твоя любимая сказка? Моя любимая сказка – Конёк горбунёк. Ты любишь мультфильмы? Да, очень. А комиксы любишь? Нет, не очень. Комиксы мне не нравятся. У тебя есть любимая книга? Да, мне очень понравилась книга „Обратная сторона луны“, это моя любимая книга. Моё любимое место в Белграде – Калемегдан. А твоё? Мне нравится Улица Князя Михаила, люблю гулять по ней. Ты любишь танцевать? Нет, не очень. Я обожаю баскетбол. Три раза в неделю хожу на тренировки.</i></p> <p>Безличне реченице. <i>Мне нравится.../Мне не нравится...</i> Негација (<i>нет</i> и <i>не</i>). Садашње време глагола <i>любить</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Интересовања, хобији, храна, пиће.</p>

ОПИСИВАЊЕ ДОГАЂАЈА И СПОСОБНОСТИ У САДАШЊОСТИ	<p>Что делают твои друзья? Максим помогает Ире сделать домашнее задание. Петя разговаривает по мобильному телефону. Почему Наташа плачет? Не знаю. Ты шутишь? Нет, не шучу. Что ты делаешь? Я пишу новогоднюю открытку своему двоюродному брату. Сегодня у меня день рождения. У меня большой торт и много подарков. Сегодня вечером у меня вечеринка. Обычно у нас на обед бульон, картошка и мясо. Что у тебя сегодня на обед? Сегодня у нас обед готовит папа. Мы с сестрой ему помогаем. Как я рад! Сегодня мой любимый праздник! День защитника отечества. Мой дедушка живёт в деревне недалеко от Москвы. У него деревянный дом.</p> <p>Садашње време фреквентних глагола. Упитне реченице с упитним речима. Упитне реченице без упитних речи. Интонација.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Породични живот; живот у школи – наставне и ваннаставне активности; обичаји и начин живљења људи.</p>
ИЗРАЖАВАЊЕ БРОЈА, КОЛИЧИНЕ И ЦЕНА	<p>Сегодня мой первый день в новой школе. Сентябрь – девятый месяц в году. Мы живём в двадцать первом веке. Сколько у вас предметов в школе? У меня девять предметов. Вторник – второй день недели. Сколько тебе лет? Мне 13 лет. А твоему брату? Брату 8 лет. Какой у тебя рост? Метр пятьдесят. Дайте мне, пожалуйста килограмм яблок. Сколько с меня? 50 рублей. Извините, сколько стоит тетрадь? 30 рублей.</p> <p>Основни бројеви до 100. Редни бројеви 1–30 (рецептивно). (Интер)културни садржаји: Друштвено окружење, валута.</p>

ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК

Комуникативна функција	Језички садржаји
ПОЗДРАВЉАЊЕ	<p><i>Salut! Bonjour, ça va? Oui, ça va, merci! Et toi? Ça va (très) bien, merci!/Très bien, merci! Pas mal, merci! Ça va mal! Pas si bien./Pas (très) bien. Comme ci, comme ça. Comment vas-tu? Comment allez-vous? Je vais bien, merci./Je ne vais pas bien. Désolé.</i> <i>Bonjour, Monsieur/Madame. Bonsoir! Bonne nuit! Dors/Dormez bien!</i> <i>A plus tard! A tout de suite! A demain! A lundi! A la prochaine!</i> <i>Au revoir, Madame.</i> <i>Bon week-end! Bonne journée! Bonne soirée! Bonnes vacances! Amuse-toi bien! Amusez-vous bien! Bon voyage! Merci, à toi aussi.</i></p> <p>Питање интонацијом. Узвична реченица. Глагол <i>aller</i>. Императив. Придев (<i>bon/bonne</i>), једнина, множина. Инверзија у устаљеним изразима.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Формално и неформално поздрављање; устаљена правила учтивости.</p>
ПРЕДСТАВЉАЊЕ СЕБЕ И ДРУГИХ; ДАВАЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О СЕБИ; ДАВАЊЕ И ТРАЖЕЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О ДРУГИМА	<p><i>Salut, je suis Milica. Et toi? Quel est ton nom? Je m'appelle Manon. Tu as quel âge? J'ai dix ans, je suis en quatrième. Tu viens de France? Quelle est ta nationalité? Je suis Belge. Tu as des frères ou des sœurs? Oui, j'ai un frère et une sœur. Ils s'appellent comment? Ils s'appellent Gabriel et Emma./Non, je suis fille/fils unique. Quel âge a ton frère? Il a 16 ans. Et ta sœur? Elle est petite. Elle a 3 ans.</i> <i>Qui sont les enfants sur cette photo?</i> <i>Ce sont mes cousins et mes cousines. Ils habitent en France.</i> <i>Voilà Michel, mon meilleur ami. Il est mon voisin aussi. Son père est Belge et sa mère est Française.</i> <i>Comment épeler son prénom? m-i-c-h-e-l</i> <i>Tu habites où? Tu habites (dans) une maison ou un appartement? Quelle est ton adresse? J'habite à Bruxelles, en Belgique, 32, rue des Princes. J'habite dans un appartement avec mes parents.</i> <i>Quelle est la profession de tes parents?</i> <i>Ma mère est dentiste et mon père est architecte.</i> <i>J'ai un chien. Il s'appelle Bob.</i> <i>Le lundi, je fais du tennis et le jeudi, je fais du piano.</i> <i>Quel est ton numéro de téléphone/portable? 06 45 65 75 85 95</i> <i>Quelle est ton adresse e-mail? manon.be@belgique.com (manon point b-e arobase belgique point com)</i></p> <p>Ненаглашене личне заменице у функцији субјекта. Присвојни придеви (<i>mon/ma, ton/ta</i>). Упитне речи (<i>comment, qui, où, quel/quelle</i>). Основни бројеви 0–100. Редни бројеви: 1–10 Презент глагола <i>avoir, être, venir</i> и глагола прве групе, рачунајући и повратне (<i>s'appeler</i>). Презентативи (<i>c'est, ce sont, voilà</i>). Предлози: <i>de, à, en</i>. Изостављање члана: <i>être</i> + професија. Одређени члан испред дана у недељи – понављање радње. Алфабет.</p>

<p>РАЗУМЕВАЊЕ И ДАВАЊЕ ЈЕДНОСТАВНИХ УПУТСТАВА И НАЛОГА</p>	<p><i>Debout! Mets-toi/Mettez-vous debout! Assieds-toi!/Asseyez-vous, s'il te/you plaît! Écoute et réponds/mime! Ouvre/Ouvrez vos livres à la page 28! Lis/Lisez à voix haute! Ecris/Ecrivez les réponses! Entourez/Cochez la bonne réponse. Dites vrai ou faux! Donne le bon numéro! C'est le tour à qui? A moi/à lui/à elle/à Marko./C'est mon tour/C'est le tour de Marko. Trouvez la bonne image! Choisis un copain/une copine! Joue avec ton voisin ou ta voisine! Dessinez/écrivez sur votre cahier!</i></p> <p><i>Chantons ensemble! Prends une photo de ta classe!</i> <i>Complétez les phrases/le dialogue/la description.</i> <i>Décris ta famille/ta maison/ton appartement/ta chambre.</i> <i>Préparez-vous! Entre! Sors! Attends/Attendez!</i> <i>Attention! Fais/Faites attention! Dépêche-toi! On est en retard!</i> <i>Ouvre la fenêtre, s'il te plaît.</i> <i>Silence, s'il vous plaît.</i> <i>Ferme la porte, s'il te plaît.</i></p> <p>Императив фреквентних глагола. Заменица <i>on</i>. Присвојни придеви (<i>ton, ta, votre</i>). Предлози: <i>de, à</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Поштовање основних правила учтивости.</p>
<p>ПОЗИВ И РЕАГОВАЊЕ НА ПОЗИВ ЗА УЧЕШЋЕ У ЗАЈЕДНИЧКОЈ АКТИВНОСТИ</p>	<p><i>On va ensemble à la cantine? Volontiers.</i> <i>Tu peux venir chez moi ce soir? Désolé, je ne peux pas. Je n'ai pas de temps libre.</i> <i>Tu veux jouer au basket avec nous? Oui, j'adore le basket!/Je ne peux pas, je suis fatiguée.</i> <i>On joue à cache-cache? Non, je déteste ce jeu.</i> <i>Tu veux faire du vélo avec nous? Quelle bonne idée!</i> <i>Viens/Venez jouer avec nous! J'arrive.</i> <i>On pourrait acheter un cadeau pour Paul. C'est son anniversaire demain. Oui, bonne idée.</i> <i>On y va? Oui, ça va.</i></p> <p>Питање интонацијом. Негација (<i>ne/n'... pas</i>). Презент глагола <i>pouvoir, vouloir, aller</i> и глагола прве групе. Императив фреквентних глагола. Заменица <i>on</i>. Презент кондиционала глагола <i>pouvoir</i>. Узвична реченица: <i>quel, quelle</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Прикладно позивање и прихватање/одбијање позива; прослава рођендана, игре, забава и разонода.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ МОЛБЕ, ЗАХВАЛНОСТИ И ИЗВИЊЕЊА</p>	<p><i>Est-ce que je peux avoir un sandwich, s'il vous plaît?</i> <i>Voilà. Merci, Madame! Je t'en prie.</i> <i>Je voudrais lire le dialogue. Je voudrais répondre aux questions.</i> <i>Vous pouvez écrire au tableau, s'il vous plaît?</i> <i>Est-ce que vous pouvez répéter, s'il vous plaît?</i> <i>Tu peux me prêter un crayon, s'il te plaît?</i> <i>Est-ce que tu peux me prêter ta gomme, s'il te plaît?</i> <i>Oui, bien sûr. Voilà. Merci beaucoup.</i> <i>Est-ce que vous pouvez parler plus fort, s'il vous plaît?</i> <i>Est-ce que je peux sortir, s'il vous plaît?</i> <i>Tu peux m'aider? Vous pouvez m'aider? Bien sûr!</i></p> <p><i>Excuse-moi, je ne peux pas venir chez toi ce soir.</i> <i>Excusez-moi, je ne peux pas participer à ce concours.</i> <i>Pardon!</i></p> <p>Питање са <i>est-ce que</i>. Питање интонацијом. Императив фреквентних глагола. Конструкција са инфинитивом : <i>pouvoir</i> + инфинитив. Кондиционал учтивости (<i>je voudrais...</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтиве комуникације.</p>
<p>ОПИСИВАЊЕ И ЧЕСТИТАЊЕ ПРАЗНИКА, РОЂЕНДАНА И ДРУГИХ ЗНАЧАЈНИХ ДОГАЂАЈА</p>	<p><i>Demain, c'est le 6 avril, c'est mon anniversaire. Bon anniversaire, chère Sarah!</i> <i>Bienvenus! Bonne fête, maman! Merci beaucoup, à toi/à vous aussi! Félicitations!</i> <i>Qu'est-ce que tu fais pour ton anniversaire? J'organise une fête pour mes amis./J'invite mes amis au cinéma.</i> <i>À l'école, nous célébrons la fête de Saint Sava.</i> <i>À la maison, nous fêtons le Nouvel An le 31 décembre. Nous décorons un sapin. Les parents achètent des cadeaux pour les enfants.</i> <i>Bonne année! Joyeux Noël!</i> <i>Joyeuses Pâques!</i></p> <p>Узвична реченица. Презент глагола прве групе. Придеви (<i>bon/bonne, cher/chère</i>). Присвојни придеви (<i>ma, mon, mes</i>). Предлози: <i>à</i>. Одређени члан испред датума.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Најзначајнији празници и начини обележавања/прославе.</p>

<p>ОПИСИВАЊЕ БИЋА, ПРЕДМЕТА, МЕСТА И ПОЈАВА</p>	<p><i>Zaz est une chanteuse française. C'est ma chanteuse préférée. Astérix est une série de BD française et un personnage de fiction. Astérix est intelligent et courageux. Le drapeau bleu, blanc, rouge est le symbole de la France.</i></p> <p><i>C'est la photo de ma famille. C'est mon père. Il a les cheveux noirs et les yeux bleus. C'est ma mère. Elle est blonde et elle porte des lunettes. C'est ma petite sœur. Elle est mignonne. Sur cette photo, elle porte une jolie robe rouge. Ils sont très gentils. J'aime ma famille.</i></p> <p><i>Paul a un petit chat gris. Il s'appelle Coco. Il est curieux et il aime jouer avec les enfants.</i></p> <p><i>Dans ma maison, il y a une petite cuisine, une grande salle de séjour, des toilettes et trois chambres.</i></p> <p>Презент глагола <i>avoir, être, faire</i> и глагола прве групе. Присвојни придеви (<i>mon/ma, ton/ta, son/sa</i>). Најфреквентнији описни придеви. Множина именица и придева. Презентативи (<i>c'est, ce sont, il y a</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Познате личности из области спорта, глуме, музике, књижевности, националне историје; престонице земаља француског говорног подручја; препознатљива обележја земаља француског говорног подручја.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ ПОТРЕБА, ОСЕТА И ОСЕЋАЊА</p>	<p><i>Je voudrais aller au concert avec mes amis samedi soir. J'ai faim, je voudrais manger. Je prends un croissant. J'ai froid, je mets mon pull. J'ai chaud et j'ai soif. J'ai sommeil. Je me couche tôt ce soir. Qu'est-ce qu'il y a? Il est triste? Il ne peut pas aller au concert. Tu as peur des loups? Non, je n'ai pas peur. Je voyage en France cet été. Je suis très contente.</i></p> <p>Презент фреквентних глагола, рачунајући и повратне (<i>se coucher</i>). Презент глагола <i>avoir, être</i>. Кондиционал учтивости (<i>je voudrais</i>+ инфинитив). Негација (<i>ne/n'... pas</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтиве комуникације.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ ПОЛОЖАЈА У ПРОСТОРУ/ОКРУЖЕЊУ</p>	<p><i>Les enfants jouent dans le parc. Ton ami n'est pas là. Il est devant l'école. Où est le cinéma, s'il vous plaît? Vous devez aller tout droit, puis tournez à gauche. Le cinéma est derrière la poste. La poste est en face de l'école Victor Hugo.</i></p> <p><i>La bibliothèque est au premier étage. C'est la troisième porte à droite. Où est maman? Elle est au bureau. Ils habitent au centre de Lyon. Le musée du Louvre se trouve à Paris. La Provence se trouve dans le sud de la France. La Belgique se trouve au nord de la France.</i></p> <p>Предлози: <i>dans, à, devant, derrière, en face de, à gauche, à droite...</i> Презент глагола прве групе. Конструкција са инфинитивом: <i>devoir</i> + инфинитив. Одређени члан; неодређени члан. Стране света. Упитне речи: <i>où</i>. Редни бројеви 1–10</p> <p>(Интер)културни садржаји: Препознатљива обележја земаља француског говорног подручја.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ ВРЕМЕНА</p>	<p><i>Quel jour sommes-nous? C'est samedi. Quelle date sommes-nous aujourd'hui? Nous sommes le 5 mars 2019. Quelle heure est-il? Il est quatre heures. Il est six heures et demie.</i></p> <p><i>Il y a un match de basket ce soir. Il commence à 19 heures. Je me réveille à 7:10. Je m'habille et je prends mon petit déjeuner à 7 heures et demie. Mes cours commencent à 8 heures. Je déjeune à midi. Je fais mes devoirs et je joue avec notre chien l'après-midi. Le soir, je regarde souvent des films avec mes parents.</i></p> <p><i>Quel temps fait-il aujourd'hui? Il fait beau/chaud/froid. Il pleut. Il neige. Il y a du soleil/du vent.</i></p> <p>Презент фреквентних глагола. Упитна реченица: <i>quel, quelle</i>. Присвојни придеви (<i>mon/ma, ton/ta, son/sa</i>). Предлози: (<i>à, devant, en face de...</i>) Сати. Дани у недељи. Месеци у години. Основни бројеви до 60. Везници: <i>et</i>. Презент униперсоналних глагола (<i>pleuvoir, neiger</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Конвенције у писању/изговору датума; конвенције у саопштавању времена; радна недеља и викенд.</p>

<p>ИЗРАЖАВАЊЕ ПРИПАДАЊА/НЕПРИПАДАЊА И ПОСЕДОВАЊА/НЕПОСЕДОВАЊА</p>	<p><i>Il n'a pas de chien, il a une tortue. Ils ont une nouvelle voiture. Mon ami a un frère et une sœur. C'est le frère de Milica. Ce sont les parents de Zoran. Son frère s'appelle Pierre. Voilà le portable de David! A qui est ce livre? C'est à moi./C'est à elle/à lui. Ce livre est à David.</i></p> <p>Презент глагола <i>avoir, être</i>. Презентативи (<i>c'est, ce sont, voilà</i>). Присвојни придеви (<i>mon/ma, ton/ta</i>). Наглашене личне заменице. Негација (<i>ne/n'... pas</i>). Предлози (<i>de, à</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Породица, пријатељи, однос према својој и туђој имовини.</p>
<p>ИЗРАЖАВАЊЕ ИНТЕРЕСОВАЊА, ДОПАДАЊА/ НЕДОПАДАЊА</p>	<p><i>On va au cinéma ce soir? D'accord? Je suis d'accord. Je ne suis pas d'accord. Cette chanson vous plaît? Oui, elle est jolie. Moi, je n'aime pas. Ce livre est (très) intéressant. Ce n'est pas intéressant. Tu aimes le basket? Non, je préfère le handball. J'adore la musique, mais je déteste le sport. Et toi? Quel est ton film préféré? J'adore le film „Avatar”. Qu'est-ce qu'elle aime faire? Elle aime dessiner et faire du roller. Quel joli dessin!</i></p> <p>Презент фреквентних глагола. Показни детерминативи (<i>ce, cet, cette, ces</i>). Конструкција са инфинитивом (<i>j'aime dessiner</i>). Негација (<i>ne/n'... pas</i>). Упитна реченица: <i>qu'est-ce que, quel</i> Узвична реченица: <i>quel, quelle</i> Везници: <i>et, mais</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Интересовања, хобији.</p>
<p>ОПИСИВАЊЕ ДОГАЂАЈА И СПОСОБНОСТИ У САДАШЊОСТИ</p>	<p><i>Qu'est-ce que tu sais faire? Je sais lire et écrire en français. Il parle combien de langues? Il parle deux langues, l'anglais et l'espagnol. Elle sait jouer au basket? Oui, elle joue très bien. Qu'est-ce que tu cherches? Mon portable, je veux écrire un message à ma mère. Qu'est-ce que tes amis font maintenant? Sonja, Sara et Pavle jouent. Maja écoute de la musique, Nikola prépare sa présentation et Lara dessine. Qu'est-ce que vous mangez le matin au petit déjeuner? Je prends des céréales avec du lait et ma sœur prend du pain, du beurre et de la confiture.</i></p> <p>Конструкција са инфинитивом (<i>savoir + инфинитив</i>). Презент фреквентних глагола. Партиципни члан. Негација (<i>ne/n... pas</i>). Упитне речи и конструкције (<i>combien, qu'est-ce que</i>). Предлози: (<i>jouer</i>) <i>à, (faire) de</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Породични живот; живот у школи - наставне и ваннаставне активности.</p>
<p>ИЗРАЖАВАЊЕ БРОЈА, КОЛИЧИНЕ И ЦЕНА</p>	<p><i>Aujourd'hui, c'est le premier jour de la rentrée des classes. Tu as combien de cours aujourd'hui? J'ai cinq cours. Vous êtes combien dans la classe? Nous sommes 27. Dans ma classe, il y a 13 filles et 14 garçons. Mercredi est le troisième jour de la semaine. Quel âge a ta grand-mère? Ma grand-mère a 61 ans. Bonjour Madame, je voudrais acheter 2 kilos de fraises. Combien coûtent ces fraises?/Quel est le prix des fraises? (Elles coûtent) 3 euros le kilo. Ça vous fait 6 euros. Voilà. Merci. Au revoir. Combien coûte ce livre? 15 euros 30 centimes.</i></p> <p>Основни бројеви до 100. Редни бројеви 1–10. Партиципни члан. Упитна реченица (интонација, <i>combien, quel</i>). Презентативи (<i>il y a</i>). Презент глагола <i>avoir, être, faire</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Конвенције у писању двоцифрених бројева. Поштовање основних правила учтивости. Новчане валуте у земљама француског говорног подручја и њихове ознаке.</p>

ШПАНСКИ ЈЕЗИК

Комуникативна функција	Језички садржаји
<p>ПОЗДРАВЉАЊЕ</p>	<p><i>¡Hola! ¡Hola! ¿Qué tal? ¡Hola! ¿Cómo estás? Bien, ¿y tú? Bien, gracias. ¡Buenos días! ¡Buenas tardes! ¡Buenas noches! ¡Hasta luego! ¡Adiós! ¡Hasta el lunes! ¡Hasta el miércoles!</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Формално и неформално поздрављање; устаљена правила учтивости.</p>

<p>ПРЕДСТАВЉАЊЕ СЕБЕ И ДРУГИХ; ДАВАЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О СЕБИ; ДАВАЊЕ И ТРАЖЕЊЕ ОСНОВНИХ ИНФОРМАЦИЈА О ДРУГИМА</p>	<p><i>Hola, soy Marcos. ¿Y tú? Soy Elena. Encantada.</i> <i>¿Cómo te llamas? ¿Cuántos años tienes? Me llamo Elena. Tengo ocho años. ¿Y tú?</i> <i>¿De dónde eres? Soy de Belgrado. ¿Dónde vives? Vivo en un edificio, en la tercera planta.</i> <i>¿Cómo se llama tu escuela? ¿En qué curso estás? Estoy en cuarto.</i> <i>¿Quién es? Es mi amigo/amiga/hermano/hermana/profesor/profesora. Se llama Jovan. ¿De dónde es? Es de Novi Sad.</i> <i>Es mi familia. Son mi papá, mi mamá y mis hermanos.</i> <i>¿Quién es el niño en la foto? Es mi hermano, se llama Manolito. Esta es mi abuelita. Tiene 70 años.</i></p> <p>Личне заменице у функцији субјекта. Присвојни придеви. Показне заменице (<i>este/a, estos/as</i>). Презент глагола <i>ser</i> и <i>tener</i>. Глагол <i>llamarse</i>. Упитне речи (<i>quién, cómo, dónde, de dónde</i>), питање <i>cuántos años</i>. Основни бројеви (1–100). Редни бројеви (1–10). Алфабет.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Препознавање најосновнијих сличности и разлика у начину упознавања и представљања у нашој земљи и земљама шпанског говорног подручја. Конвенције у саопштавању телефонских бројева и адреса.</p>
<p>РАЗУМЕВАЊЕ И ИСКАЗИВАЊЕ ЈЕДНОСТАВНИЈИХ УПУТСТАВА, НАЛОГА И УПОЗОРЕЊА</p>	<p><i>¡Adelante!</i> <i>¿Quién falta? ¿Quién no está? Estamos todos, ¡qué bien!</i> <i>A trabajar. Empezamos con una canción.</i> <i>¿Se entiende? Muy bien.</i> <i>¿Puedes/puede repetir? Más despacio/alto, por favor.</i> <i>¡Escuchad la canción! Abrid el libro, página 38.</i> <i>Cerrad la ventana, hace frío.</i> <i>Levantaos. Sentaos. Describid la foto. Completad la oración.</i> <i>Mira/dibuja/habla con tu amigo. Coge el lápiz/la pelota.</i> <i>Cantamos juntos.</i> <i>Chicos, ¡silencio, por favor!</i> <i>¡Cuidado! Sin correr en los pasillos.</i> <i>¡Excelente! Muy bien.</i></p> <p>Заповедни начин фреквентних глагола у потврдном облику за друго лице једине и множине.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Поштовање основних норми учтивости.</p>
<p>ПОЗИВ И РЕАГОВАЊЕ НА ПОЗИВ ЗА УЧЕШЋЕ У ЗАЈЕДНИЧКОЈ АКТИВНОСТИ</p>	<p><i>–¿Puedes salir? –Sí./No puedo.</i> <i>–¿Jugamos al dominó/al parchis/al juego de memoria/al fútbol? ¿Vamos al patio? –Sí/vale./Buena idea.</i> <i>–Vamos al cine. –Perfecto. Vamos juntos.</i> <i>–¿Puedes venir a mi fiesta de cumpleaños? –Sí./No puedo, lo siento.</i> <i>–¿Qué quieres hacer hoy? –Podemos ir al parque. –Vale.</i></p> <p>Глагол <i>poder</i> + инфинитив за изражавање позива. Глагол <i>querer</i> + инфинитив за позив на заједничку активност. Глагол <i>ir</i>. Питање интонацијом. Негација.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Прикладно прихватање и одбијање позива, прослава рођендана, игре, забава и разонода.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ МОЛБЕ, ЗАХВАЛНОСТИ И ИЗВИЊЕЊА</p>	<p><i>–¿Se puede? ¿Puedo entrar? –Adelante.</i> <i>–¿Puedes repetir?/¿Puede repetir? –Sí. Claro. – Gracias./Muchas gracias.</i> <i>–¿Puedo ir al baño? –Sí, claro.</i> <i>–¿Puedo salir? –Sí./No. Perdón.</i> <i>–¿Me prestas tu lápiz? –Sí./Sí, aquí tienes.</i> <i>–¿Puedo sentarme aquí? –Sí, claro./No, es el sitio de María.</i> <i>–¿Puedo tomar un poco de agua, por favor? –Claro, aquí tienes.</i> <i>–¿Me puedes ayudar? No entiendo la tarea. –Claro. –Muchas gracias por todo/por tu ayuda.</i></p> <p>Глагол <i>poder</i> за изражавање молбе</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтиве комуникације.</p>
<p>ЧЕСТИТАЊЕ ПРАЗНИКА И ДРУГИХ ЗНАЧАЈНИХ ДОГАЂАЈА</p>	<p><i>¡Feliz cumpleaños! ¡Feliz cumple! Gracias./Muchas gracias.</i> <i>¡Felices fiestas! A ti también.</i> <i>Feliz Navidad y próspero Año Nuevo.</i> <i>Felices Pascuas.</i> <i>¡Enhorabuena por el premio! –Muchas gracias.</i> <i>¡Felicidades! Me alegro por ti.</i> <i>Querida amiga, Te deseo feliz cumpleaños y un nuevo año lleno de felicidad y amistad. Te quiere Iva</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Најзначајнији празници и начин обележавања/прославе и честитања; игра и спорт.</p>

<p>ОПИСИВАЊЕ БИЋА, ПРЕДМЕТА, МЕСТА И ПОЈАВА</p>	<p><i>¿Quién es? Es Ivana Spanovic. Es atleta de Serbia. Es mi deportista preferida. Tiene pelo negro y largo. Mi perro se llama Chiqui. Es pequeño. Tiene las orejas grandes. Ladra mucho y a veces me enfada. Pero es mi mejor amigo. Nuestra profesora se llama Kristina. Tiene pelo corto y lleva gafas. Es muy joven y simpática. Siempre habla en español. Nikola es nuestro compañero de clase. Es muy bueno en matemática. Siempre nos ayuda con las tareas. Mi hermano es alto/bajo/mayor/menor. Practica atlética.</i> <i>¿Cómo es tu habitación? No es muy grande. Es bonita. Hay una cama y una mesa.</i> <i>¿Cómo es tu ciudad? Es grande. Hay varios parques. Son agradables...</i></p> <p>Глагол <i>ser</i>. Множина именица. Најфреквентнији описни придеви: <i>слагање</i> у роду и броју. Презентативи (<i>hay</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Познате личности из области спорта, глуме, музике, књижевности...; препознатљива обележја неких земаља шпанског говорног подручја (нпр. Шпанија, Мексико, Аргентина, Куба, Перу).</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ ПОТРЕБА, ОСЕТА И ОСЕЋАЊА</p>	<p><i>–Tengo hambre/sed ... –Yo también. ¿Quieres un zumo de naranja/un vaso de agua? –Sí, muchas gracias.</i> <i>–¿Quieres un bocadillo? –No, gracias, no tengo hambre./–Sí, gracias. –Buen provecho.</i> <i>–No tengo hambre/sed ... –Yo tampoco./Yo sí.</i> <i>–¿Qué frío!/Tengo frío. –¿Cierro la ventana? –Sí, gracias.</i> <i>–¿Tienes frío/calor? –No, estoy bien.</i> <i>–¿Estás bien? –No, me siento mal. –Lo siento. ¿Cómo puedo ayudarte?</i></p> <p>Презент глагола <i>estar, tener</i> и <i>querer</i> у релевантним комуникативним ситуацијама.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Правила учтиве комуникације.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ ПОЛОЖАЈА У ПРОСТОРУ</p>	<p><i>–¿Dónde está tu mamá? –Está en el trabajo.</i> <i>–¿Dónde está Chiqui? ¿Está en casa? –No, está en el parque.</i> <i>–¿Dónde está tu cuaderno? –Está en la mesa.</i> <i>–¿Dónde está la biblioteca? –Está en el primer piso.</i> <i>Voy a casa. Estoy en la escuela.</i> <i>–Disculpe, señora. ¿Dónde está el museo? –Está cerca; coge la primera a la izquierda y ahí está, frente al parque.</i></p> <p>Одређени члан. Најфреквентнији предлози (нпр. <i>a, en, sobre, debajo de, al lado de, a la izquierda, a la derecha, frente a, en la esquina, Ir a, estar en</i>).</p> <p>(Интер)културни садржаји: Култура становања.</p>
<p>ИСКАЗИВАЊЕ ВРЕМЕНА</p>	<p><i>–¿Qué día es hoy? –Es lunes, 3 de octubre.</i> <i>–¿Qué hora es? –Es la una. Son las dos y media.</i> <i>–¿Cuando tenemos la clase de español? –Es la segunda clase, empieza a las 14:45.</i> <i>Hace buen/mal tiempo/hace calor/hace frío. Lluve. Nieva.</i> <i>En Serbia tenemos dos semestres. El primero empieza el 1 de septiembre y termina en enero. El segundo empieza en febrero y dura hasta junio.</i></p> <p>Сати; дани у недељи; месеци у години.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Радна недеља и викенд; школска година; временске прилике у Шпанији.</p>
<p>ИЗРАЖАВАЊЕ ПРИПАДАЊА/НЕПРИПАДАЊА И ПОСЕДОВАЊА/НЕПОСЕДОВАЊА</p>	<p><i>Es mi familia. Mi hermano menor se llama Pedro. Tiene 5 años. Mi hermana es mayor. Tiene 10 años. Su nombre es María.</i> <i>–¿De quién es esta guitarra? –Es de Ana.</i> <i>–¿Alguien tiene un lápiz/bolígrafo/papel blanco? –Sí, yo tengo uno./No, lo siento.</i></p> <p>Присвојни придеви. Неодређени члан. Показни придев <i>este, esta, estos, estas</i>. Питање <i>de quién es/son</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Породица, пријатељи, кућни љубимци, играчке; однос према својој и туђој имовини.</p>
<p>ИЗРАЖАВАЊЕ ДОПАДАЊА/НЕДОПАДАЊА</p>	<p><i>–¿Te gusta la música? –Claro. Me gustan Dos chelos. No me gusta...</i> <i>–Es una película aburrida. ¿A ti, te gusta? –Sí, mucho./A mí tampoco.</i> <i>–Me gusta dibujar/nadar/cantar. No me gusta dormir.</i> <i>–¿Te gustan los cómics? –No mucho, pero a mi hermano le encantan.</i></p> <p>Глагол <i>gustar</i>, потврдни и одрични облик. Одређени члан с глаголом <i>gustar</i>. Лична заменица за индиректни објекат уз глаголе <i>gustar, encanta.r</i> Личне заменице <i>a mí, a ti, a él, a ella, a nosotros, a vosotros, a ellos, a ellas</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Интересовања, хобији и слободно време; култура исхране.</p>

ОПИСИВАЊЕ ДОГАЂАЈА И СПОСОБНОСТИ У САДАШЊОСТИ	<p><i>Escucho la música. Leo un libro de aventuras. Practico deportes. Mi mamá trabaja en una escuela... ¿Sabes español? –Sí, un poco. ¿Sabes jugar parchis? –Sí./No sé. Cada día me despierto a las siete. Desayuno y voy a escuela. Luego hago mis tareas. Por la tarde paseo a mi perro. A veces paso un rato con mis amigas en el parque.</i></p> <p>Презент фреквентних глагола. Презент фреквентних повратних глагола. Глагол <i>saber</i> за изражавање способности. Прилошке одредбе <i>siempre, a veces, nunca, cada día/semana/año.</i></p> <p>(Интер)културни садржаји: Породични живот; школске и ваншколске активности.</p>
ИЗРАЖАВАЊЕ БРОЈА, КОЛИЧИНЕ И ЦЕНА	<p><i>¿Cuántos hermanos tienes? –Tengo un hermano. ¿Cuántas personas hay en la clase? –Somos 20. ¿Cuántos años tiene tu abuela? –Tiene 70 años. –¿Me puede dar un pan/un litro de zumo de naranja/dos kilos de tomates, por favor? –¿Cuánto vale una bola de helado? –Es a 2 euros cada una.</i></p> <p>Основни бројеви (1–100). Редни бројеви (1–10). Презентативи (<i>hay</i>). Глагол <i>tener</i>.</p> <p>(Интер)културни садржаји: Култура исхране; новчана валута у Шпанији.</p>

УПУТСТВО ЗА ДИДАКТИЧКО-МЕТОДИЧКО ОСТВАРИВАЊЕ ПРОГРАМА

Програм наставе и учења за стране језике у првом циклусу основног образовања и васпитања усмерен је на развој функционалних знања и заснован је на комуникативно дефинисаним исходима учења, односно активностима које ученик успешно реализује користећи страни језик. Језичке активности слушања, читања, (раз)говора и писања у програму наставе и учења посматрају се интегративно, као нераздвојиве компоненте аутентичне комуникације појединца у било којој говорној заједници.

I. ПЛАНИРАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Приликом планирања наставе и учења треба имати у виду да се исходи разликују, да се неки могу лакше и брже остварити, док је за већину исхода потребно више времена, различитих активности и начина рада. У фази планирања наставе и учења веома је важно узети у обзир да је уџбеник наставно средство које не одређује садржаје предмета. Садржајима у уџбенику приступа се селективно и у складу са предвиђеним исходима. С обзиром на то да уџбеник није једини извор знања, наставник треба да упути ученике на друге изворе информисања и стицања знања и вештина. Полазећи од исхода, односно онога што је ученик у стању да оствари у различитим врстама и видовима комуникације (усмене, писане и невербалне), формално и садржински централну позицију програма наставе и учења заузимају управо *комуникативне функције*. На основу комуникативних функција дефинисане су *језичке активности* помоћу којих се оне могу остварити, а које, од четвртог разреда, укључују усавршавање способности разумевања говора, разумевања писаног текста, интерактивног усменог и писаног изражавања. Захваљујући цикличној и континуалној концепцији програма, комуникативне функције се преносе, усвајају и увежбавају током читавог образовног циклуса, с растућим степеном сложености. Исходи, комуникативне функције и језичке активности дефинисани су као опште лингвистичке категорије, и стога су за све стране језике идентични искази. Како би се, међутим, исходи, функције и активности операционализовали, понуђени су и примери језичких садржаја, и то за сваки појединачни страни језик. Њима се илуструју неке од најфреквентнијих и узрасно најадекватнијих могућности за вербалну реализацију комуникативних функција.

II. ОСТВАРИВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Програм усмерен ка исходима указује на то шта је ученик у процесу комуникације у стању да разуме и продукује. Табеларни

приказ постепено води наставника од исхода и комуникативне функције као области, преко активности које у настави оспособљавају ученика да комуницира и користи језик у свакодневном животу, у приватном, јавном или образовном домену. Примена овог приступа у настави страних језика заснива се на настојањима да се доследно спроводе и примењују следећи ставови:

- циљни језик употребљава се у учионици у добро осмишљеним контекстима од интереса за ученике у атмосфери заједништва и међусобне сарадње;
- говор наставника прилагођен је узрасту и знањима ученика;
- наставник мора бити сигуран да је схваћено значење поруке, укључујући њене културолошке и васпитне елементе, као и елементе социјализације;
- битно је значење језичке поруке;
- знања ученика мере се јасно одређеним релативним критеријумима тачности и зато узор није изворни говорник;
- са циљем да се унапреди квалитет и обим језичког материјала, настава се заснива на социјалној интеракцији у учионици и ван ње, и спроводи се путем групног или индивидуалног решавања проблема, као и решавањем мање или више сложених задатака у реалним и виртуелним условима са јасно одређеним контекстом, поступком и циљем;
- сви граматички садржаји уводе се индуктивном методом кроз разноврсне контекстуализоване примере у складу са нивоом и без детаљних граматичких објашњења, а њихово познавање се вреднује и оцењује на основу употребе у одговарајућем комуникативном контексту.

Комуникативно-интерактивни приступ у настави страних језика укључује и следеће:

- усвајање језичког садржаја кроз циљано и осмишљено учествовање у друштвеном чину;
- поимање програма као скупа динамичних, заједнички припремљених и прилагођених задатака и активности;
- наставник треба да омогући приступ новим идејама и њихово прихватање, као и креирање нових идеја;
- ученици се посматрају као одговорни, креативни, активни учесници у друштвеном чину;
- наставни материјали представљају један од извора активности и треба да буду праћени употребом додатних аутентичних материјала;
- учионица је простор који је могуће прилагођавати потребама наставе из дана у дан;
- рад на пројекту као задатку који остварује корелацију са другим предметима и подстиче развој когнитивних способности ученика (планирање, запажање, анализа, вредновање, закључивање итд.);

– за увођење новог лексичког материјала користе се познате граматичке структуре и обрнуто, а нарочито на nižем узрасту треба користити интернационализме и речи које су им познате, као и визуализацију као средство семантизације.

Технике/активности

Током часа препоручује се динамично смењивање техника/активности које не би требало да трају дуже од 15 минута.

Слушање и реаговање на упутства наставника на страном језику или са аудио-записа (слушај, пиши, повежи, одреди, пронађи, али и активности у вези са радом у учионици: нацртај, исеци, обој, отвори/затвори свеску, итд.).

Рад у паровима, малим и великим групама (мини-дијалози, игра по улогама, симулације итд.).

Мануелне активности (израда панона, презентација, зидних новина, постера и сл.).

Вежбе слушања (према упутствима наставника или са аудио-записа повезати појмове, додати делове слике, допунити информације, селекувати тачне и нетачне исказе, утврдити хронологију и сл.).

Игре примерене узрасту и дидактичком захтеву (за загревање, развијање пажње и концентрације, јачање мотивације, увођење нове језичке грађе или пак утврђивање).

Класирање и упоређивање (по количини, облику, боји, годишњим добима, волим/не волим, компарације...).

Решавање „проблем-ситуација” у разреду, тј. договори и мини-проекти.

„Превођење” исказа у гест и геста у исказ.

Заједничко прављење илустрованих материјала (планирање различитих активности, рекламни плакат, програм приредбе или неке друге манифестације).

СТРАТЕГИЈЕ ЗА УНАПРЕЂИВАЊЕ И УВЕЖБАВАЊЕ ЈЕЗИЧКИХ ВЕШТИНА У ЧЕТВРТОМ РАЗРЕДУ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

На избор стратегија за унапређивање и увежбавање језичких вештина у настави страног језика у четвртог разреда основне школе утичу, пре свега, психолошки и когнитивни фактори, карактеристични за наведени узрастни период. У првом и другом разреду учење страног језика било је аудио-вербалног карактера, засновано на имитацији и репродукцији онога што ученици чују од наставника (или са аудио записа). Од четвртог разреда се уведе активности које омогућавају веће когнитивно укључивање ученика. Ученик на овом узрасту страни језик користи у комуникацији и у ситуацијама које су блиске његовим интересовањима, показујући креативност, оригиналност у одговорима, активан однос према наставним садржајима. Одабиром одговарајућих стратегија за унапређивање и увежбавање језичких вештина осигурава се континуитет у развијању вишејезичности и достизању виших нивоа језичке компетенције релевантних и неопходних за даље школовање, живот и рад.

С обзиром на то да се исходи операционализују преко језичких активности у комуникативним ситуацијама, важно је да се оне у настави страних језика континуирано и истовремено увежбавају. Настава страног језика у четвртог разреда основне школе подразумева индуктивно усвајање граматичких и лексичких садржаја, како у усменом, тако и у писаном контексту. Само тако ученици могу да стекну језичке компетенције које су у складу са задатим циљем учења страног језика.

Ученици су већ навикли да сва упутства у настави која се често понављају буду на страном језику. Сложенија упутства, нарочито она за која наставник процени да су тежа за разумевање, могу се у почетку давати паралелно на страном и на матерњем језику. Принцип очигледности треба да буде широко заступљен на овом узрасту. За најважније комуникативне садржаје препоручује се учестало понављање ради лакшег и бржег меморисања и стицања поуздања за самостално коришћење језика. У том смислу, пожељне су вежбе говорне продукције с варијацијама модела у којима се

мењају и комбинују лексички и граматички садржаји уз постепено усложњавање. Подстицање интеракције с другим ученицима реализује се као вид медијације и укључује давање једноставнијих упутстава на страном језику (нпр. *питај друга или другарицу; одговори на питања друга/другарице*).

Ученици се оспособљавају за комуникативне функције наведене у програму за дати ниво учења, при чему предложени језички садржаји служе као препорука и могу бити замењени сличним садржајима или проширивани у складу са расположивим наставним материјалом, као и потребама и интересовањима ученика.

Неопходно је приликом пажљивог планирања наставе увек имати у виду узраст ученика и њихове индивидуалне карактеристике. Неки ученици су интровертни, неки екстревртни, уче различитом брзином и на различите начине – свим чулима, имају различите потребе и интересовања. Упутно је да час почне неком кратком игром загревања која би позитивно утицала на развијање способности пажње, концентрације и памћења, као и да се активности смењују одговарајућим логичним редоследом и да трају од пет до 15 минута.

ПРЕЗЕНТОВАЊЕ И УВЕЖБАВАЊЕ САДРЖАЈА

С обзиром на различите стилове учења, разноврсност активности кључна је реч за презентовање нове лексичке грађе. Важно је да уважавамо предзнања ученика, јер нам она могу бити добра основа за рад и лакше разумевање теме.

Визуелна наставна средства идеална су за увођење и увежбавање вокабулара.

Пантомима (као врста драмских техника), као и метода потпуног физичког одговора, веома су омиљене и ефикасне, не само на овом узрасту већ и касније. Нарочито су погодне за ученике кинестетичког стила учења (превођење изговорене речи у покрет и обрнуто). Ове технике су погодне за увођење и увежбавање свих врста речи.

Одговарајући контекст (приче у сликама, песме, игре и сл.) битна је претпоставка успешног усвајања вокабулара, као и језика уопште. Усвајање лексике биће утолико ефикасније уколико се остварује у јасном ситуационом контексту. Треба водити рачуна о примереном лексичком минимуму током једног школског часа.

Дијалогски модели веома су ефикасни за развијање говора. Овладавање дијалогом се почиње од једноставније упитно-одговорне форме. Добро организован дијалог представља снажан подстицај за учење и напредовање, нарочито ако се има у виду да се учење страног језика одвија изван аутентичне говорне средине. Наравно, потребно је обезбедити одговарајући контекст, симулирати ситуацију која би одговарала аутентичној говорној средини, и која ће и стидљивијим ученицима омогућити да се охрабре и проговоре. Дидактичке игре попут „У продавници”, „У библиотеци” и сл. представљају стимулативно средство за извођење динамичких, језичких и комуникативних вежби.

Пројектни активности повећавају мотивацију јер пружају избор ученицима да одговорно у пару или у групи решавају задатак на свој начин у договору са другима, развијајући и јачајући одређене социјалне компетенције. Пројекат је погодан за рад у одељењима мешовитог састава, има лични печат, подстиче кооперативни рад и завршава се увек неком врстом презентације како резултата, тако и процеса рада.

Драмске активности омогућавају ученицима да користе језик у одговарајућем контексту и тако „оживљавају” његову употребу. Њихов потенцијал огледа се, између осталог, и у томе што:

– ученици не само да уче страни језик на забаван начин, већ кроз интеракцију и различите улоге које преузимају сагледавају ствари из различитих углова (што доприноси развоју критичког и дивергентног мишљења);

– ученици сарађују и усвајају језик кроз смислену интеракцију на циљном језику и развијају све потребне вештине – когнитивне, комуникативне и социјалне;

– сви могу да учествују – свако добија улогу коју може да „изнесе” те су зато погодне за рад у одељењима мешовитог састава;

- одговарају свим стиловима учења – визуелни виде, ауди- тивни чују, кинестетични се изражавају кроз покрет;
- подижу мотивацију и самопоуздање;
- оријентисане су на ученика – наставник има мање доми- нантну улогу;
- развијају машту и креативност код ученика.

Пожељно је да се драмске активности попут играња улога, мини скичева, луткарских мини представа, импровизација и прича из стварног живота што више користе у настави, не само на овом узрасту, већ и касније.

Код увежбавања **читања** на овом узрасту препоручује се гла- сно читање текстуалних врста дијалогског карактера које је блиско говору и представља ефикасно средство за развијање опште језич- ке компетенције. Наративне текстуалне врсте захтевају читање у себи, чији је циљ издвајање информација из прочитаног текста. У циљу развоја разумевања прочитаног текста могу се применити и различите стратегије и технике усвајање и проширивање лексике коришћењем конвенционалних и електронских дидактичких сред- става.

Писање је тесно повезано са говором. За увежбавање писа- ња могу се користити различите фонетско-ортографске игре (нпр. на задато слово ученици пишу што више речи); ортографске игре (нпр.: исписивање речи са изостављеним самогласницима/сугла- сницима, где ученици имају задатак да попуне празна места и пра- вилно напишу задате речи; наставник изговори једну реч, а учени- ци добијају задатак да напишу што више речи које почињу сваким словом речи коју је изговорио наставник); игре за развој писања (*Погоди реч!* – ученицима се даје текст на познату тему у коме не- достају неке речи, а њихов задатак је да се досете које речи треба уметнути, при чему се уписивање може обављати и појединачно и групно).

Социокултурна компетенција, као скуп знања о свету уоп- ште, сличностима и разликама између културних и комуникатив- них модела сопствене говорне заједнице и заједнице/заједница чији се језик учи у учењу страног језика је веома значајна јер су та знања потребна за компетентну, успешну комуникацију у конкрет- ним комуникативним активностима на циљном језику.

Посебан аспект социокултурне компетенције представља *ин- теркултурна компетенција*, која подразумева развој свести о дру- гом и другачијем, познавање и разумевање сличности и разлика између средина, односно говорних заједница, у којима се ученик креће. Интеркултурна компетенција подразумева и развијање то- леранције и позитивног става према индивидуалним и колектив- ним карактеристикама говорника других језика, припадника дру- гих култура које се у мањој или већој мери разликују од његове сопствене. Дакле, постепеним увођењем социокултурних садржаја на најнижем нивоу (поздрављање, певање пригодних празничних песама и сл.) доприноси се развоју интеркултурне личности, кроз јачање свести о вредности различитих култура и развијање спо- собности за интегрисање интеркултурних искустава у сопствени културни модел понашања и веровања.

Граматички садржаји се на овом узрасту нивоу не обрађу- ју експлицитно. **Граматичке појаве треба посматрати са функ- ционалног аспекта** (примењујући елементе граматике који су неопходни за успешно остваривање комуникативне функције). У процесу наставе страног језика треба тежити томе да се граматика усваја путем језичких активности слушања и говора, према јасно

утврђеним циљевима, исходима и стандардима наставе страних језика.

Главни циљ наставе страног језика јесте развијање комуника- тивне компетенције на одређеном језичком нивоу, у складу са ста- тусом језика и годином учења.

За ученике који у редовној настави теже савладавају дело- ве програма, организује се **допунска настава**. Наставник треба благовремено да уочи све недостатке у знању ученика и предузме мере **допунског објашњавања**, кориговања грешака и увежбава- ња како би сви ученици постигли задовољавајући успех и оствари- ли програмом дефинисане резултате учења.

III. ПРАЋЕЊЕ И ВРЕДНОВАЊЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Рад сваког наставника састоји се од планирања, остварива- ња и праћења и вредновања. Важно је да наставник континуирано прати и вреднује не само постигнућа ученика, процес наставе и учења, већ и сопствени рад како би перманентно унапређивао на- ставни процес.

Процес праћења остварености исхода почиње проценом нивоа знања ученика на почетку школске године како би настав- ници могли да планирају и наставни процес и процес праћења и вредновања ученичких постигнућа и напредовања. Тај процес се реализује формативним и сумативним вредновањем. Док се код формативног оцењивања током године прате постигнућа ученика различитим инструментима (дијагностички тестови, самоевалу- ација, језички портфолио, пројектни задаци и др.), сумативним оцењивањем прецизније се процењује оствареност исхода или стандарда на крају одређеног временског периода (крај полугоди- шта, године, циклуса образовања). Формативно вредновање није само праћење ученичких постигнућа, већ и праћење начина рада и средство које омогућава наставнику да у току наставног процеса мења и унапређује процес рада. Током оцењивања и вредновања ученичких постигнућа треба водити рачуна да се начини на које се оно спроводи не разликује од уобичајених активности на часу јер се и оцењивање и вредновање сматрају саставним делом про- цеса наставе и учења, а не изолованим активностима које ствара- ју стрес код ученика и не дају праву слику њихових постигнућа. Оцењивањем и вредновањем треба да се обезбеди напредовање ученика у остваривању исхода, као и квалитет и ефикасност наста- ве. Сврха оцењивања треба да буде и јачање мотивације за напре- довањем код ученика, а не истицање њихових грешака. Елементи који се вреднују су разноврсни и треба да допринесу свеопштој слици о напредовању ученика, јачању њихових комуникативних компетенција, развоју вештина и способности неопходних за даљи рад и образовање. То се постиже оцењивањем различитих елеме- ната као што су језичке вештине (читање, слушање, говор и писа- ње), усвојеност лексичких садржаја и језичких структура, ангажо- ваност и залагање у раду на часу и ван њега. Приликом оцењивања и вредновања неопходно је да начини провере и оцењивања буду познати ученицима односно усаглашени са техникама, типологи- јом вежби и врстама активности које су примењиване на редовним часовима, као и начинима на који се вреднују постигнућа. Таква правила и организација процеса вредновања и оцењивања омогу- ћавају позитивну и здраву атмосферу у наставном процесу, као и квалитетне међусобне односе и комуникацију на релацији ученик – наставник, као и ученик – ученик.

